

การรู้จำอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทย
โดยวิธีค้นหาลักษณะโครงสร้างของลายเส้น
Recognition Of Printed Thai Character
Using topological Feature Extraction

นายสุรสิทธิ์ รัตรี

Mr.Surasit Ratre

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชม กิมปาน

ADVISOR

ASSOCIATE PROFESSOR Dr.Chom Kimpan

วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2533

DISSERTATION FOR THE DEGREE OF MASTER OF ENGINEERING
IN ELECTRICAL ENGINEERING
KING MONGUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY
CHAOKHUN TAHARN LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 1990

เลขหมู่

เลขทะเบียน 15939

ISBN 974-8155-18-8

วันที่, เดือน, ปี 19 มิ.ย. 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

บทคัดย่อ

เรามักจะพบเห็นตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย ในลักษณะรูปแบบและขนาดต่าง ๆ ในสิ่งตีพิมพ์ทั่วไป ดังนั้นหากมีการนำวิธีการรู้จำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยของคอมพิวเตอร์มาใช้เก็บข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์อัตโนมัติจำเป็นต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์อักษรลักษณะรูปแบบและขนาดต่าง ๆ กันได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เสนอวิธีที่เหมาะสมวิธีหนึ่ง คือการค้นหาลักษณะโครงสร้างลายเส้น (Topological Feature Extraction) สำหรับการวิเคราะห์ในขบวนการรู้จำอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทย โดยใช้เครื่องตรวจกวาดภาพ (Scanner) ทดสอบอ่านข้อมูลภาพอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยทั้งหมด 15 รูปแบบที่มีขนาดต่าง ๆ กัน 5 ขนาด (ดูภาคผนวก ค.) ในการรู้จำของวิธีการนี้ประกอบด้วย ภาคจัดการล่วงหน้า อาศัยเทคนิคการแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค ด้วยวิธีการหาขอบภาพของตัวอักษร (Edge Detection) ส่วนภาคการรู้จำได้แบ่งการพิจารณาตัวอักษรออกเป็น 8 ส่วน แต่ละส่วนจะถูกค้นหาลักษณะโครงสร้างลายเส้นของตัวอักษร เพื่อให้ได้ชุดรหัสเฉพาะของอักษรแต่ละตัว แต่เพื่อความสะดวกในการหารหัส และเพื่อไม่ให้ฐานความรู้มีขนาดโตเกินไป ได้จัดแบ่งกลุ่มอักษร (Rough classification) ออกเป็นกลุ่ม ๆ ทั้งหมด 7 กลุ่ม โดยใช้คำรหัสลักษณะเด่นของตัวอักษร (Concentrate Code) ณ ตำแหน่งจุดศูนย์กลางของตัวอักษร เพื่อจัดแบ่งกลุ่มตัวอักษร ปรากฏว่าตัวอักษรส่วนใหญ่อยู่ที่กลุ่ม F (หน้า 47) ส่วนในการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม (Fine classification) ซึ่งใช้วิธีหารหัสจากลักษณะโครงสร้างลายเส้นทั้ง 8 ส่วนของรูปร่างตัวอักษร แต่ละส่วน จะถูกประมาณให้เป็นเส้นตรงเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้อักษรบางกลุ่มเมื่อประมาณค่าแล้ว ลักษณะส่วนโค้งบางส่วนจะหายไป จำเป็นต้องใช้เทคนิคเฉพาะมาใช้พิจารณาเฉพาะส่วนเพื่อนำไปสร้างเป็นตารางการตัดสินใจประจำกลุ่มอักษรนั้น

สรุปผลการทดสอบ ในทุกขั้นตอนได้ใช้ข้อมูลอักษรตัวพิมพ์จากโรงพิมพ์ ที่มีลักษณะรูปร่างแตกต่างกัน 15 รูปแบบที่มีขนาดต่างกัน 5 ขนาด จากจำนวนตัวอักษร 9,750 ตัว สามารถวิเคราะห์ตัวอักษรได้ถูกต้องร้อยละ 95.5 ถูกตัดทิ้งไปร้อยละ 4 และวิเคราะห์ผิดพลาดร้อยละ 0.5 ด้วยความเร็วในการวิเคราะห์เฉลี่ยประมาณตัวละ 1 วินาที โปรแกรมที่ใช้ในขบวนการรู้จำเขียนขึ้นจากภาษาแอสเอ็มบนเครื่อง IBM Compatible ทำงานที่ความเร็ว 16 MHz

Abstract

Printed Thai characters in general printed matter usually have multifold and any size. Thus, The pattern recognition of printed Thai characters for computer should provide for solving this feature.

In the case study submitted to this thesis, the system of pattern recognition of Printed Thai characters by Topology Feature Exaction is presented. (Annex ก) Printed Thai characters in 15 multifonts at 5 sizes are read by scanner. The methodology contains two parts, preprocessing process and recognition process. Edge detection, technique of segmentation characters from sentences is used in the preprocessing process. The recognition process shows two important steps, Rough Classification and Fine Classification. All character is grouped in 7 groups (Rough classification) by concentrate code from its center of gravity in each character. The result shows that most of the characters is classified in group F. (page 47) Topological feature from 8 octants (Fine Classification) is searched. Since the code from each octant is approximated to be straight line, i.e. curves in some group of character disappeared, special technique are used in order to make the decision table for each group of character.

Printed Thai characters for testing the system are contributed from 15 difference patterns from newspapers. Total 9,750 characters show accurate rate 95.5%, reject 4% and error 0.5% with an average time taken of 1 second per character. Language used in pattern recognition is Assembly on IBM compatible with clock at 16 MHz.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูปประกอบ	ง
สารบัญตารางประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 วัตถุประสงค์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	4
2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.2.1 การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย	4
2.2.2 การจดจำลายมือเขียนตัวอักษรภาษาไทยในระบบออนไลน์	5
2.2.3 การจดจำตัวอักษรลายมือเขียนภาษาไทยโดยการพิจารณาหัวของตัวอักษร	6
2.2.4 การจดจำรูปแบบตัวอักษรคัดลายมือภาษาไทยโดยวิธีแยกลักษณะเด่น	6
2.2.5 การออกแบบพจนานุกรมสำหรับการเรียนรู้อักขรคัดลายมือไทย-อังกฤษอัตโนมัติบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์	7
2.3 ลักษณะของวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา	7
2.3.1 วิธีแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค	7
2.3.2 ลักษณะของตัวอักษรที่ใช้วิเคราะห์	8
2.3.3 เทคนิควิธีการ	8
2.4 เนื้อหาวิทยานิพนธ์	8
บทที่ 3 ทฤษฎีที่นำมาใช้	11
3.1 หลักการทำงานของเครื่อง Scanner	11
3.1.1 เครื่อง Scanner	11
3.1.2 เทคนิคของเครื่อง Scanner	11

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.2 ทฤษฎีเพียบเจอร์คอนเซนเทร	14
3.2.1 การหาค่า Q-Code	14
3.2.2 การกำหนดค่า Q-Code ของตัวอักษร	15
3.3 ทฤษฎีโทโปโลจิคอลเพียบเจอร์เอ็กแทร็กซ์	17
3.4 การหาจุดศูนย์กลาง	30
3.5 การหาขอบภาพ	31
3.5.1 ตัวอย่างการคำนวณของภาพ พิจารณาที่เป็นขอบ	31
3.5.2 ตัวอย่างการคำนวณขอบภาพ พิจารณาที่ไม่ใช่ขอบ	32
3.6 การหาขนาดความกว้างและความสูงของตัวอักษร	34
บทที่ 4 การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการรู้จำ	36
4.1 การจัดเก็บข้อมูลภาพ	36
4.2 ลักษณะเฉพาะของข้อความที่เครื่อง Handy Scanner สามารถอ่านได้	37
4.3 เทคนิคการแยกภาพตัวอักษรออกจากประโยค	38
4.3.1 การทำขอบภาพ	38
4.3.2 การคัดลอกและย้ายจุดพิกัดตัวอักษร	39
4.3.3 การจัดส่งข้อมูลไปภาควิเคราะห์	41
4.3.4 การจัดเรียงรูปประโยคหลังการวิเคราะห์	42
บทที่ 5 การจัดกลุ่มตัวอักษร	45
5.1 การให้รหัสกลุ่มตัวอักษร	45
5.2 กลุ่มตัวอักษร	46
บทที่ 6 การแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม	48
6.1 การวิเคราะห์แต่ละตัวอักษร	48
6.2 การบอรรถ	53
6.3 การวิเคราะห์เฉพาะส่วนของตัวอักษร	54
6.3.1 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของอักษร ค และ ต	54
6.3.2 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของอักษร ' และ +	56
6.3.3 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของเลข 4 และ 0	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 7 โปรแกรมการรู้จำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย	64
7.1 โปรแกรมสำเร็จรูปควบคุมการอ่านภาพจากเครื่อง Scanner	64
7.2 โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสำหรับวิเคราะห์การรู้จำอักษรภาษาไทย	64
7.2.1 คุณสมบัติของโปรแกรม	66
7.2.2 โปรแกรมและ File ที่เกี่ยวข้อง	66
7.2.3 การใช้งานของโปรแกรม	67
7.2.4 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ	74
บทที่ 8 การทดสอบโปรแกรม	75
8.1 การรู้จำให้กัยโปรแกรม (Learning)	75
8.2 การทดสอบอักษรจากบทความกับอักษรต้นแบบที่มีรูปแบบเดียวกัน	75
8.3 การทดสอบกลุ่มอักษรหลายรูปแบบและหลายขนาดกับอักษรต้นแบบ	76
8.4 การทดสอบบทความกับอักษรต้นแบบหลายรูปแบบและหลายขนาด	78
บทที่ 9 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	81
9.1 เปรียบเทียบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	82
9.2 การแยกภาพอักษรออกจากภาพประโยค	82
9.3 การจัดและแยกกลุ่มอักษร	82
9.3.1 ขั้นตอนการจัดกลุ่ม	82
9.3.2 ขั้นตอนการแยกอักษรออกจากกลุ่ม	83
9.4 ผลการทดลอง	84
9.5 ข้อเสนอแนะ	84
กิตติกรรมประกาศ	85
เอกสารอ้างอิง	86
ภาคผนวก ก ตารางรหัส ASCII CODE	89
ภาคผนวก ข การใช้งานโปรแกรมควบคุม Handy Scanner	90
ภาคผนวก ค ตัวอักษรและข้อความรูปแบบต่าง ๆ	93

สารบัญรูปประกอบ

หน้า

รูปที่ 1 ก.	ตัวอย่างลักษณะการใช้งานระบบการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย	2
รูปที่ 1 ข.	ลำดับการทำงานของระบบการรู้จำอักษรภาษาไทย	3
รูปที่ 2.	ขบวนการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยหลายรูปแบบและหลายขนาด	10
รูปที่ 3.	แสดงลักษณะของเครื่อง Scanner	11
รูปที่ 4.	แสดงหลักการทำงานของเครื่อง Scanner	12
รูปที่ 5.	ภาพแสดงลักษณะข้อมูลที่ได้จากอ่านด้วยเครื่อง Scanner	13
รูปที่ 6.	ลักษณะทิศทางที่ใช้พิจารณาการหาค่ารหัส Feature Concentrant	14
รูปที่ 7.	แสดงการแทนค่ารหัส Q-Code อักษร ก.	16
รูปที่ 8.	แสดงการแทนค่ารหัส Q-code อักษร ม.	16
รูปที่ 9.	ลักษณะทิศทางทั้ง 8 ซึ่งพื้นที่ถูกแบ่งเป็น 8 Octant	17
รูปที่ 10 ก., รูปที่ 10 ข., รูปที่ 10 ค., รูปที่ 10 ง.	ลักษณะของรหัส a_0	19
รูปที่ 11 ก., รูปที่ 11 ข., รูปที่ 11 ค., รูปที่ 11 ง.	ลักษณะของรหัส a_1	20
รูปที่ 12 ก., รูปที่ 12 ข., รูปที่ 12 ค., รูปที่ 12 ง.	ลักษณะของรหัส a_2	20
รูปที่ 13 ก., รูปที่ 13 ข., รูปที่ 13 ค., รูปที่ 13 ง.	ลักษณะของรหัส a_3	21
รูปที่ 14 ก., รูปที่ 14 ข., รูปที่ 14 ค., รูปที่ 14 ง.	ลักษณะของรหัส a_4	21
รูปที่ 15 ก., รูปที่ 15 ข., รูปที่ 15 ค., รูปที่ 15 ง.	ลักษณะของรหัส a_5	22
รูปที่ 16 ก., รูปที่ 16 ข., รูปที่ 16 ค., รูปที่ 16 ง.	ลักษณะของรหัส a_6	22
รูปที่ 17 ก., รูปที่ 17 ข., รูปที่ 17 ค.	ลักษณะของรหัส a_7	23
รูปที่ 18 ก., รูปที่ 18 ข., รูปที่ 18 ค.	ลักษณะของรหัส a_8	23
รูปที่ 19 ก., รูปที่ 19 ข., รูปที่ 19 ค., รูปที่ 19 ง.	ลักษณะของรหัส a_9	24
รูปที่ 20.	แผนผังแสดงวิธีการหาค่ารหัส A-Code จาก Octant	28
รูปที่ 21.	ตัวอย่างการหารหัสชุด A-Code จากลักษณะStorkeของอักษร ง.	29
รูปที่ 22.	ภาพแสดงจุดศูนย์กลางของตัวอักษร ก. ซึ่งคำนวณได้จากสมการ	30
รูปที่ 23.	ภาพตัวอย่างจุดที่พิจารณาบริเวณที่เป็นขอบ	31
รูปที่ 24.	ภาพตัวอย่างจุดที่พิจารณาบริเวณที่ไม่ใช่ขอบ	32
รูปที่ 25.	แสดงลักษณะภาพที่ยังไม่ถูกคำนวณหาขอบภาพ	33
รูปที่ 26.	แสดงลักษณะผลการคำนวณขอบภาพของตัวอักษร	33
รูปที่ 27.	ลักษณะจุด Coordinate ของตัวอักษรที่ถูกนำไปคำนวณ หาค่าความกว้างและความสูง	35

สารบัญประกอบ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 28. ลักษณะรูปร่างของเครื่อง Handy Scanner	36
รูปที่ 29. ภาพแสดงลักษณะการใช้งานของเครื่อง Handy Scanner	37
รูปที่ 30. ลักษณะข้อความที่เครื่อง Handy Scanner สามารถอ่านได้	37
รูปที่ 31. ภาพประโยชน์ที่ปรากฏในจอมอนิเตอร์ที่อ่านเข้ามาด้วยเครื่อง Scanner	38
รูปที่ 32. ผลการหาขอบภาพของภาพประโยค	39
รูปที่ 33 ก. ลักษณะการกวาดหาพิกัดจุดภาพเพื่อคัดลอก	40
รูปที่ 33 ข. การค้นหาจุดภาพอักษรตัวถัดไป	40
รูปที่ 34. ตัวอย่างลักษณะข้อมูลภาพตัวอักษรที่ถูกคัดลอกแยกออกจากภาพประโยคเตรียมส่งให้ภาควิเคราะห์การรู้จำต่อไป	41
รูปที่ 35. รูปตำแหน่งจุดพิกัดกึ่งกลางฐานตัวอักษร	42
รูปที่ 36. ตัวอย่างกลุ่มอักษรที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางมีรหัส Q-Code เป็นรหัส E เหมือนกัน	45
รูปที่ 37. ตัวอย่างกลุ่มอักษรที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางมีรหัส Q-Code เป็นรหัส B เหมือนกัน	46
รูปที่ 38. ภาพตัวเลขและตัวอักษรที่ใช้ตรวจสอบหารหัส Q-Code ที่จุดศูนย์กลาง	46
รูปที่ 39 ก. แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์แยกอักษร ก ออกจากกลุ่ม E	48
รูปที่ 39 ข. แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์แยกอักษร ก ออกจากกลุ่ม E	49
รูปที่ 40. เปรียบเทียบส่วนที่แตกต่างกันของอักษร ค และ ต	54
รูปที่ 41. บริเวณส่วนครึ่งบนของอักษร ค และ ต ที่เลือกพิจารณาหาค่าชักรหัส A-Code ใหม่	55
รูปที่ 42. การหาค่าชักรหัส A-Code บริเวณครึ่งบนของอักษร ค และ ต	55
รูปที่ 43. เปรียบเทียบลักษณะที่แตกต่างกันของอักษร ' และ +	57
รูปที่ 44. ลักษณะที่ถูกพิจารณาเป็น Storke เดี่ยวไม่มี Storke คู่ขนานตามเงื่อนไขในทฤษฎีโทโปโลจิคอลเพียเจอร์ เอ็กแทรกชั่น	57
รูปที่ 45. บริเวณส่วนครึ่งบนของอักษร ' และ + ที่เลือกพิจารณาหาค่าชักรหัส A-Code ใหม่	57
รูปที่ 46. การหาค่าชักรหัส A-Code บริเวณครึ่งบนของอักษร ' และ +	58

สารบัญรูปประกอบ (ต่อ)

หน้า

รูปที่ 47.	เปรียบเทียบลักษณะที่แตกต่างกันของตัวเลข 4 และ 0	59
รูปที่ 48.	ลักษณะที่ถกพิจารณาหาค่ารหัส A-Code จาก Octant ทั้ง 8	59
รูปที่ 49.	บริเวณส่วนครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0 ที่เลือกพิจารณา หาค่าชกรหัส A-Code ใหม่	60
รูปที่ 50.	การหาค่าชกรหัส A-Code บริเวณครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0	60
รูปที่ 51.	ภาพแสดงสรูปการแบ่งกลุ่มอักษร	61
รูปที่ 52.	ขบวนการวิเคราะห์การรู้จำรูปแบบอักษรภาษาไทย	62
รูปที่ 53.	แสดงภาพการใช้งานของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น	65
รูปที่ 54.	แสดงตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน "Input file."	68
รูปที่ 55.	แสดงตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน "Output file."	68
รูปที่ 56 ก.	แสดงตัวอย่างการใช้งานฟังก์ชัน "Switch to graphics mode"	69
รูปที่ 56 ข.	ตัวอย่างการแสดงผลลักษณะภาพกลุ่มข้อความที่ถูกเลือกจากฟังก์ชันนี้	69
รูปที่ 57.	ภาพตัวอย่างหน้าจอขณะกำลังวิเคราะห์ตัวอักษรเมื่อได้เลือกฟังก์ชัน "Recognition in graph mode: เป็น "ON"	70
รูปที่ 58.	ภาพที่ปรากฏขณะทำการวิเคราะห์ตัวอักษร โดยเลือกฟังก์ชัน "Start recognition"	71
รูปที่ 59.	ภาพตารางรหัส ASCII CODE ที่ปรากฏขึ้นกรณีที่ขบวนการ ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ โดยให้ผู้ใช้ตัดสินใจเลือกรหัสเอง	72
รูปที่ 60.	ภาพที่ปรากฏเมื่อกดคีย์ F1 เพื่อพิจารณาลักษณะรูปร่างอักษร ที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ ก่อนกลับไปตัดสินใจเลือกรหัส ASCII	73
รูปที่ 61.	ภาพบทความที่ใช้ทดสอบ มีรูปแบบและขนาดเดียวกันกับอักษรต้นแบบ	75
รูปที่ 62.	ภาพอักษรที่มีรูปแบบและขนาดแตกต่างกันจำนวน 14 ชุด	76
รูปที่ 63.	ภาพตัวอย่างบางส่วนของบทความทั้ง 15 ชุด	78

สารบัญประกอบตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1.	แสดงลักษณะของ Q-Code Table	15
ตารางที่ 2.	แสดงตัวอย่างการพิจารณาลักษณะ Storke ในแต่ละ Octant	25
ตารางที่ 3.	ตารางเมตริกซ์ 3x3	31
ตารางที่ 4.	กลุ่มตัวอักษรที่ถูกจัดแยกกลุ่มด้วยรหัส Q-Code	47
ตารางที่ 5.	เปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของกลุ่ม E	49
ตารางที่ 6.	เปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของกลุ่ม B	50
ตารางที่ 7.	เปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของกลุ่ม C	50
ตารางที่ 8.	เปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของกลุ่ม D	51
ตารางที่ 9.	เปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของกลุ่ม F	51
ตารางที่ 10.	ชุดรหัส A-Code เฉพาะส่วนครึ่งบนของอักษร ค และ ต	56
ตารางที่ 11.	ชุดรหัส A-Code เฉพาะส่วนครึ่งบนของอักษร ' และ +	58
ตารางที่ 12.	ชุดรหัส A-Code เฉพาะส่วนครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0	60
ตารางที่ 13.	เปรียบเทียบผลการทดสอบอักษรรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง 14 ชุด	77
ตารางที่ 14.	เปรียบเทียบผลการทดสอบบทความอักษร รูปแบบต่างกัน 15 ชุด	79
ตารางที่ 15.	สรุปผลการทดสอบ	80
ตารางที่ 16.	เปรียบเทียบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	81
ตารางที่ 17.	เปอร์เซ็นต์เวลาในการแยกตัวอักษรออกจากภาพประโยค	82
ตารางที่ 18.	กลุ่มรหัส Q-Code ที่เพิ่มจากเดิม	83

บทที่ 1
บทนำ

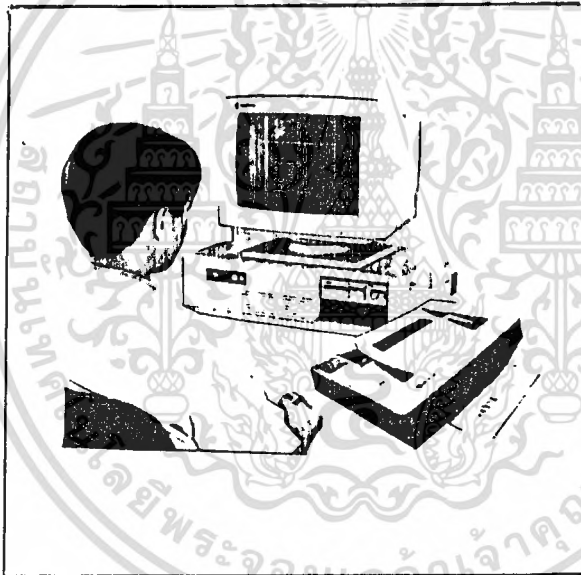
ปัจจุบัน แม้ว่าความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์จะได้ถูกพัฒนา และมีการประยุกต์ใช้งานในวงการต่าง ๆ ทดสาขาอาชีพ แต่ไม่ว่าคอมพิวเตอร์จะถูกนำไปใช้สำหรับงานลักษณะใดก็ตาม ผู้ใช้เครื่องจะติดต่อกับเครื่องได้ก็โดยการป้อนข้อมูลแบบใดแบบหนึ่งเช่น Key to Card , Key to Disk หรือ Key to Magnetic Tape เป็นต้น การใช้แป้นพิมพ์ อาจเป็นวิธีหนึ่งที่สะดวกสำหรับผู้ที่มีความชำนาญการใช้แป้นกด แต่สำหรับผู้ที่ยังไม่ชำนาญโอกาสผิดพลาดย่อมเกิดขึ้นได้ง่าย ปัญหาการป้อนข้อมูลจะลำบากมากขึ้นและถ้าข้อมูลที่ป้อนเหล่านั้นมีจำนวนมากขึ้น ก็จำเป็นต้องใช้กำลังคน ระยะเวลา รวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายมากขึ้นตามด้วย

เนื่องจากการป้อนข้อมูลจากเอกสารต่างๆ เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งทีหลีกเลี่ยงไม่ได้ดังกล่าวแล้ว เราจึงพยายามหาวิธีการป้อนข้อมูลที่สะดวกรวดเร็ว และประหยัดทั้งแรงงานและงบประมาณได้ และที่สำคัญกว่านั้นคือ จะต้องถูกต้องแม่นยำไม่มีที่ผิดพลาดอีกด้วย จึงมีผู้คิดค้นวิวัฒนาการคอมพิวเตอร์ ให้สามารถอ่านตัวอักษรจากเอกสารต่าง ๆ ได้เองแทนการใช้แป้นกด แบบเดิมป้อนข้อมูล เราเรียกวิธีการป้อนข้อมูลแบบนี้ว่า Page to Disk โดยการใช้อุปกรณ์อ่านตัวอักษรด้วยแสง (Optical Character Read หรือ OCR) สำหรับเปลี่ยนภาพปรากฏอักษรตัวพิมพ์ต่าง ๆ จากเอกสารให้เป็นสัญญาณทางไฟฟ้าที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถวิเคราะห์และวินิจฉัยสัญญาณไฟฟ้านั้นได้ว่าเป็นตัวอักษรอะไร วิธีการนั้นนอกจากจะแก้ปัญหาการป้อนข้อมูลจำนวนมากเข้าเครื่องแทนการกดแป้นแล้ว อาจประยุกต์ใช้งานที่เป็นประโยชน์ด้านอื่น ๆ ได้อีกเช่น เป็นเครื่องอ่านหนังสือสำหรับคนตาบอดหรือ เป็นเครื่องตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ เป็นต้น

ลักษณะการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่จะทำให้สามารถอ่านตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยได้นั้น มีวิธีการดังนี้คือ เมื่อป้อนแผ่นกระดาษเอกสารใด ๆ ที่มีข้อความอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยเข้าเครื่อง OCR ภาพของตัวอักษรเหล่านั้นจะถูกแปลงไปเป็นสัญญาณไฟฟ้าและถูกจัดเก็บในลักษณะค่าเลขดิจิตอล ลงในหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะแยกภาพอักษรออกจากประโยคทีละตัวโดยอาศัยช่องว่างระหว่างตัวอักษรแต่จะยังไม่ทราบว่าอักษรตัวที่ถูกแยกออกไปนั้นคือตัวอักษรอะไร ขั้นตอนนี้จะเรียกว่าเป็นภาคการจัดการล่วงหน้า (pre processing) ขั้นตอนต่อมาคอมพิวเตอร์จะต้องวิเคราะห์วินิจฉัยให้ได้ว่าอักษรตัวนั้นคือตัวอักษรอะไร ในขั้นตอนหลังนี้เรียกว่าเป็นขบวนการรู้จำ^[1] (recognition) ตัวพิมพ์อักษรภาษา

ไทยซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากถ้าวิธีการรู้จำไม่สมบูรณ์พอจะทำให้การวิเคราะห์ผิดพลาดได้ง่าย เมื่อวิเคราะห์ได้แล้วว่าเป็นอักษรอะไรก็จะส่งรหัส ASCII ภาษาไทย ของอักษรตัวนั้น เก็บไว้ในแผ่นเก็บข้อมูลหรือพิมพ์ผลลัพธ์ออกทางจอภาพ ดังภาพตัวอย่างลักษณะการใช้งานในรูป 1ก. และลำดับการทำงานของระบบดังแสดงในรูป 1ข.

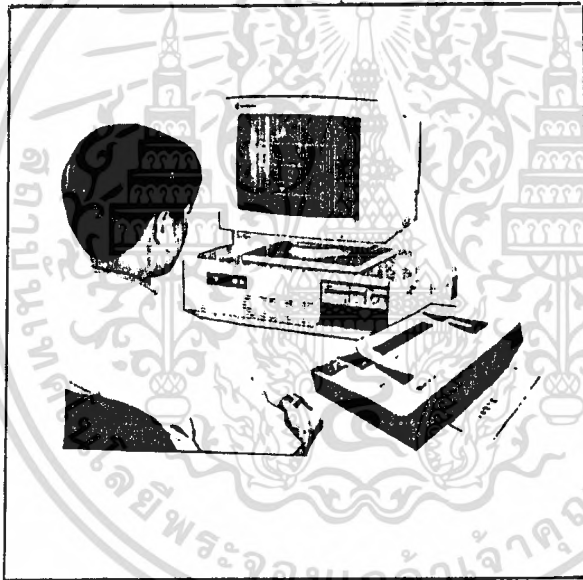
ปัญหาที่ตามมาสำหรับขบวนการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยก็คือ ลักษณะของตัวอักษรไทยซึ่งมีหลายรูปแบบ ตัวอย่างที่เห็นชัดคือหนังสือพิมพ์ จะมีลักษณะอักษรรูปแบบแตกต่างกันในฉบับเดียวกัน ทั้งตัวตรง ตัวเอียง ตัวหนา ตัวบางรวมทั้งรูปแบบของตัวอักษรที่มีผู้ออกแบบขึ้นใช้เฉพาะงานเช่น ตัวพิมพ์อักษรลายไทย และรูปแบบตัวพิมพ์อักษรลวดลายอื่นๆทั้งนี้ยังประกอบด้วยหลายขนาดในรูปแบบเดียวกัน ขบวนการจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรเหล่านั้นจำเป็นต้องหาเทคนิคที่จะสามารถรู้จำรูปแบบของตัวอักษร ที่แตกต่างกันหลายรูปแบบและหลายขนาดได้

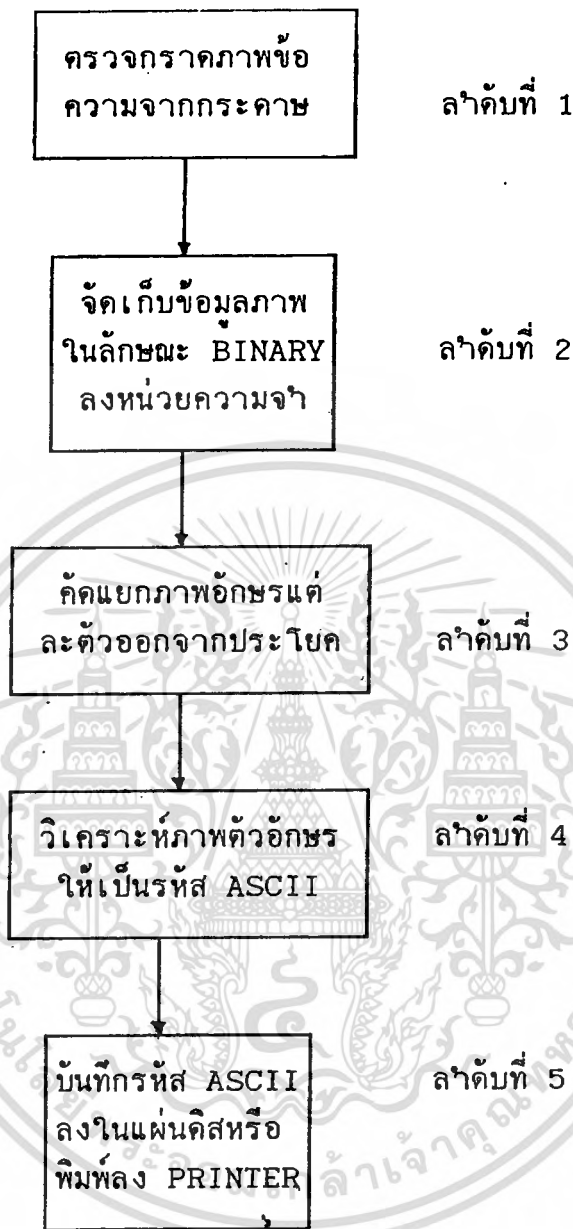
รูป 1ก. ตัวอย่างลักษณะการใช้งานระบบการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย

ไทยซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง เนื่องจากถ้าวิธีการรู้จำไม่สมบูรณ์พอจะทำให้การวิเคราะห์ผิดพลาดได้ง่าย เมื่อวิเคราะห์ได้แล้วว่าเป็นอักขระอะไรก็จะส่งรหัส ASCII ภาษาไทย ของอักขระตัวนั้น เก็บไว้ในแผ่นเก็บข้อมูลหรือพิมพ์ผลลัพธ์ออกทางจอภาพ ดังภาพตัวอย่างลักษณะการใช้งานในรูป 1ก. และลำดับการทำงานของระบบดังแสดงในรูป 1ข.

ปัญหาที่ตามมาสำหรับขบวนการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยก็คือ ลักษณะของตัวอักษรไทยซึ่งมีหลายรูปแบบ ตัวอย่างที่เห็นชัดคือหนังสือพิมพ์ จะมีลักษณะอักษรรูปแบบแตกต่างกันในฉบับเดียวกัน ทั้งตัวตรง ตัวเอียง ตัวหนา ตัวบางรวมทั้งรูปแบบของตัวอักษรที่มีผู้ออกแบบขึ้นใช้เฉพาะงานเช่น ตัวพิมพ์อักษรลายไทย และรูปแบบตัวพิมพ์อักษรลวดลายอื่นๆทั้งนี้ยังประกอบด้วยหลายขนาดในรูปแบบเดียวกัน ขบวนการจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรเหล่านั้นจำเป็นต้องหาเทคนิคที่จะสามารถรู้จำรูปแบบของตัวอักษร ที่แตกต่างกันหลายรูปแบบและหลายขนาดได้

รูป 1ก. ตัวอย่างลักษณะการใช้งานระบบการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย

รูป 1ข. ลำดับการทำงานจากระบบการรู้จำอักษรภาษาไทย

วัตถุประสงค์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

1. จัดการเชื่อมต่อเครื่องตรวจกวาดภาพ (Image Scanner) เข้ากับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถเก็บบันทึกข้อมูลภาพอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยรูปแบบต่าง ๆ ไว้ในเครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์ได้
2. ศึกษาวิธีการที่เหมาะสม ให้สามารถแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยคได้
3. ศึกษาวิธีการ วิเคราะห์วินจจัย ลักษณะของอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยรูปแบบต่าง ๆ ให้สามารถทราบได้ว่า คือตัวอักษรอะไร
4. จัดแสดงตัวอักษรภาษาไทยให้ปรากฏที่หน้าจอภาพ ตามอักษรที่วิเคราะห์ได้

2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ชื่อผลงานวิจัย "การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย"^[3] ผู้วิจัย รศ.ดร.ชม กิมปาน ได้เสนอวิธีการไว้ 2 วิธีคือ การรู้จำแบบซ้อนทับ (matching method) และวิธีการแบบวิเคราะห์โครงสร้าง (structural analysis method) วิธีที่ 1. การจดจำแบบซ้อนทับ^[4] ได้แบ่งขั้นตอนออกเป็น 2 ขั้นตอนคือการแบ่งกลุ่มตัวอักษร (rough classification stage) ในขั้นตอนแรกนี้ผู้วิจัยได้พิจารณารูปร่างปลีกย่อยของตัวอักษรที่ไม่จำเป็นและสัญญาณรบกวนต่างๆ ที่ถูกอ่านเข้ามาจะถูกกำจัดออกไปโดยการทำให้ตัวอักษรให้เบลอ ตัวอักษรที่เบลอแล้วจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ เจื่อนไขสำหรับการแบ่งกลุ่ม ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวัดค่าสัมประสิทธิ์ของความเหมือนของแต่ละรูปแบบแล้วใช้การกระจายแบบคาร์ฮูเนนโลบ (Karhunen Loeve expansion) หารูปแบบมาตรฐานสำหรับเก็บไว้เป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่ม จากนั้นในขั้นตอนซึ่งเป็นการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม (Fine classification stage) มีวิธีการอยู่สองวิธีสำหรับการแยกตัวอักษรออกจากกันวิธีแรกใช้การซ้อนทับเป็นส่วนๆ (subpattern matching) ในการแยกตัวอักษรออกจากกัน วิธีที่สองใช้วิธีการสร้างฟังก์ชันการตัดสินใจแบบเชิงเส้น (linear decision functions) บนระนาบของไอเกนเวคเตอร์ที่ได้จากการกระจายแบบคาร์ฮูเนนโลบ สำหรับแยกตัวอักษรในแต่ละกลุ่มออกจากกัน

สำหรับวิธีที่ 2. การจดจำแบบวิเคราะห์โครงสร้าง^[5]ผู้วิจัยได้แบ่งระบบการรู้จำออกเป็นสองขั้นตอนเหมือนเช่นกันวิธีแรก กล่าวคือในขั้นตอนการแบ่งกลุ่มตัวอักษรอาศัยเทคนิคการทำตัวอักษรให้บางกับข้อมลตัวอักษรที่จะวิเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อจะได้กำจัดสัญญาณรบกวน และลักษณะปลีกย่อยที่ไม่ต้องการต่างๆ ออกไปก่อน ตัวอักษรที่ถากทำให้บางแล้วจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ โดยอาศัยฟังก์ชันการตัดสินใจแบบเชิงเส้นที่ยึดหลักความกว้างและความสูงของตัวอักษร และในขั้นตอนที่สองเป็นการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม ผู้วิจัยได้ใช้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างจุด โดยแทนที่ค่าที่ได้จากการคำนวณของแต่ละจุดในรูปร่างตัวอักษร จะเกิดคุณสมบัติทางเรขาคณิตศาสตร์ของตัวอักษรที่อยู่ในฟอร์มของค่าความสัมพันธ์ระหว่างจุดที่แทนจุดปลายจุดแยก จุดต่อเนื่องและอื่นๆจะให้ความแตกต่างระหว่างตัวอักษรต่าง ๆ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะนำมาใช้ในการแยกตัวอักษรออกจากกันในแต่ละกลุ่ม

จากผลงานวิจัยทั้งสองวิธีนี้ การรู้จำแบบการซ้อนทับเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า เพราะไม่เกิดความกำกวมในกระบวนการรู้จำ ทั้งนี้เพราะผลของการกระจายแบบคาร์ซีเนน-โลบ แต่ขบวนการทั้งหมดจะใช้เวลาในการประมวลผลนานซึ่งใช้ได้ผลเฉพาะในการทดลองเท่านั้น ยังไม่เหมาะสำหรับที่จะนำไปประมวลผลกับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในเชิงพาณิชย์ได้จริง

2.2.2 ชื่อผลงานวิจัย "การจดจำลายมือ เขียนตัวอักษรภาษาไทยในระบบออนไลน์"^{[6],[7]} ผู้วิจัย ดร.พิพัฒน์ หิรัญวัฒน์ชกร ได้หาวิธีการจำอักษรตัวลายมือเขียนภาษาไทย โดยวิธีวิเคราะห์โครงสร้างจากคอนทัวร์ (Contour) ของตัวอักษรในลักษณะดิจิทัลคอนทัวร์ เพื่อหารหัสที่สอดคล้องกับทิศทางตามลักษณะของฟรีแมนแชนโค้ด (Freeman Chain Code) แล้วขจัดสิ่งรบกวน (Noise) ที่ไม่ต้องการออกไปจากนั้นค้นหาส่วนนูน (Convex) และส่วนเว้า (Concave) ของโครงร่างตัวอักษร และนำลักษณะมุมทางเรขาคณิตของส่วนนูนและส่วนเว้า มาคำนวณหาค่าความเหมือนของมุมทั้งจากภายในตัวอักษรเอง และความเหมือนระหว่างตัวอักษรแต่ละตัว แล้วนำค่าที่ได้ทั้งหมดเก็บเป็นค่าต้นแบบไว้ในตาราง

เมื่อมีตัวอักษรที่เป็นอินพุตเข้ามาจะถูกนำมาผ่านขบวนการเดียวกัน แล้วนำค่าที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับค่าต้นแบบในตาราง ลักษณะของงานวิจัยเน้นการใช้งานในระบบออนไลน์ โดยการเขียนตัวอักษรบนแผ่นดิจิทัลริเซอร์ ซึ่งจะเหมาะกับการนี้เท่านั้น ทั้งนี้เพราะการคำนวณหาค่ามุมส่วนนูนและส่วนเว้าจะดำเนินไปพร้อม ๆ กับการลดเส้นโครงร่างของตัวอักษร แต่ในการนำไปใช้งานจริง ยังไม่มีอุปกรณ์อินพุตที่เหมาะสมกับการใช้งาน

2.2.3 ชื่อผลงานวิจัย "การจดจำตัวอักษรลายมือ เขียนภาษาไทยโดยวิธีการพิจารณาหัวของตัวอักษร"^{[9],[10]} ผู้วิจัย นายสุรพันธ์ เอื้อไพบลีย์ ได้เลือกพิจารณา ส่วนหัวของตัวอักษรซึ่งแตกต่างกันไปจากอักษรภาษาอื่น ๆ ซึ่งมีก็ไม่มีส่วนหัว ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้ทำการตรวจสอบหัวของตัวอักษร แล้วจัดแบ่งกลุ่มตัวอักษรออกเป็นกลุ่ม ๆ คือ กลุ่ม อักษรที่ไม่มีหัว กลุ่มอักษรที่มี 1 หัว กลุ่มอักษรที่มี 2 หัว และกลุ่มอักษรที่มี 3 หัว ภายในกลุ่มอักษรเหล่านั้นจะถูกพิจารณาแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ค่า ความสัมพันธ์ระหว่างจุดโดยมุมที่ค่าที่ได้จากการคำนวณของแต่ละจุดในรูปร่างตัวอักษร จะเกิดคุณสมบัติทางเรขาคณิตของตัวอักษร ที่อยู่ในฟอร์มของค่าความสัมพันธ์ระหว่าง จุดที่แทนจุดปลายจุดแยก จุดต่อเนื่อง และอื่น ๆ จะให้ความแตกต่างระหว่างตัวอักษร ต่าง ๆ ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะนำมาใช้ในการแยกตัวอักษรออกจากกันในแต่ละกลุ่มหรือ การพิจารณาเฉพาะขอบเขตย่อย กรณีที่ลักษณะของตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกัน จน สามารถวิเคราะห์อักษรออกทีละตัวได้

จุดเด่นของวิธีการนี้คือการพิจารณาหัวของตัวอักษรเป็นส่วนสำคัญ หากตัว อักษรที่มีลักษณะหัวทึบ ดัน วิธีการนี้จะวิเคราะห์ผิดพลาดได้ง่าย โดยเฉพาะตัวอักษร พิมพ์คึกหรืออักษรตัวพิมพ์ทั่วไปที่มักจะมีหัวทึบตันเสมอ

2.2.4 ชื่อผลงานวิจัย "การจดจำรูปแบบตัวอักษรคล้ายมือภาษาไทยโดยวิธี แยกลักษณะเด่น"^[10] ผู้วิจัย นายประสาน คันค้ำสานนท์ เป็นวิธีการที่พิจารณาถึงโครงสร้างของรูปแบบตัวอักษร ทั้งลายเส้นและพื้นเบื้องหลังของลายเส้นควบคู่กันไป วิธีการพิจารณาลายเส้นและพื้นเบื้องหลังลายเส้น ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นสามขั้นตอนด้วยกันคือขั้นตอนแรก เป็นการเปลี่ยนลักษณะลายเส้นและลักษณะของพื้นเบื้องหลังลายเส้น ไปเป็นรหัสเบื้องต้น (initial feature extraction) ขั้นตอนที่สองเป็นการลด ทอนรหัสเบื้องต้นของพื้นเบื้องหลังลายเส้นที่ซ้ำซ้อนกันออกไป (unification) ขั้นตอนที่สามเป็นวิธีการรวมรหัสของลายเส้นและรหัสของพื้นเบื้องหลังลายเส้นเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นคุณสมบัติของรูปแบบตัวอักษร (concentration) เมื่อได้รหัสรวมของ อักษรแต่ละตัวจะถูกจัดแยกกลุ่ม แล้วพิจารณาหาคุณสมบัติที่เป็นลักษณะเด่นเฉพาะของ ตัวอักษรนั้น ๆ ที่ไม่เหมือนกันกับอักษรตัวอื่น ทำการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่มออกไป รหัสที่เป็นคุณสมบัติเด่นของอักษรแต่ละตัวจะถูกพิจารณาจากบริเวณพื้นที่รอบ ๆ ตัว อักษร โดยผู้วิจัยจะพิจารณาด้วยสายตา แล้วจึงกำหนดเป็นเงื่อนไข วิธีการนี้จึงใช้ได้ ผลดีกับตัวอักษรต้นแบบ แต่หากลักษณะของตัวอักษรที่ต้องการวิเคราะห์เปลี่ยนรูปร่าง แตกต่างจากต้นแบบแล้วจะไม่สามารถวิเคราะห์ได้ อีกทั้งยังยากต่อการเพิ่มเงื่อนไข ใหม่ ๆ เพื่อแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม หากอักษรที่วิเคราะห์ไม่สามารถวินิจฉัยได้

2.2.5 ชื่อผลงานวิจัย "การออกแบบพจนานุกรมสำหรับการ เรียบร้อยอักษรคัดลายมือไทย-อังกฤษอัตโนมัติบน เครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์"^[12] ผู้วิจัย นายชาย เกษมอมรกุล ผลงานวิจัยชิ้นนี้ได้พัฒนาปรับปรุงจากผลงานวิจัยในหัวข้อ 2.2.4 โดยผู้วิจัยยังคงอาศัยหลักการพิจารณาการหารหัสเป็น 3 ขั้นตอนเช่นเดียวกัน แต่วิธีการค้นหาคุณสมบัติเด่นของตัวอักษร จากค่าความถี่ของรหัสต่าง ๆ 5 อันดับแรกเป็นคุณสมบัติประจำตัวอักษรแต่ละตัว แล้วบันทึกเก็บเพิ่มเติมไว้เป็นอักษรต้นแบบ หรือหากอักษรใดที่วิเคราะห์ได้แตกต่างจากอักษรต้นแบบ ก็จะเพิ่มเป็นคุณสมบัติใหม่สำหรับการเป็นต้นแบบในครั้งต่อไป

วิธีการนี้นับว่าได้แก้ปัญหการเพิ่มความสามารถจำของโปรแกรมได้เป็นอย่างดี แต่ต้องเพิ่มค่าต้นแบบทุก ๆ ตัวอักษรที่วิเคราะห์ได้ใหม่ ดังนั้นขนาดของตารางฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจะมีขนาดใหญ่มากตามไปด้วยทำให้โปรแกรมทำงานได้ช้าลง ยิ่งค่าต้นแบบมากเท่าใดความเร็วในการวิเคราะห์ก็จะยิ่งช้าลงมากด้วยนอกจากนั้นในการเขียนลายมือคัดเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ยังจำกัดขนาดตัวอักษรและจำนวนบรรทัด จึงยังไม่เหมาะที่จะนำไปใช้งานจริง

2.3 ลักษณะของวิทยานิพนธ์ที่แตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา

2.3.1 วิธีแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค^[17]

ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว จะปรากฏข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน แต่ขั้นตอนหนึ่งที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่มักไม่เน้นความสำคัญหรือกล่าวถึงคือ ขั้นตอนการแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค (segmentation) ทั้งนี้ในการใช้งานจริงการแยกกลุ่มอักษรแต่ละบรรทัดออกจากกันและแยกภาพตัวอักษรทีละตัวออกจากประโยคนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญอันดับแรก ไม่น้อยไปกว่าขั้นตอนการรู้จำ จะมีบางผลงานวิจัยที่กล่าวถึงการแยกภาพอักษรออกจากประโยค แต่ก็เพียงจำกัดขอบเขตให้ผู้ใช้เขียนตัวอักษรลงในกรอบที่กำหนดให้เท่านั้น ซึ่งในกรณีเอกสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทั่วไปจะไม่มีกรอบกำหนดกรอบของอักษรแต่ละตัว แต่จะเรียงชิดกันเป็นประโยคยาวเต็มบรรทัด และเต็มทั้งหน้ากระดาษ ดังนั้นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้กล่าวถึงวิธีการแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยคอย่างละเอียด โดยได้ทดลองนำไปแยกภาพอักษรจากภาพประโยคของหน้าหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์และเอกสารทั่วไป ซึ่งให้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

2.3.2 ลักษณะของตัวอักษรที่ใช้วิเคราะห์

จากผลงานวิจัยที่ผ่านมาทั้ง 5 ชิ้นมีผู้วิจัยได้เลือกใช้อักษรคัดลายมือเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ถึง 4 ผลงาน อาจกล่าวได้ว่าวิธีการของผลงานวิจัยส่วนใหญ่ที่ผ่านมามีการใช้งานได้เหมาะสมกับอักษรคัดลายมือ ซึ่งสามารถคัดตัวบรรจงและขนาดตามความเหมาะสมได้ ซึ่งจะแตกต่างจากอักษรตัวพิมพ์ที่ อาจมีจดหมึก รอยเบื่อน หรือการขาดเว้าแหว่งของอักษรตัวพิมพ์จากสิ่งพิมพ์ อีกทั้งยังมีขนาดที่แตกต่างกันจากขนาดใหญ่จนถึงเล็กสุด ปัญหาในการพิจารณาวิธีการวิเคราะห์จึงซับซ้อนแตกต่างออกไป ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ เลือกอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยหลายรูปแบบและหลายขนาดมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ผลในการพัฒนาเพื่อไปใช้งานจริง

2.3.3 เทคนิควิธีการ

ในด้านวิธีการ ผู้เขียนนี้ได้ศึกษาวิธีการของผลงานวิจัยที่ผ่านมา พิจารณาเห็นว่า การหาค่าคอนเซนต์เรคโติค ในผลงานหัวข้อ 2.2.4 ซึ่งให้ผลที่แสดงถึงคุณสมบัติเฉพาะได้ดี แต่ใช้เวลาในการประมวลผลเพื่อกำหนดรหัสให้ครบทั้งสามขั้นตอนนานเกินความจำเป็น จึงได้ตัดแปลงวิธีการดังกล่าวให้สามารถหารหัสได้อย่างรวดเร็วขึ้น นำมาเป็นส่วนหนึ่งของการแยกกลุ่มตัวอักษร เป็นผลทำให้การจัดแยกกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และในขั้นตอนการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่มผู้วิจัยได้เสนอวิธีการที่แตกต่างจากผลงานวิจัยที่ผ่านมา โดยการพิจารณาลักษณะเส้นประกอบเป็นโครงร่างของตัวอักษร ซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวจะถูกแบ่งเป็นพื้นที่ออกเป็น 8 ส่วน แล้วประมวลลักษณะเส้นโครงร่างตัวอักษรแต่ละส่วน เป็นเส้นตรงแนวตั้งหรือแนวนอนเป็นส่วนโค้งหันไปทางซ้ายหรือทางขวา เป็นส่วนโค้งหงายขึ้นหรือคล้ำลง เหล่านี้เป็นต้น หลังจากนำค่าประมวลลักษณะของเส้นโครงร่างตัวอักษรทั้ง 8 ส่วนมาประกอบรวมอีกครั้งก็จะเป็นค่าคุณสมบัติเฉพาะของตัวอักษร

2.4 เนื้อหาของวิทยานิพนธ์

สำหรับวิทยานิพนธ์นี้ เป็นการเสนอวิธีการรู้จำอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยหลายรูปแบบและหลายขนาด โดยจะกล่าวถึงขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถอ่านตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยได้ ดังสรุปเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ได้ดังนี้

บทที่ 1 เป็นบทนำ ซึ่งกล่าวโดยย่อ ๆ ถึงประโยชน์และวิธีการของการรู้จำตัวอักษร

บทที่ 2 กล่าวถึงวัตถุประสงค์ ความเป็นมา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ทฤษฎีที่นำมาใช้ หลักการทำงานของเครื่อง OCR ซึ่งเป็นการแปลง สัญญาณแสง ไปเป็นสัญญาณไฟฟ้า แล้วถูกเปลี่ยนเป็นค่าเลขดิจิตอล เพื่อจัดเก็บไว้ใน หน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ ทฤษฎีเพียเจอร์คอนเซนเทรชัน ทฤษฎีโทโบโล จิคอลเพียเจอร์ เอ็กแทรกชัน การหาขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษร การหาจุด ศูนย์ถ่วงและการหาขอบภาพเพื่อนำไปใช้ในการแยกตัวอักษรออกจากประโยค

บทที่ 4 การจัดเตรียมข้อมูลล่วงหน้า ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลภาพตัวอักษรลงใน หน่วยความจำและ เทคนิคการแยกตัวอักษรออกจากประโยค

บทที่ 5 การจัดกลุ่มตัวอักษร โดยอาศัยจุดศูนย์ถ่วงของตัวอักษรเป็น ตำแหน่ง อ้างอิง และที่ตำแหน่งจุดศูนย์ถ่วงนั้นเองจะทำการตรวจสอบหาค่ารหัสคอนเซนเทรต โคคซึ่งเป็นค่ารหัสจากลักษณะเด่นของตัวอักษร ค่ารหัสที่ได้จะสามารถจัดแบ่งกลุ่มของ ตัวอักษรออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 7 กลุ่ม

บทที่ 6 การแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม ภายในกลุ่มอักษรย่อยจะถูกนำมาพิจารณา แยกอักษรออกจากกัน โดยจะแยกวิเคราะห์ 2 ลักษณะคือวิเคราะห์แต่ละตัวอักษร แต่ หากยังมีตัวอักษรใดภายในกลุ่มย่อยมีลักษณะใกล้เคียงกันอยู่จะทำการวิเคราะห์เฉพาะ ส่วน เทคนิคในการวิเคราะห์นี้เริ่มจากการแบ่งส่วนประกอบตัวอักษรออกเป็น 8 ส่วน ตามลักษณะเส้นทะแยงมุมทั้ง 8 ทิศ แล้วค้นหาค่ารหัส A-Code ตามลักษณะทางโทโบ โลจิคอลเพื่อแทนค่าเป็นรหัสออกมา ชุดรหัส A-code ที่วิเคราะห์แล้วจะเป็นคุณสมบัติ เฉพาะประจำตัวอักษรเหล่านั้นและสามารถใช้เทคนิคนี้วิธีการเดียวกันกับตัวอักษรอื่น พุทที่เข้ามา ก็จะสามารถแยกอักษรออกจากกลุ่มและวิเคราะห์ได้ว่าเป็นอักษรตัวอะไร และสามารถนำ ASCII CODE ที่ได้มาเรียงเป็นประโยคตามตำแหน่งเดิมเหมือนต้น ฉบบเดิม ดังแสดงขบวนการจำไว้ในรูปที่ 2

บทที่ 7 โปรแกรมการรจารูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย เป็นโปรแกรมที่พัฒนา ขึ้นสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ โดยใช้งานร่วมกับโปรแกรมสำเร็จรูปที่ทำหน้าที่ควบคุมการ ทำงานของเครื่อง Handy Scanner โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้มีฟังก์ชันการใช้งานที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้ใช้ สามารถนำไปใช้งานได้จริง

บทที่ 8 การทดสอบโปรแกรม โดยนำข้อมูลภาพตัวอักษรทั้งหมด 15 แบบมาทำ การทดสอบกับโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น ข้อทั้งหมดเป็นอักษรต้นแบบ 896 ตัวและข้อมูลภาพ ที่เป็นบทความจากอักษรรูปแบบต่าง ๆ กันทั้ง 15 แบบรวมตัวอักษรที่ใช้ทดสอบ 9750 ตัว

บทที่ 9 เป็นการสรุป และวิจารณ์ผลการทดลอง รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ

รูปที่ 2. ขบวนการรู้จำตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยหลายรูปแบบและหลายขนาด

บทที่ 3
ทฤษฎีที่นำมาใช้

3.1 หลักการทํางานของเครื่อง Scanner

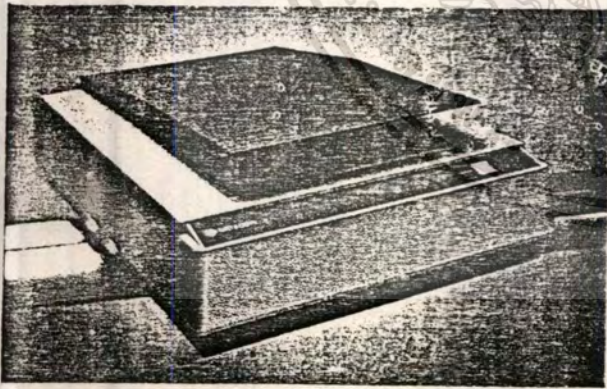
3.1.1 เครื่อง Scanner

เครื่อง Scanner จัดเป็นเครื่อง OCR ชนิดหนึ่งที่มีผู้นิยมนำมาใช้สำหรับงานด้าน Pattern Recognition กันอย่างแพร่หลาย ในอนาคตข้างหน้าเป็นที่คาดกันว่ากระดาษอยู่บนโต๊ะทำงานนั้นเราสามารถแปลงข้อความบนกระดาษเป็นตัวอักษรให้เป็น ASCII Code และเปลี่ยนรูปภาพบนกระดาษ ให้อยู่ในรูปของ BIT MAPPED GRAPHICS ที่สามารถแก้ไข ก่อนพิมพ์ลงในเครื่องพิมพ์เลเซอร์ และส่งเป็นข้อความหรือรูปภาพที่มีคุณภาพนั้น ให้กับคนอื่นที่มจอบนโต๊ะได้อย่างรวดเร็ว

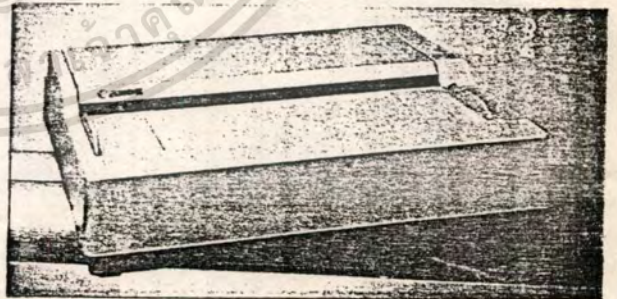
ปัจจุบันอุปกรณ์ดังกล่าว เป็นที่รู้จักกันดีในชื่อที่เรียกว่าเครื่อง Scanner ส่วนมากจะมีอยู่ในสำนักงานอยู่บ้างแล้ว เครื่อง Scanner จะทำหน้าที่แปลงภาพจากกระดาษให้ปรากฏรูปภาพบนจอภาพคอมพิวเตอร์ ซึ่งหมายถึงมีข้อมูลรูปภาพอยู่ในหน่วยความจำของคอมพิวเตอร์แล้วนั่นเอง

3.1.2 เทคนิคของเครื่อง Scanner

ในตอนแรกของการ scan เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ขึ้นอยู่กับบริษัทผู้ออกแบบว่าจะให้กระดาษเคลื่อนผ่านชั้นส่วนของการ scan ที่อยู่กับที่ หรือจะให้ชั้นส่วนของการ scan เคลื่อนผ่านกระดาษแทน วิธีธรรมดาที่ใช้กันมากก็คือ ให้กระดาษที่จะอ่านเคลื่อนที่ไปทางช่องผ่านของกระดาษ (paper path) ที่สามารถปรับตำแหน่งและป้อนกระดาษที่จะอ่านได้

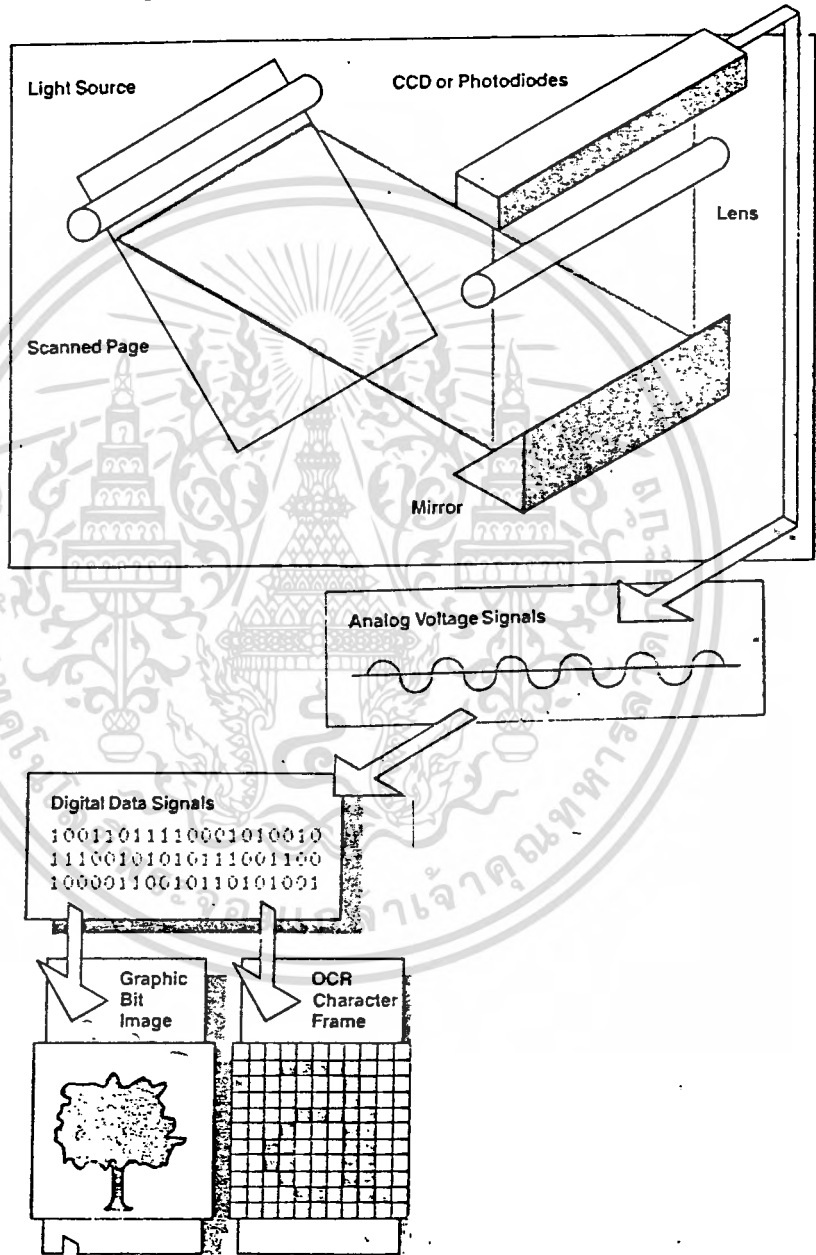
ชนิดที่ให้กระดาษอยู่กับที่

ชนิดให้กระดาษเคลื่อนผ่าน

รูปที่ 3. แสดงลักษณะของเครื่อง Scanner

เมื่อกระดาษที่จะอ่านอยู่ในตำแหน่งที่จะ scan ได้ จะใช้แสงความถี่ต่ำ (low-frequency light) สีสแดงหรือเหลืองส่องกระทบกระดาษ พื้นกระดาษส่วนที่มีมืดหรือดำจะซึมซับแสงเอาไว้ แต่ส่วนที่สว่างหรือขาวแสงจะสะท้อนออกมาพร้อมกับจะปรับจุดโฟกัสของแสงให้พุ่งไปที่ photodiode array หรือที่ CCD (charged coupled device) ซึ่งจะแปลงส่วนของแสงสว่างและมืด เป็น binary data (0 หรือ 1) จากจุดดังกล่าว ข้อมูลที่ได้จากคิ้วหนังสือหรือรูปภาพจะถูกเก็บใน RAM เพื่อการจำตัวอักษร

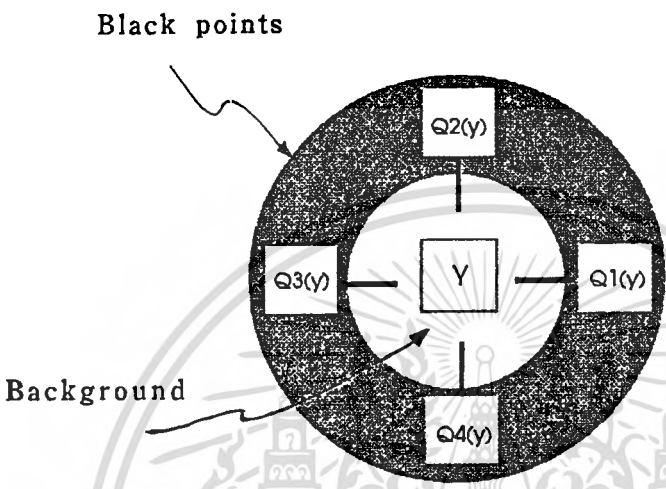
รูปที่ 4. แสดงหลักการทำงานของเครื่อง Scanner

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้า ทดลอง และนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์

รูปที่ 5. ภาพแสดงลักษณะข้อมูลที่ได้จากอ่านด้วยเครื่อง Scanner

3.2 ทฤษฎีเพียเจอร์คอนเซนเทร^[13]

การพิจารณารหัสของ อินนิเซียนเพียเจอร์เอ็กทริกชั่น ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าค่า Q-Code จะอาศัยการพิจารณาจากจุดที่อยู่รอบบริเวณตำแหน่งปัจจุบัน ทั้ง 4 ทิศ ดังรูปที่ 6.

รูปที่ 6. ลักษณะทิศทางที่ใช้พิจารณาการหาค่ารหัส Feature Concentrat Code (Q-Code)

3.2.1 การหาค่า Q-CODE

จากรูปที่ 6. กำหนดให้ $Q_i(x)$ เป็นฟังก์ชันหนึ่งที่มีค่าเป็น 1 เมื่อมีจุดค่าอย่างน้อย 1 จุดที่เกิดขึ้นในทิศทางหนึ่ง โดยพิจารณาจากจุดขาวจุด ๆ หนึ่ง (จุด y) และจะมีค่าเป็น 0 สำหรับกรณีอื่น จากนั้นจะถูกเข้ารหัสเป็น Q_k ($k = 0, 1, 2, 3..$)

$$K(y) = 8 * Q_1(y) + 4 * Q_2(y) + 2 * Q_3(y) + 1 * Q_4(y) \dots\dots(1)$$

หรืออาจนำค่าจากการสังเกตไปเทียบหาค่า Q-code ในตารางที่ 1 (ตารางแสดงลักษณะของ Q-code) ซึ่งจะใช้แทนในจุดที่กำลังพิจารณาอยู่ ด้วยโค้ดต่าง ๆ กันจาก $Q_1, Q_2, \dots, Q_{15}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Q-code	Pictorial Symbol
Q ₀	•
Q ₁	• —
Q ₂	•
Q ₃	└•
Q ₄	• — —
Q ₅	• — — —
Q ₆	┐•
Q ₇	┌•

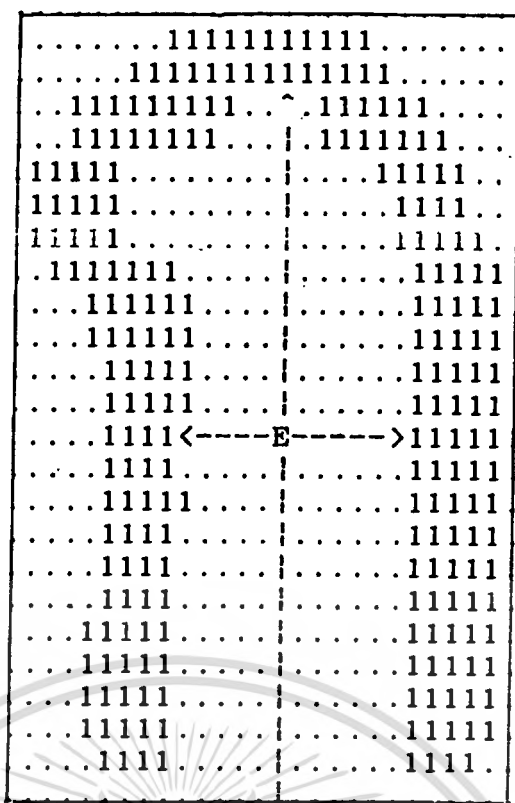
Q-code	Pictorial Symbol
Q ₈	•
Q ₉	•┘
Q ₁₀	•
Q ₁₁	┐•
Q ₁₂	•┘
Q ₁₃	┐•
Q ₁₄	┐•
Q ₁₅	□

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะของ Q-CODE Table

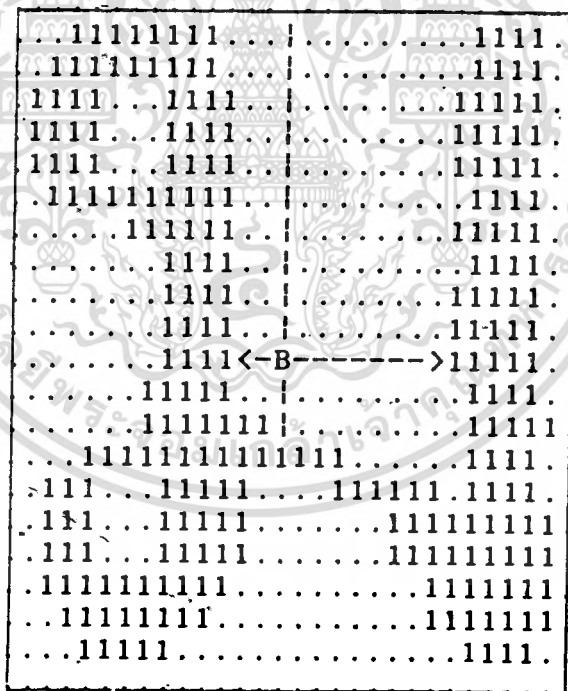
3.2.2 การกำหนดค่า Q-Code ของตัวอักษร

จุดที่จะหารหัสอยู่ส่วนใด ๆ ของตัวอักษร เราจะตรวจสอบลักษณะ แวดล้อมทั้ง 4 ทิศทางของจุดหารหัสนั้น แล้วแทนด้วยค่าของ Q-Code ที่คำนวณได้

ดังตัวอย่างในรูปที่ 7. จะเห็นว่าตำแหน่งที่จะหารหัสของอักษร ก มี ตำแหน่งจุดศูนย์กลางอยู่บริเวณช่องว่างเมื่อคำนวณค่า $K(y)$ หรือพิจารณาเทียบกับตารางที่ 1 แล้ว ณ ตำแหน่งจุดหารหัสจะถูกแทนค่าด้วย รหัส E หรือกรณีรูปที่ 8. จะเห็นว่าตำแหน่งที่จะหารหัสของอักษร ม มีตำแหน่งจุดศูนย์กลางอยู่บริเวณช่องว่างเมื่อคำนวณค่า $K(y)$ หรือพิจารณาเทียบกับตารางที่ 1 แล้ว ณ ตำแหน่งจุดหารหัสจะถูกแทนค่าด้วย รหัส B

รูปที่ 7. แสดงการแทนค่ารหัส Q-Code อักษร ก.

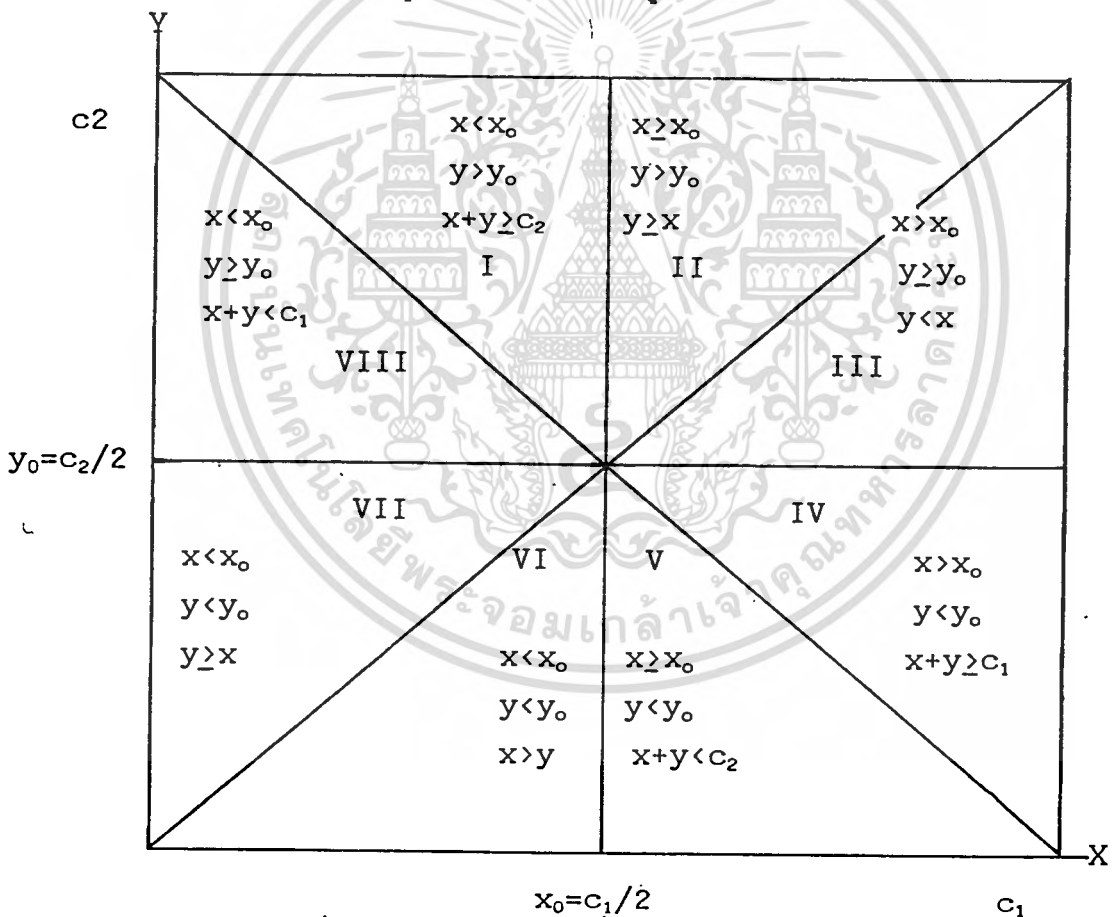

รูปที่ 8. แสดงการแทนค่ารหัส Q-Code อักษร ม.

3.3 ทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์ เอ็กแทรกชัน^[24]

จากธรรมชาติของลักษณะอักษรภาษาไทย ส่วนใหญ่รูปร่างตัวอักษรจะเป็นลักษณะ stroke เดียว (เขียนรูปร่างอักษรต่อเนื่องจนครบตัวโดยไม่ยกปากกา) ซึ่งทำให้ปรากฏส่วนโค้งส่วนเว้าของตัวอักษรหลายตำแหน่งในอักษรหนึ่งตัว ดังนั้นในการกำหนดรหัสจากรูปร่างลักษณะของตัวอักษรเหล่านั้น เราได้กำหนดวิธีการค้นหาลักษณะรูปร่างของตัวอักษรเหล่านั้นให้ละเอียดและครอบคลุมทุกด้าน รหัสที่หาได้ก็จะแสดงค่าลักษณะเฉพาะที่เป็นส่วนประกอบเป็นตัวอักษรเหล่านั้นออกมาได้อย่างชัดเจน

ในการพิจารณาลักษณะตัวอักษรให้ครบทุกด้านนี้ จะทำการแบ่งส่วนต่าง ๆ ของรูปร่างตัวอักษรออกเป็น 8 ส่วนในลักษณะเส้นทะแยงมุม 8 เส้น โดยใช้เลขโรมันสำหรับส่วนที่ถูกแบ่งออกไปเป็น 8 ส่วนซึ่งจะเรียกว่าเป็น 8 Octant มีจุดศูนย์กลางอยู่บริเวณกึ่งกลางรูปร่างตัวอักษรดังรูปที่ 9.

รูปที่ 9. ลักษณะทิศทางทั้ง 8 ซึ่งพื้นที่ถูกแบ่งเป็น 8 Octant

จากรูปที่ 9. กำหนดให้

x : ค่าโคออดิเนตของจุดใด ๆ ทางแกน X

y : ค่าโคออดิเนตของจุดใด ๆ ทางแกน Y

c_1 : ขนาดความกว้างของตัวอักษร

c_2 : ขนาดความสูงของตัวอักษร

$$x_0 = c_1/2$$

$$y_0 = c_2/2$$

การกำหนดขอบเขตของแต่ละ octant เป็นดังนี้

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant I เมื่อ

$$x < x_0$$

$$y > y_0$$

$$x+y \geq c_2$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant II เมื่อ

$$x \geq x_0$$

$$y > y_0$$

$$y \geq x$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant III เมื่อ

$$x > x_0$$

$$y \geq y_0$$

$$x < y$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant IV เมื่อ

$$x > x_0$$

$$y < y_0$$

$$x+y \geq c_1$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant V เมื่อ

$$x \geq x_0$$

$$y < y_0$$

$$x+y < c_2$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant VI เมื่อ

$$x < x_0$$

$$y < y_0$$

$$x > y$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant VII เมื่อ

$$x < x_0$$

$$y < y_0$$

$$y \geq x$$

จุดโคออดิเนตใด ๆ จะอยู่ภายใน octant VIII เมื่อ

$$x < x_0$$

$$y \geq y_0$$

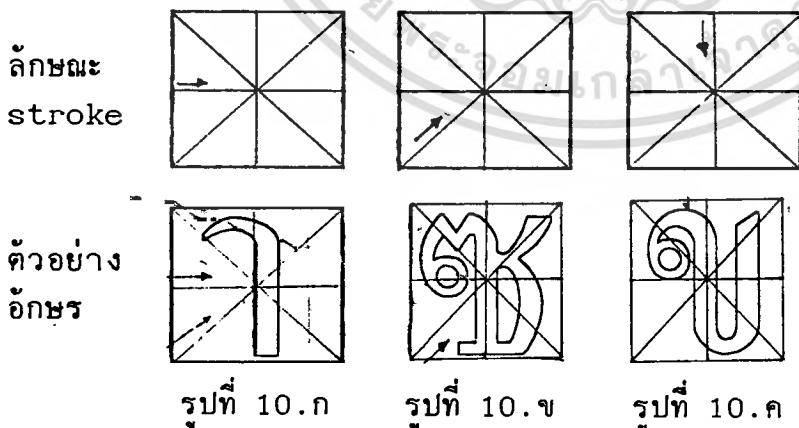
$$x+y < c_1$$

จากแต่ละ Octant จะพิจารณาจุดใด ๆ ที่อยู่ภายใน Octant หากมีส่วนใดของรูปร่างตัวอักษรอยู่ภายใน Octant ใด กล่าวได้ว่าที่ Octant นั้นมี stroke และในทางตรงข้ามหากไม่มีส่วนใดของรูปร่างตัวอักษรอยู่ภายใน Octant เลยถือได้ว่า Octant นั้นไม่มี stroke ลักษณะของ stroke จะปรากฏเป็นรูปร่างหลายลักษณะ ซึ่งลักษณะเหล่านั้นเราจะกำหนดเป็นรหัส A-Code และเนื่องจากลักษณะตัวอักษรที่นำมาพิจารณา ได้พิจารณาเฉพาะส่วนที่เป็นขอบของตัวอักษร ดังนั้นลักษณะของ Stroke ที่เกิดขึ้นจึงประกอบด้วยเส้นต่อเนื่องสองเส้นขนานกัน จึงเรียก stroke ลักษณะดังกล่าวว่าเป็น Stroke คู่ขนาน

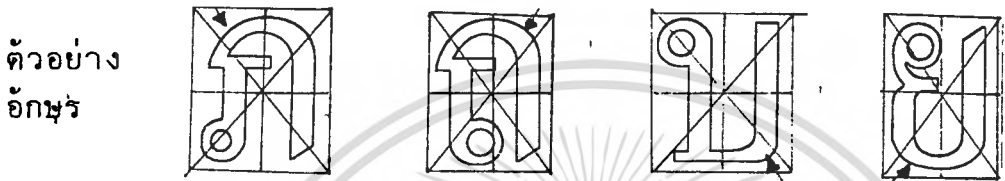
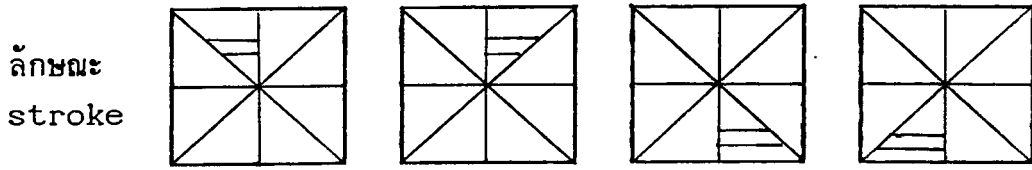
สำหรับในการกำหนดลักษณะของ stroke ให้เป็นรหัส A-Code ในแต่ละ Octant ได้กำหนดเงื่อนไขดังนี้

1. หากไม่มี stroke ใน Octant ใด ๆ หรือเป็น stroke ที่ไม่มี Stroke คู่ขนานจาก octant ใด ๆ ลากผ่าน octant ที่อยู่ติดกัน กำหนดรหัส A-Code เป็น a.

ตัวอย่างดังรูปที่ 10.ก แสดง octant ที่ไม่มี stroke และรูปที่ 10 ข, ค แสดงลักษณะ stroke ที่ลากผ่าน octant โดยที่ไม่มี stroke คู่ขนาน

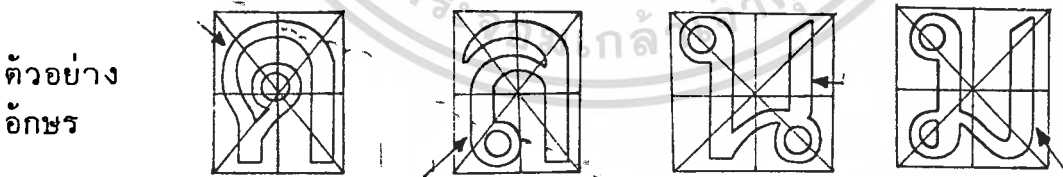
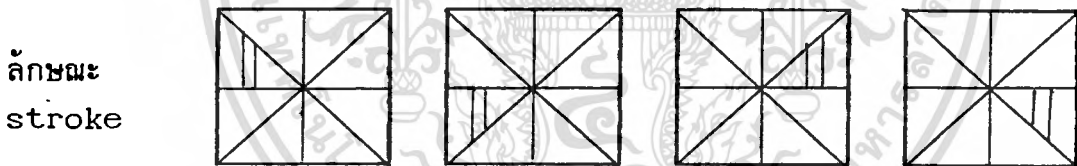

2. stroke คู่ขนานใด ๆ ที่ผ่าน octant 1,2,5 หรือ 6 จะถูกประมาณค่าเป็น horizontal stroke และให้รหัส A-Code เป็น a_1 ตัวอย่างดังรูปที่ 11.

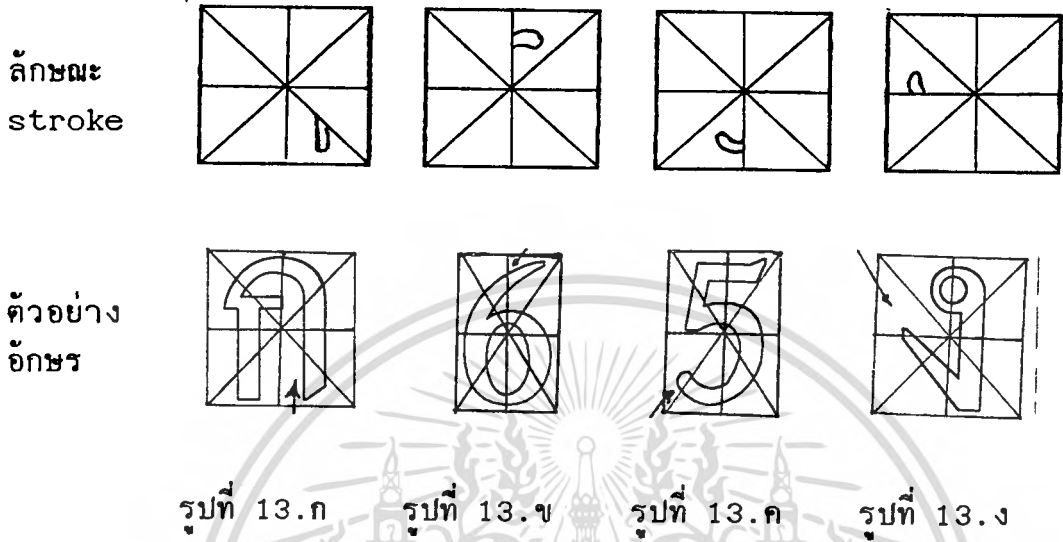
รูปที่ 11.ก   รูปที่ 11.ข   รูปที่ 11.ค   รูปที่ 11.ง

3. stroke คู่ขนานใด ๆ ที่ผ่าน octant 3,4,7 หรือ 8 ถูกประมาณค่าเป็น vertical stroke และให้รหัส A-Code เป็น a_2 ตัวอย่างดังรูปที่ 12.

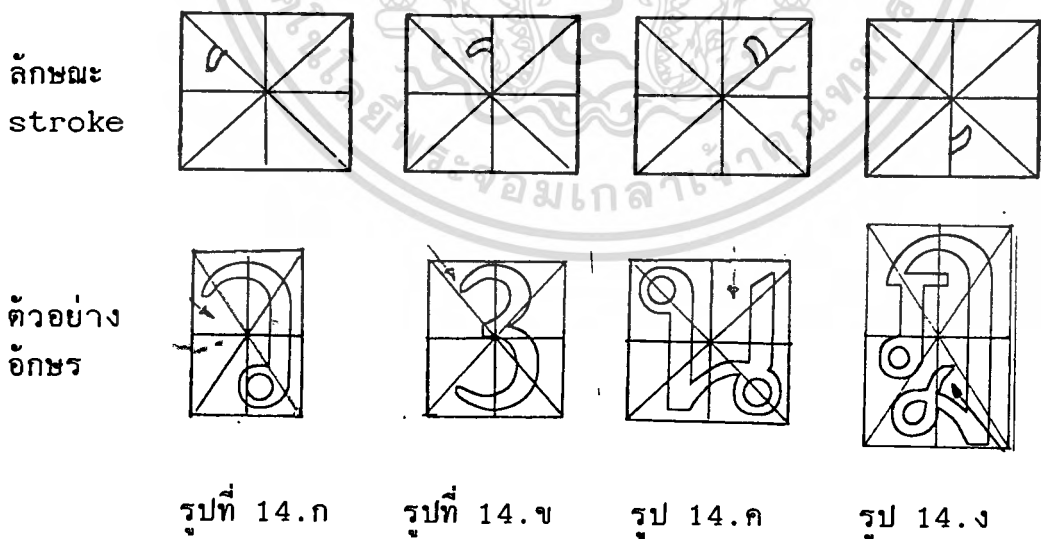

รูปที่ 12.ก   รูปที่ 12.ข   รูปที่ 12.ค   รูปที่ 12.ง

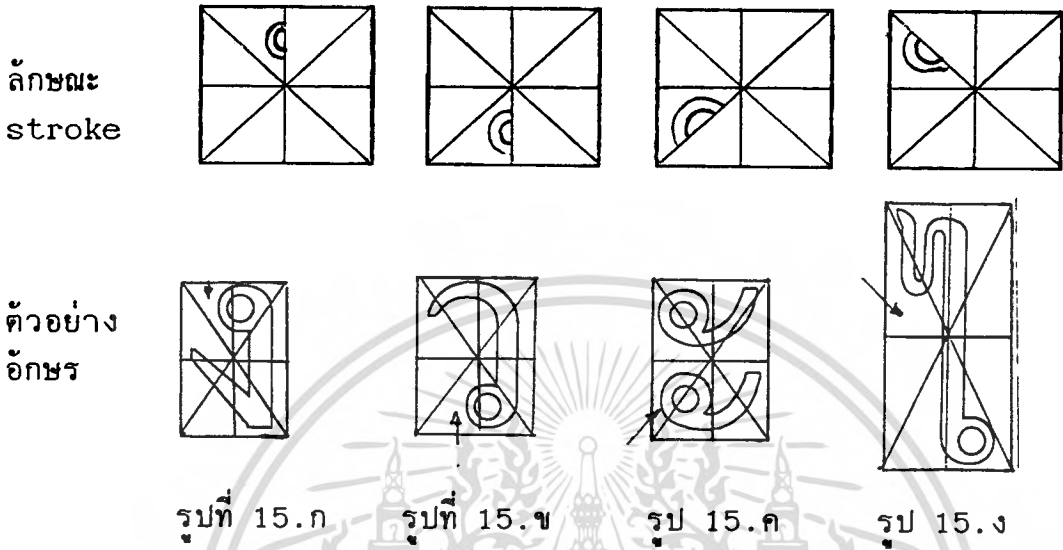
4. stroke ที่ไม่มี stroke คู่ขนาน เริ่มต้นใน Octant ใด ๆ มีลักษณะพุ่งเข้าหา Octant ที่อยู่ติดกัน แล้วย้อนกลับเข้ามาหา Octant เดิม เห็นเป็นลักษณะตามเข็มนาฬิกา ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_3 ตัวอย่างดังรูปที่ 13.

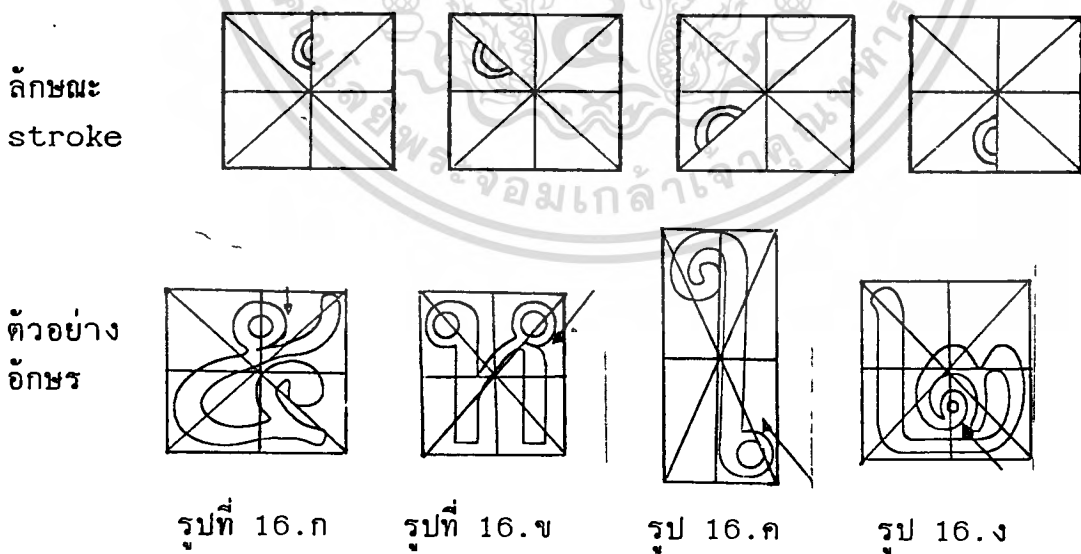
5. stroke ที่ไม่มี stroke คู่ขนาน เริ่มต้นใน Octant ใด ๆ มีลักษณะพุ่งเข้าหา Octant ที่อยู่ติดกัน แล้วย้อนกลับเข้ามาหา Octant เดิม เห็นเป็นลักษณะทวนเข็มนาฬิกา ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_4 ตัวอย่างดังรูปที่ 14.

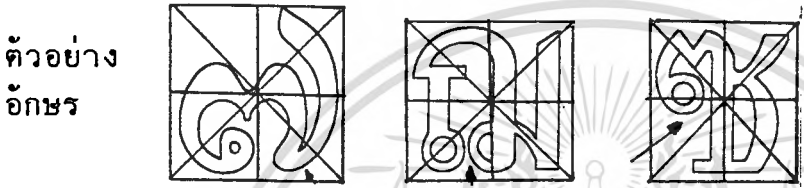
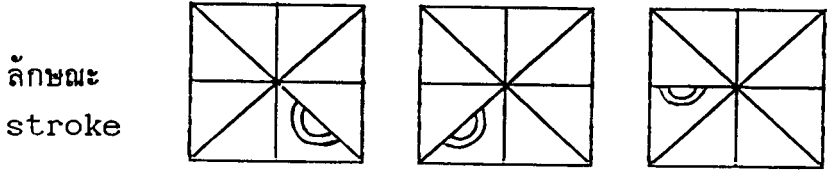
6. stroke ค่ขนานใดที่กำลังพิจารณาเป็น loop ภายใน octant ที่ 1,6,7 และ 8 มีลักษณะ stroke ที่ หันไปด้านซ้าย ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_5 ตัวอย่างดังรูปที่ 15.

7. stroke ค่ขนานใด ที่กำลังพิจารณาเป็น loop ภายใน octant ที่ 2,3,4 และ 5 มีลักษณะ stroke ที่ หันไปด้านขวา ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_6 ตัวอย่างดังรูปที่ 16.

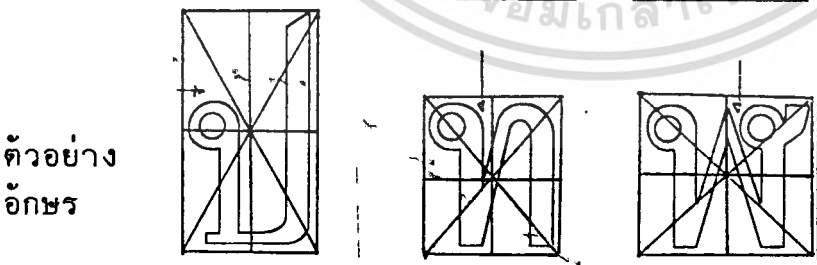
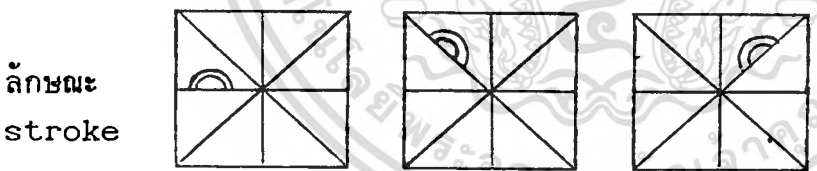

8. stroke คู่ขนานใดที่กำลังพิจารณาใน octant ที่ 4,5,6 และ 7 หากมีลักษณะเป็น Loop ที่วน ขึ้นไปด้านล่าง ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_7 ตัวอย่างดังรูปที่ 17.

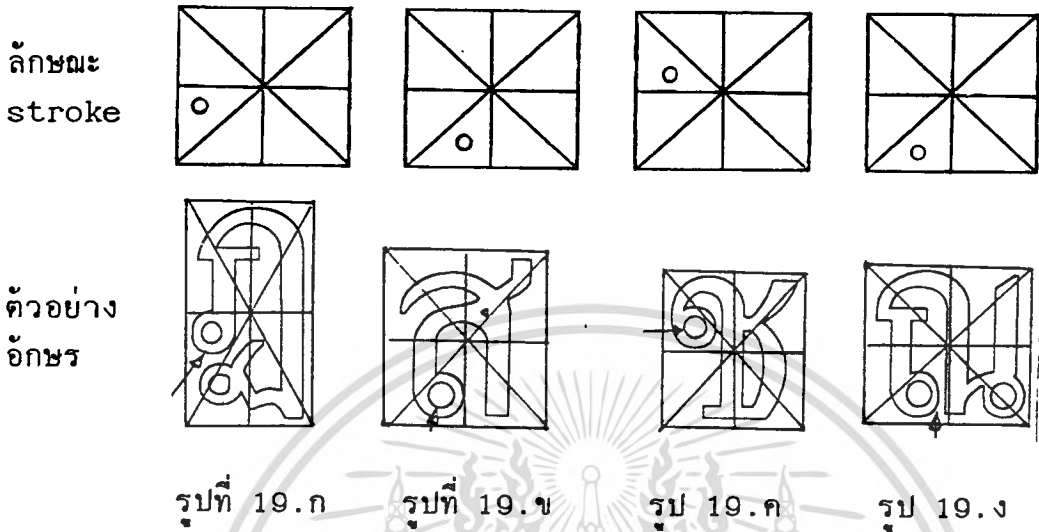
รูปที่ 17.ก   รูปที่ 17.ข   รูป 17.ค

9. stroke คู่ขนานใดที่กำลังพิจารณาใน octant ที่ 1,2,3 และ 8 หากมีลักษณะเป็น Loop ที่วน ขึ้นไปด้านบน ให้ค่ารหัส A-Code เป็น a_8 ตัวอย่างดังรูปที่ 18.

รูปที่ 18.ก   รูปที่ 18.ข   รูป 18.ค

10. stroke ที่เกิดขึ้นภายใน octant และสิ้นสุดที่ Octant นั้น ให้ค่ารหัส เป็น a_0 ตัวอย่างดังรูปที่ 19.

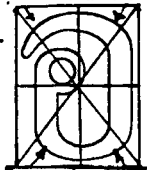

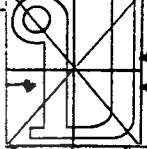

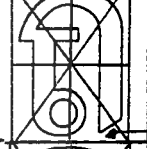

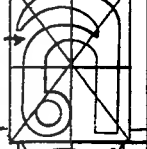

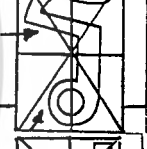

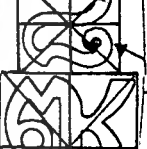

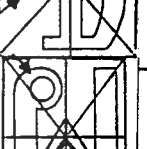

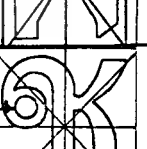

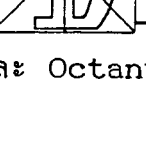

ความหมายของ stroke ที่มีลักษณะเป็น Loop ที่ถูกแทนรหัส A-Code เป็น $a_5, a_6, a_7,$ และ a_8 นั้น โดยทั่วไปไม่มีลักษณะเป็นดังนี้ stroke คู่ขนานใด ๆ ที่เริ่มต้นใน octant พุ่งเข้าหา octant ที่ติดกันแล้วย้อนกลับมาหา octant เดิมจะถูกกำหนดเป็น loop

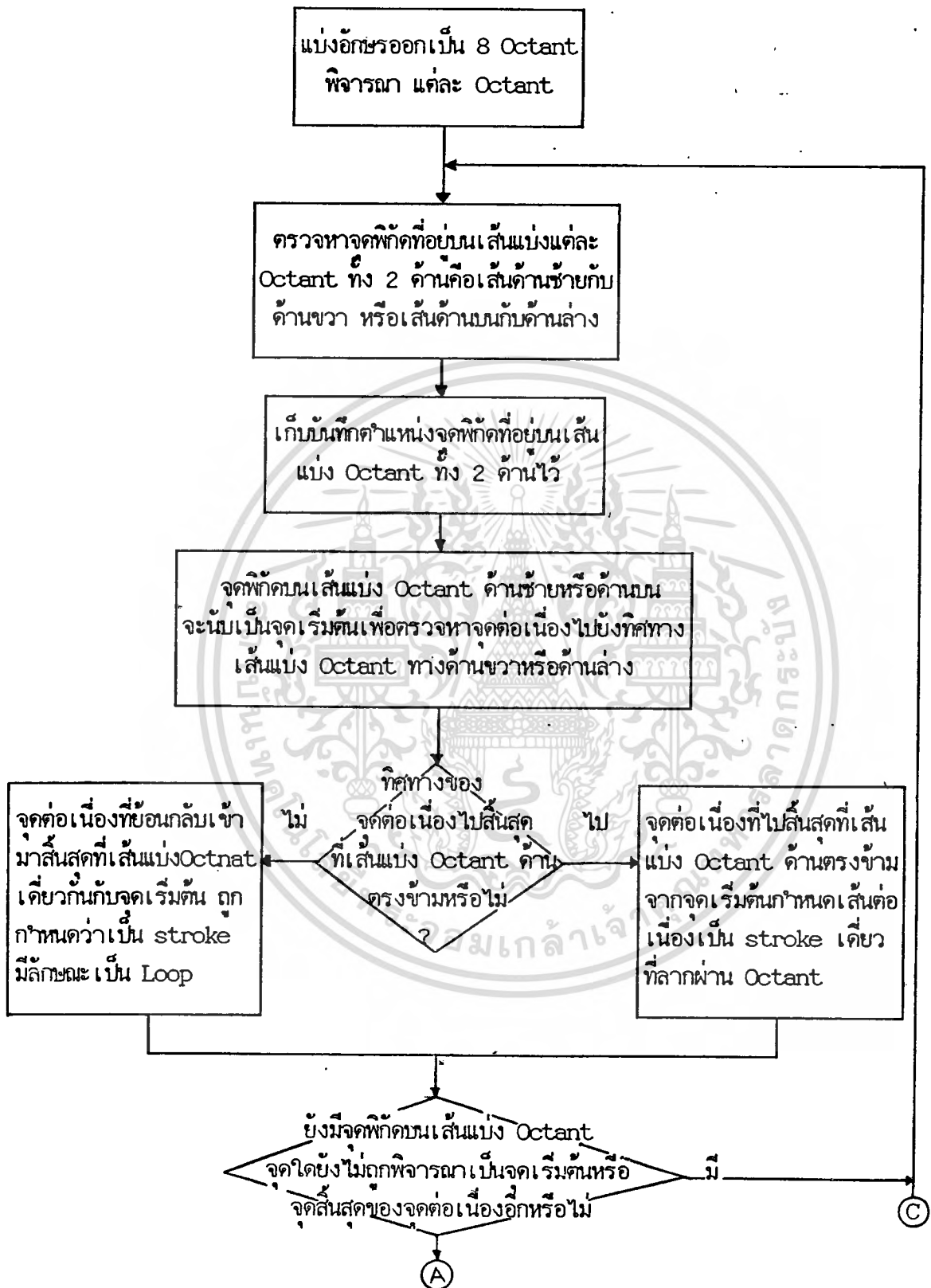
สำหรับการนำเงื่อนไขตามทฤษฎีดังกล่าวไปเขียนโปรแกรม ได้แสดงเป็นแผนผังไว้ ดังในรูปที่ 20. (หน้า 28)

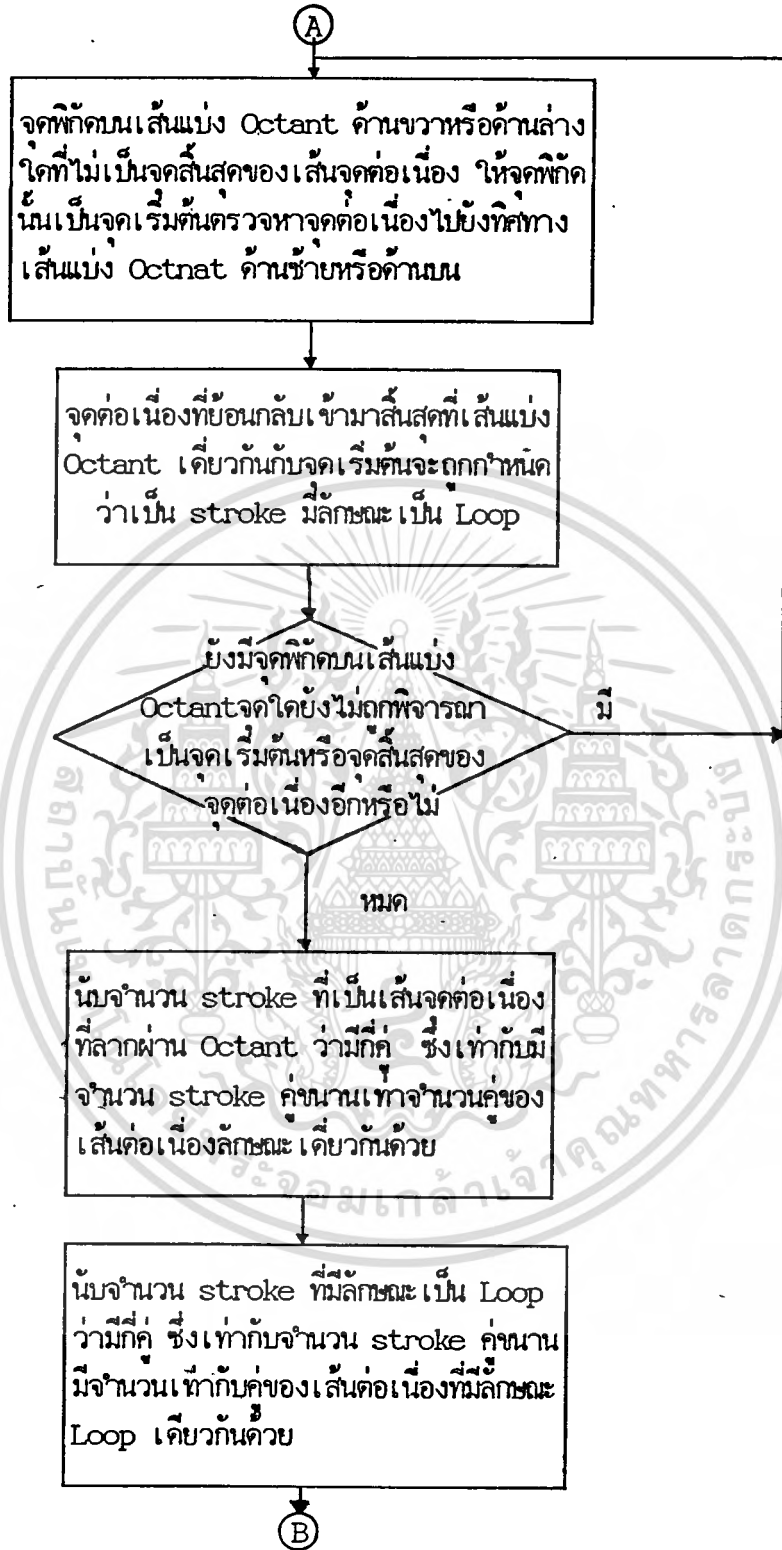
และเพื่อให้การพิจารณาได้ชัดเจน ได้แสดงลักษณะของ stroke ที่เกิดขึ้นในแต่ละ Octant แล้วกำหนดให้เป็นค่ารหัส A-Code ดังในตารางที่ 2.

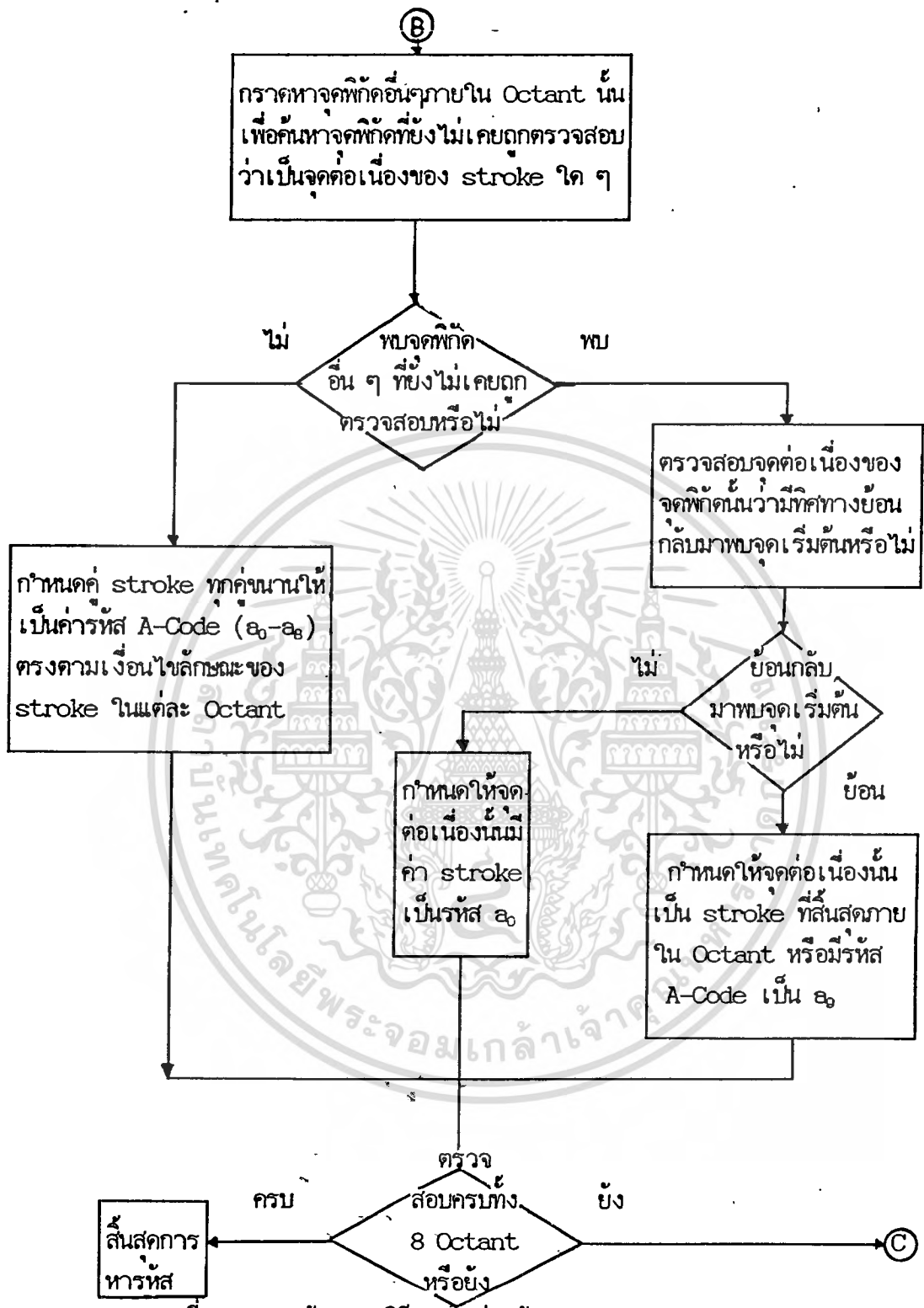
ลักษณะของ โทโบบิลจิคอล	สัญลักษณ์	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
ไม่มี stroke	a_0	ไม่มีข้อมูลใด ๆ ใน octant	

ลักษณะของโทโบโลจิคอล	สัญลักษณ์	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
	a_1	stroke คู่ขนานที่ข้าม octant 1,2, 5,6 ประมาณได้ว่าเป็น เส้นแนวตั้ง	
	a_2	stroke คู่ขนานที่ข้าม octant 3,4, 7,8 ประมาณได้ว่าเป็น เส้นแนวนอน	
	a_3	stroke ที่ไม่มีคู่ขนานใน octant และเป็น Loop ในทิศทางตามเข็มนาฬิกา	
	a_4	stroke ที่ไม่มีคู่ขนานใน octant และเป็น Loop ในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา	
	a_5	Loop ภายใน octant หันด้านซ้าย พิจารณาเฉพาะ octant 1,6,7,8	
	a_6	Loop ภายใน octant หันด้านขวา พิจารณาเฉพาะ octant 2,3,4,5	
	a_7	Loop ภายใน octant หงายขึ้น พิจารณาเฉพาะ octant 2,3,4,5	
	a_8	Loop ภายใน octant คล่ำลง พิจารณาเฉพาะ octant 1,2,3,8	
	a_0	stroke ที่อยู่ภายใน octant และสิ้นสุดใน Octant นั้น	

ตารางที่ 2. แสดงตัวอย่างการพิจารณาลักษณะ Stroke ในแต่ละ Octant

รูปที่ 20. แผนผังแสดงวิธีการหาคาร์หัส A-Code จาก Octant

เมื่อใช้ basic topological feature เพื่อค้นหา A-Code ในรูปร่างอักษรหนึ่งตัว จะถูกกำหนดรหัสด้วยชุดของรหัสซึ่งเรียกว่า feature vector ซึ่งมีแบบฟอร์มดังนี้

$$X = (X_{11}, X_{12}, X_{13}; X_{21}, X_{22}, X_{23}; \dots \dots \dots X_{81}, X_{82}, X_{83}) \dots \dots (2)$$

เมื่อ

$$x_{ij} \in \{ a_k \}, \quad i = 1, 2, 3, \dots, 8$$

$$j = 1, 2, 3$$

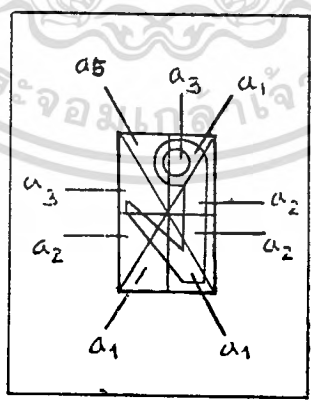
$$k = 0, 1, 2, \dots, 9$$

หรือ

$$x_{ij} = 0$$

ในแต่ละ octant จะยอมให้มีเพียง 3 feature เท่านั้น ค่ารหัสที่ได้จะเก็บเป็นค่าไว้ในค่าคงที่ โดยแทรก 0 ในส่วนที่เหลือจากการแทน Feature vector เพื่อให้ครบจำนวน 3 หลัก และการเรียงรหัสภายในแต่ละ feature จะเรียงเลขน้อยไปหาเลขมากยกเว้นเลข 0 ซึ่งจะต้องแทรกต่อท้าย feature เลขที่มีค่ามากกว่าเสมอ ตัวอย่าง feature Vector ของอักษรตัว ง. ในรูปที่ 21. และค่าของ feature Vector ในชุดของ A-CODE ปรากฏในสมการที่ 3.

$$X = a_5, 0, 0; a_1, a_3, 0; a_2, 0, 0; a_1, 0, 0; a_1, 0, 0; a_1, 0, 0; a_2, 0, 0; a_3, 0, 0) \dots \dots (3)$$

รูปที่ 21. ตัวอย่างการหารหัสชุด A-CODE จากลักษณะ stroke ของอักษรตัว ง

3.4 การหาจุดศูนย์กลาง (Center of Gravity)^[18]

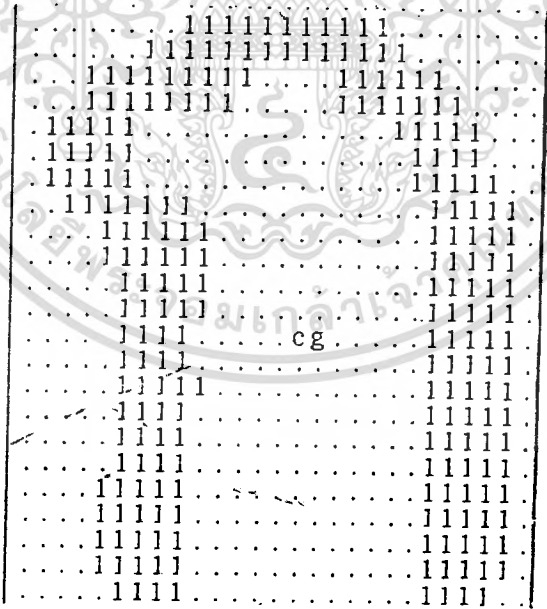
เมื่อทำการอ่านภาพตัวอักษรจากเครื่อง Scanner ได้ภาพของตัวอักษรที่มีลักษณะเป็น binary เก็บอยู่ในหน่วยความจำแล้ว (จากรูปที่ 3.) ข้อมูลประกอบด้วยเลข 0 ซึ่งเป็นค่าแทนจุดที่เป็นพื้น และเลข 1 เป็นค่าแทนจุดที่เป็นเนื้อของตัวอักษร การคำนวณจุดศูนย์กลางของตัวอักษร หาได้จากสมการดังนี้

$$I_x = \frac{\sum_j \sum_i I \cdot F(i, j)}{\sum_j \sum_i F(i, j)} \dots\dots (4)$$

$$I_y = \frac{\sum_i \sum_j J \cdot F(i, j)}{\sum_i \sum_j F(i, j)} \dots\dots (5)$$

เมื่อ $F(i, j)$ คือจุดใด ๆ ของตัวอักษรที่มีค่าเป็น 0 หรือ 1
 I_x, I_y คือตำแหน่งของจุดศูนย์กลาง

จุดศูนย์กลางที่คำนวณได้ นำไปเป็นอ้างอิงในการตรวจสอบหาค่า Concentrat Code (Q-Code) ดังตัวอย่างภาพจุดศูนย์กลางที่คำนวณได้ในรูปที่ 22.

รูปที่ 22. ภาพแสดงจุดศูนย์กลางของตัวอักษร ก. ซึ่งคำนวณได้จากสมการ 4 และ 5

3.5 การหาขอบภาพ (EDGE DETECTION)^[23]

เทคนิคการหาขอบภาพ เริ่มโดยการกวาดภาพทางแนวนอน จากมมบน ซ้ายไปยังมมล่างขวา โดยมีเงื่อนไขของจุดที่จะเป็นขอบว่า อย่างน้อย 1 ในจุดที่ติดกันจะต้องเป็นพื้นขาว และเป็นส่วนหนึ่งของภาพตัวมันเอง

ให้ P_0 เป็นจุดใด ๆ ของภาพเนื้อตัวอักษรที่มีค่าบิตเป็น 1 พิจารณาค่าของบิตที่เป็น 1 และ 0 ที่อยู่รอบ ๆ จุด P_0 ตามลักษณะตารางเมตริกซ์ขนาด 3×3 ดังตารางที่ 3 และตัวอย่างการคำนวณหาขอบภาพดังรูปที่ 23. และรูปที่ 24.

P_4	P_3	P_2
P_5	P_0	P_1
P_6	P_7	P_8

ตารางที่ 3. ตารางเมตริกซ์ 3×3

$$X = P_0 \cdot (P_1 \cdot P_3 \cdot P_5 \cdot P_7) \cdot (P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8) \dots \dots \dots (6)$$

เมื่อ $P_1, P_2, P_3, P_4, P_5, P_6, P_7, P_8$ เป็นจุดที่อยู่รอบ ๆ จุด P_0 มีค่าเป็น 0 หรือ 1

X : เป็นจุดขอบของภาพ ที่ถูกพิจารณาตามเงื่อนไขสมการที่ 6 แล้วนำไปแทนที่ค่าแห่งเดียวกันกับจุด P_0

3.5.1 ตัวอย่างการคำนวณหาขอบภาพ พิจารณาจุดที่เป็นขอบ

รูปที่ 23 ก.

	X	X
	X	X

	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	X	X	X	X	X	X	X	X	X

รูปที่ 23 ข.

รูปที่ 23. ภาพตัวอย่างจุดที่พิจารณาบริเวณที่เป็นขอบ

จากรูปที่ 23 ก. แทนค่าจุด P_0 ถึง P_8 ลงในสมการที่ 6.

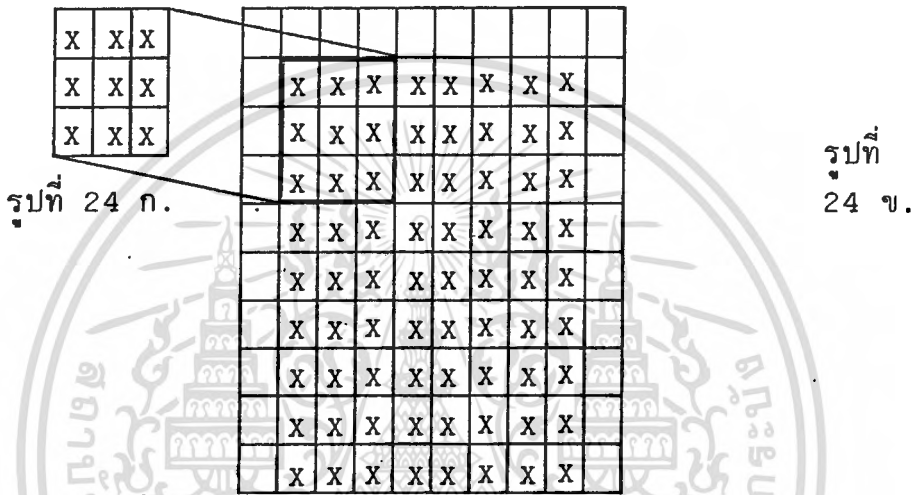
$$X = P_0 \cdot (P_1 \cdot P_3 \cdot P_5 \cdot P_7) \cdot (P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8)$$

$$X = 1 \cdot (1 \cdot 0 \cdot 0 \cdot 1) \cdot (1 + 0 + 0 + 0 + 0 + 0 + 1 + 1)$$

$$X = 1 \cdot (0) \cdot (1)$$

$$X = 1$$

3.5.2 ตัวอย่างการคำนวณขอบภาพ พิจารณาจุดที่ไม่ใช่ขอบ

รูปที่ 24. ภาพตัวอย่างจุดที่พิจารณาบริเวณที่ไม่ใช่ขอบ

จากรูปที่ 24 ก. แทนค่าจุด P_0 ถึง P_8 ลงในสมการที่ 6.

$$X = P_0 \cdot (P_1 \cdot P_3 \cdot P_5 \cdot P_7) \cdot (P_1 + P_2 + P_3 + P_4 + P_5 + P_6 + P_7 + P_8)$$

$$X = 1 \cdot (1 \cdot 1 \cdot 1 \cdot 1) \cdot (1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1)$$

$$X = 1 \cdot (1) \cdot (1)$$

$$X = 0$$

ด้วยเทคนิคการหาขอบภาพด้วยวิธีนี้ จุดรบกวน (noise) ซึ่งกระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของภาพ จะถูกกำจัดไปด้วย ตัวอย่างภาพที่ยังไม่นำไปคำนวณหาขอบภาพดังแสดงในรูปที่ 25. และตัวอย่างภาพผลการหาขอบภาพ แสดงไว้ในรูปที่ 26.

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ในแขนงใหม่ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้า ทดลอง และนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์

รูปที่ 25. แสดงลักษณะภาพที่ยังไม่ถูกคำนวณหาขอบภาพ

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ในแขนงใหม่ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้า ทดลอง และนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์

รูปที่ 26. แสดงลักษณะผลการคำนวณขอบภาพของตัวอักษร

3.6 การหาขนาดความกว้างและความสูงของตัวอักษร^[18]

ภาพตัวอักษรในหน่วยความจำจะถูกตรวจสอบทีละตัว โดยการกวาดทางแนวตั้งจากมุมล่างซ้าย ไปยังมุมบนขวาเมื่อพบจุดแรกจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของอักษรตัวแรก ตรวจสอบหาจุด Coordinate ที่มีค่าต่ำสุดและสูงสุดของอักษรตัวนั้น เพื่อหาขนาดความกว้างและความสูง โดย

ให้ L_n : คือจุดปัจจุบันใด ๆ บนเส้นขอบรูปอักษรแต่ละตัว

$$n = 1, 2, 3, 4, 5 \dots \dots \dots N$$

$n = 1$: ถ้าเป็นจุดแรกของตัวอักษร

$n = N$: ถ้าเป็นจุดสุดท้ายของอักษรตัวเดียวกัน

x, y : เป็นจุด Coordinate ของ L_n จะต้องบันทึกไว้ทุกจุด

L_{n+1} : เป็นจุดที่จะบันทึกค่า x, y จุดต่อไป

L_{n-1} : เป็นจุดอดีต ที่เพิ่งผ่านการบันทึกค่า x, y

X_{max} : ค่า Coordinate ของ x ที่มีค่าสูงสุด

X_{min} : ค่า Coordinate ของ x ที่มีค่าต่ำสุด

Y_{max} : ค่า Coordinate ของ y ที่มีค่าสูงสุด

Y_{min} : ค่า Coordinate ของ y ที่มีค่าต่ำสุด

เขียนโปรแกรม เพื่อหาค่า X_{max} , X_{min} , Y_{max} , Y_{min} ของอักษรแต่ละตัว พร้อมทั้งบันทึกค่า Coordinate x, y ของ L_n ทกจุด ซึ่งสามารถหาขนาดความกว้างและความสูงของอักษรแต่ละตัวได้จาก สมการที่ 7 และ 8

$$I = X_{max} - X_{min} + 1 \dots \dots \dots (7)$$

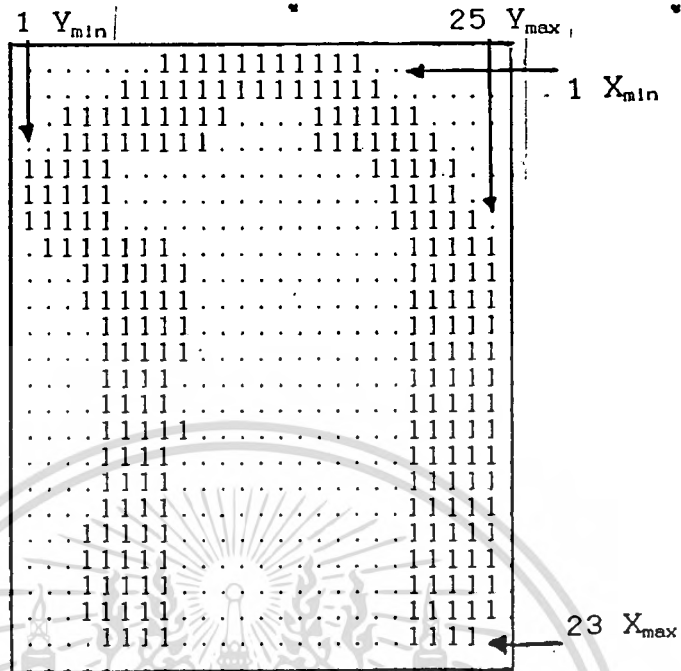
$$J = Y_{max} - Y_{min} + 1 \dots \dots \dots (8)$$

เมื่อ

I : คือขนาดความกว้างของอักษรแต่ละตัว

J : คือขนาดความสูงของอักษรแต่ละตัว

ตัวอย่างการคำนวณหาค่าขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษร ดังแสดงในรูปที่ 27.

รูปที่ 27. ลักษณะจุด Coordinate ของตัวอักษร ที่ถูกนำไปคำนวณหาค่าความกว้างและความสูง

จากรูปที่ 27. ได้ค่าที่จุด Coordinate สูงสุดและต่ำสุดดังนี้

$$X_{max} = 25$$

$$X_{min} = 1$$

$$Y_{max} = 23$$

$$Y_{min} = 1$$

แทนค่าลงในสมการที่ 7.

$$\begin{aligned} I &= X_{max} - X_{min} + 1 \\ &= 25 - 1 + 1 \\ &= 25 \end{aligned}$$

และ

$$\begin{aligned} J &= Y_{max} - Y_{min} + 1 \\ &= 23 - 1 + 1 \\ &= 23 \end{aligned}$$

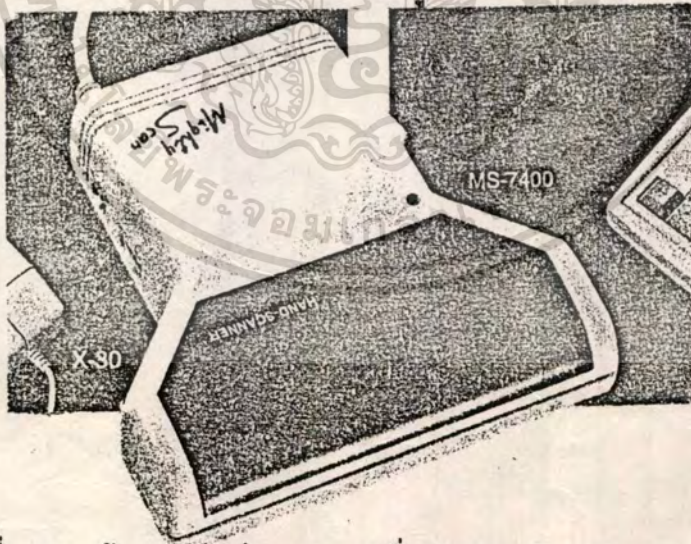
ดังนั้นอักษรจากรูปที่ 27. จึงมีขนาดความกว้างเท่ากับ 25 และความสูงเท่ากับ 23

บทที่ 4 การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อการรู้จำ

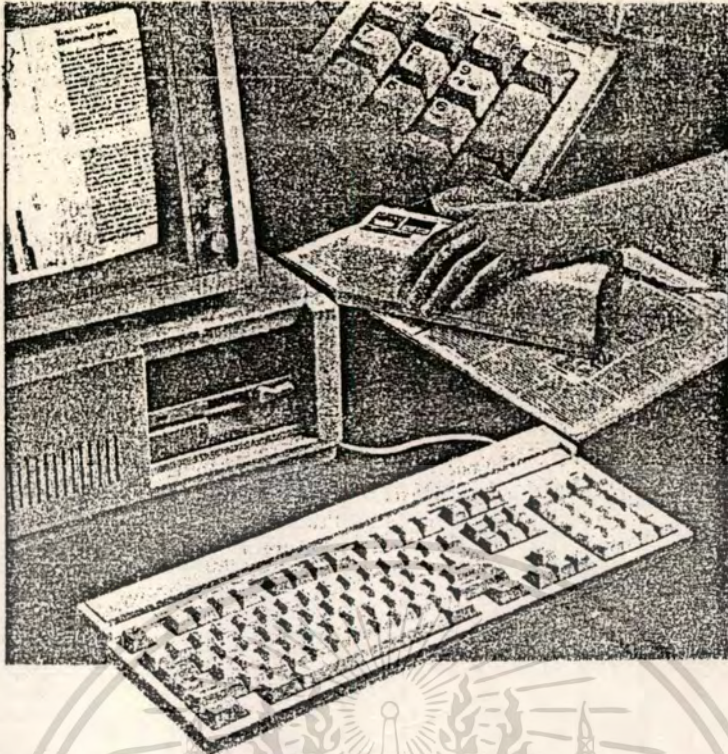
ข้อมูลภาพตัวอักษรที่นำมาใช้ในการรู้จำวิธีการนี้ สามารถเลือกภาพอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยที่มีอยู่ทั่วไป ในลักษณะที่เป็นรูปประโยคหรือบทความ ตามหน้าหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือเอกสารทั่วไป ดังนั้นในการนำภาพข้อความเหล่านั้นไปดำเนินการในขบวนการรู้จำ จะต้องผ่านขั้นตอนการอ่านภาพข้อความด้วยเครื่อง Scanner ลงสู่หน่วยความจำของเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และหรือนำข้อมูลภาพเหล่านั้นบันทึกเก็บในรูปของแฟ้มข้อมูลภาพลงในแผ่นดิสก์ ภาพข้อความเหล่านั้นถึงแม้ได้เก็บบันทึกลงในหน่วยความจำทั้งบทความแล้ว แต่การประมวลผลตามวิธีการนี้จะกระทำได้เพียงทีละตัวอักษรเท่านั้น จำเป็นต้องทำการแยกภาพตัวอักษรแต่ละตัวออกจากบทความ ซึ่งเมื่อสามารถวิเคราะห์ตัวอักษรได้ครบทั้งหมดแล้วจะต้องนำรหัส ASCII ของตัวอักษรเหล่านั้นกลับมาเรียงลำดับตำแหน่งเดิมตามลักษณะไวยากรณ์ที่ถูกต้องเหมือนต้นฉบับด้วย

4.1 การจัดเก็บข้อมูลภาพ

เครื่อง Scanner ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็น Scanner ชนิด Handy Scanner มีขนาดเล็กกระทัดรัดสามารถจับเคลื่อนย้ายเพื่อสแกนข้อความที่ต้องการ จากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยให้รายละเอียดของจุดภาพจาก 100 - 400 dpi ลักษณะของเครื่อง Handy Scanner ดังกล่าวแสดงไว้ในรูปที่ 28. และลักษณะการใช้งานแสดงไว้ในรูปที่ 29.

รูปที่ 28. ลักษณะรูปร่างของเครื่อง Handy Scanner

รูปที่ 29. ภาพแสดงลักษณะการใช้งานของเครื่อง Handy Scanner

บทความจากสิ่งพิมพ์ จะถูกอ่านจากเครื่อง Handy Scanner โดยมีโปรแกรมคอยควบคุม ให้ได้ภาพปรากฏที่จอไมโครคอมพิวเตอร์ที่สัมพันธ์กับการลากเครื่อง Scanner ผ่านข้อความเหล่านั้น พร้อมกับภาพข้อความเหล่านั้นจะถูกจัดเรียงเป็นลักษณะ bit map ไว้ในหน่วยความจำไปด้วย เมื่อสิ้นสุดหน้ากระดาษ หรือหยุดการอ่านภาพ เราสามารถจัดเก็บภาพข้อความเหล่านั้นลงในแผ่นดิส โดยโปรแกรมได้

4.2 ลักษณะเฉพาะของข้อความที่เครื่อง Handy Scanner สามารถอ่านได้

เนื่องจากเครื่อง Handy Scanner ถูกออกแบบมาให้ใช้งานอ่านข้อความในพื้นที่ความกว้างจำกัด เพียง 5 เซนติเมตรเท่านั้น ดังนั้นลักษณะข้อความที่จะนำมาให้เครื่อง Handy Scanner อ่าน ควรเป็นลักษณะดังตัวอย่าง แสดงในรูปที่ 30.

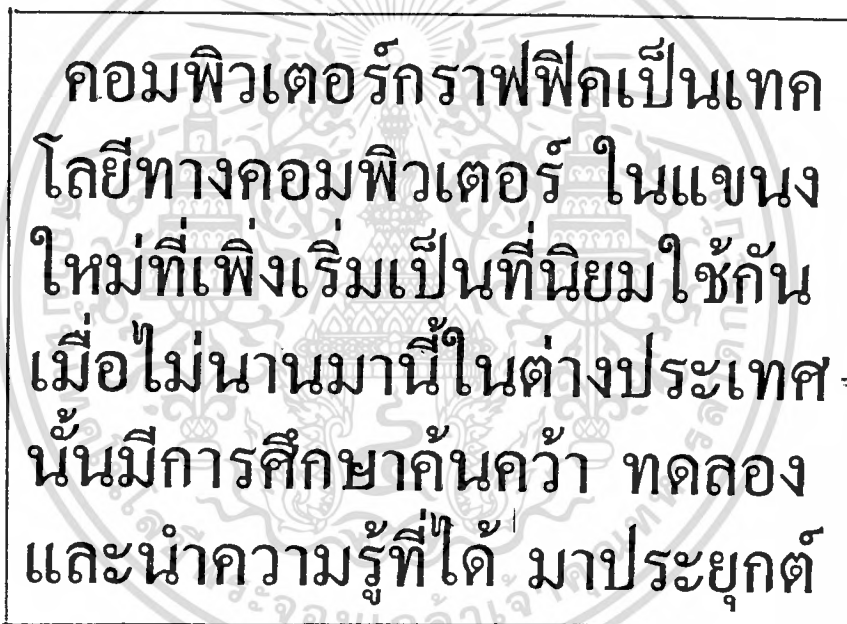
รูปที่ 30.
ลักษณะข้อความที่เครื่อง
Handy Scanner
สามารถอ่านได้

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้า ทดลอง และนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์ใช้งานกันอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุที่รูปภาพ มีความเด่นชัดสา

4.3 เทคนิคการแยกภาพตัวอักษรออกจากประโยค^[17]

การแยกภาพตัวอักษรภาษาไทยออกจากภาพของประโยค เป็นขั้นตอนหนึ่งสำหรับการจัดการล่วงหน้าให้กับขบวนการรู้จำ ทั้งนี้เพราะเมื่อเครื่อง Scanner ได้อ่านภาพข้อความจากกระดาษเข้ามา ภาพของข้อความเหล่านั้นจะยังเป็นลักษณะกลุ่มภาพอักษรเรียงต่อเนื่องกันเป็นประโยค แต่ขบวนการรู้จำจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้เพียงทีละหนึ่งภาพตัวอักษรเท่านั้น^[16] ดังนั้นการแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค จำเป็นต้องศึกษาวิธีการและเทคนิคเฉพาะ เพื่อให้การจัดการล่วงหน้าได้เตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ให้แก่ขั้นตอนการรู้จำได้ถูกต้องและรวดเร็ว

4.3.1 การทำขอบภาพ ภาพอักษรที่เรียงกันเป็นประโยคข้อความซึ่งได้จากการอ่านด้วยเครื่องScannerจะถูกนำมาแสดงให้ปรากฏขึ้นที่จอภาพมอนิเตอร์ดังรูป 31.

รูปที่ 31. ภาพประโยคที่ปรากฏในจอ มอนิเตอร์ที่อ่านเข้ามาด้วยเครื่องScanner

ทำการหาขอบภาพของกลุ่มภาพประกอบ จากรูปที่ 31. จะปรากฏผลดังรูปที่ 32.

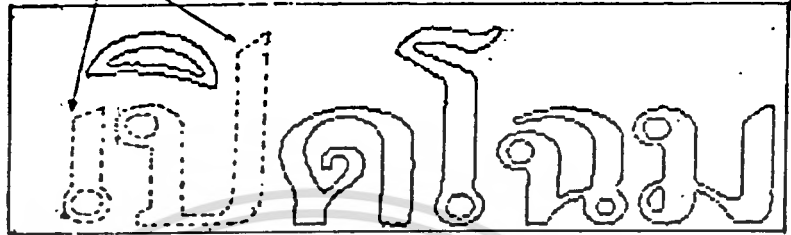
คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ในแขนงใหม่ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้า ทดลอง และนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์

รูปที่ 32. ผลการหาขอบภาพของภาพประกอบ

4.3.2 การตัดลอกและย้ายจุดพิกัดของตัวอักษร

โดยทั่วไปลักษณะของอักษรภาษาไทยจะเรียงกันอยู่หลายระดับ เช่นอักษร สระ สระ จะอยู่ระดับล่างสุด อักษรที่เป็นพยัญชนะจะอยู่ระดับกลาง และสระที่อยู่ระดับบนหรือบนสุด เป็นต้น การพิจารณาหาขอบเขตกรอบของตัวอักษรโดยวิธีกวาดภาพธรรมดาอาจไม่สามารถคำนวณหาขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษรที่แท้จริงได้ ตัวอย่างเช่น คำว่า "เปิด" ในรูป 33 ก. ขอบเขตของอักษร ป และอักษร ิ ซึ่งซ้อนทับกันอยู่หากกวาดหาขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษรโดยตรงจะได้ค่าขนาดของอักษรทั้งสองตัวที่ซ้อนทับกันในบริเวณเดียวกัน^[17] แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะเส้นที่เป็นของอักษรจากอักษรแต่ละตัว และไล่ตามขอบตัวอักษรเพื่อทราบค่าพิกัดจุดภาพทุกจุดของอักษรตัวนั้นทำการตัดลอกและย้ายพิกัดจุดภาพแยกไว้ต่างหากและลบจุดพิกัดบริเวณภาพอักษรเดิมนั้นให้ว่างไป ภาพอักษรที่ถูกตัดลอกมาจะถูกนำไปคำนวณหาขนาดความกว้างความสูงของตัวอักษร และบริเวณส่วนว่างก็สามารถกวาดภาพค้นหาพิกัดจุดภาพอักษรอื่นต่อไปได้โดยไม่มีผลต่อตัวอักษรที่อยู่ข้างเคียงดังแสดงไว้ในรูปที่ 33ก. ในการกวาดหาจุดใด ๆ ของตัวอักษรจะเริ่มกวาดหาจากมุมบนซ้าย ไปยังมุมล่างขวาพบส่วนใดส่วนหนึ่งของอักษรตัว ก็ทำการตัดลอกและย้ายจุดพิกัดออกไป ดังแสดงในรูป 33ข.

แนวลักษณะตัวอักษรที่ถูกต้องและสวยงาม

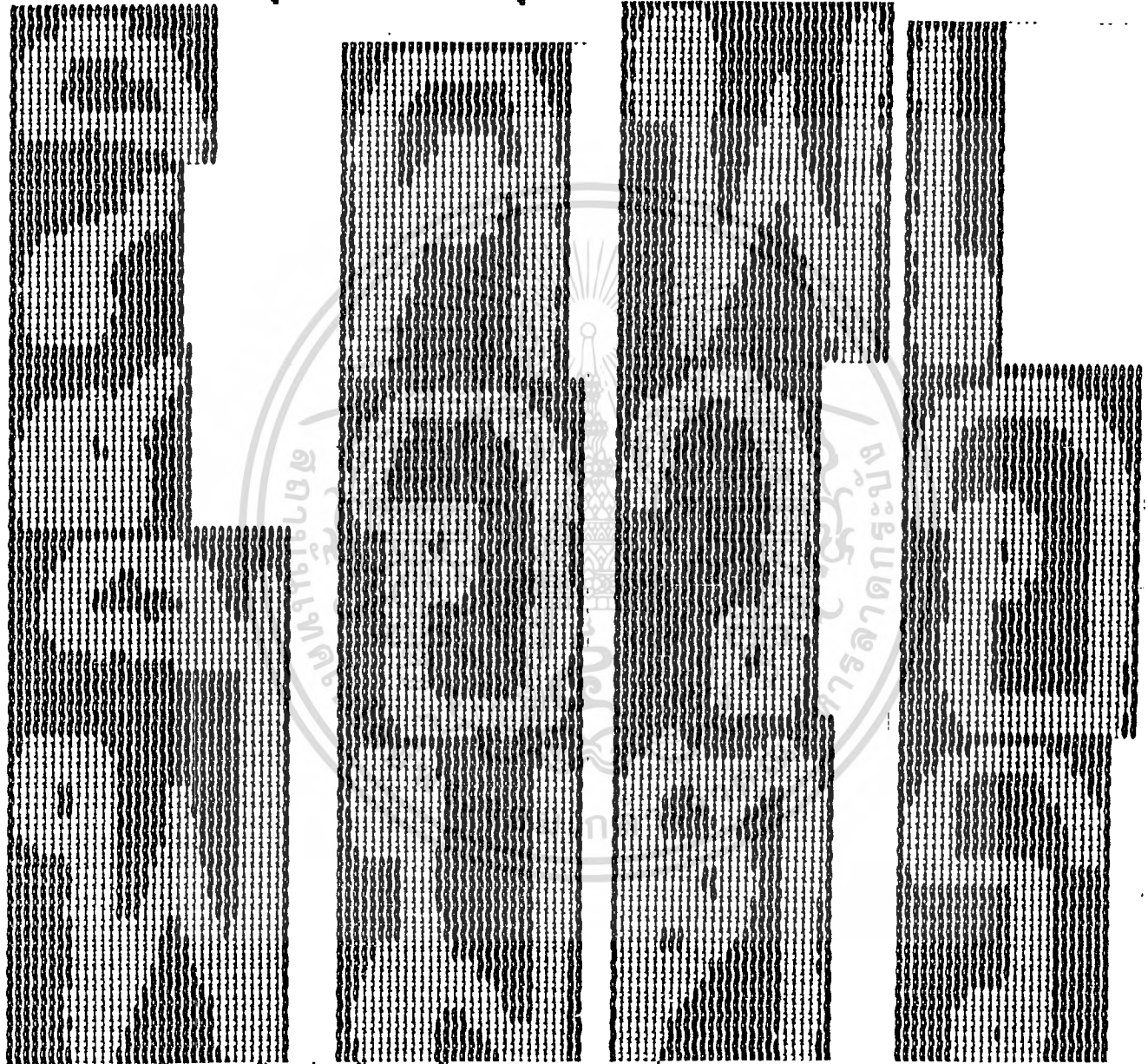
รูปที่ 33 ก. ลักษณะการกวาดหาพิกัดจุดภาพเพื่อคัดลอก

รูปที่ 33 ข. การค้นหาจุดภาพอักษรตัวถัดไป

4.3.3 การจัดส่งข้อมูลไปภาคการวิเคราะห์

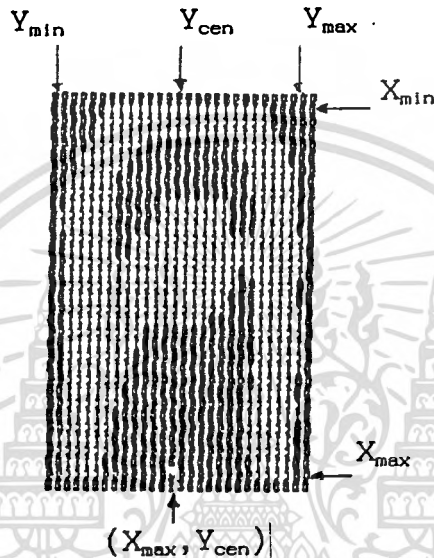
เมื่อทำการแยกภาพอักษรแต่ละตัวออกจากภาพประโยคได้แล้ว อักษรแต่ละตัวจะถูกส่งไปให้ภาควิเคราะห์การรู้จำ เพื่อจัดแยกกลุ่มและแยกตัวอักษรออกจากกลุ่มลักษณะของข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ จะเว้นขอบรอบตัวอักษรค่านละ 1 จุดพิกัด ค้างตัวอย่างลักษณะข้อมูลตัวอักษร แสดงในรูปที่ 34.

รูปที่ 34. ตัวอย่างลักษณะข้อมูลภาพตัวอักษรที่ถูกคัดลอกแยกออกจากภาพประโยคเตรียมส่งให้ภาควิเคราะห์การรู้จำต่อไป

4.3.4 การจัดเรียงรูปประโยคหลังการวิเคราะห์

หลังจากแยก ข้อมูลภาพตัวอักษรแต่ละตัวออกมาได้แล้ว ก่อนที่จะถูกส่งต่อไปยังภาคการวิเคราะห์ตัวอักษร จะต้องบันทึกค่าตำแหน่งจุดพิกัด (X_{max}, Y_{cen}) ซึ่งเป็นจุดพิกัด บริเวณกึ่งกลางฐานข้อมูลภาพตัวอักษร เก็บไว้ทุกตัว ดังแสดงในรูปที่ 35.

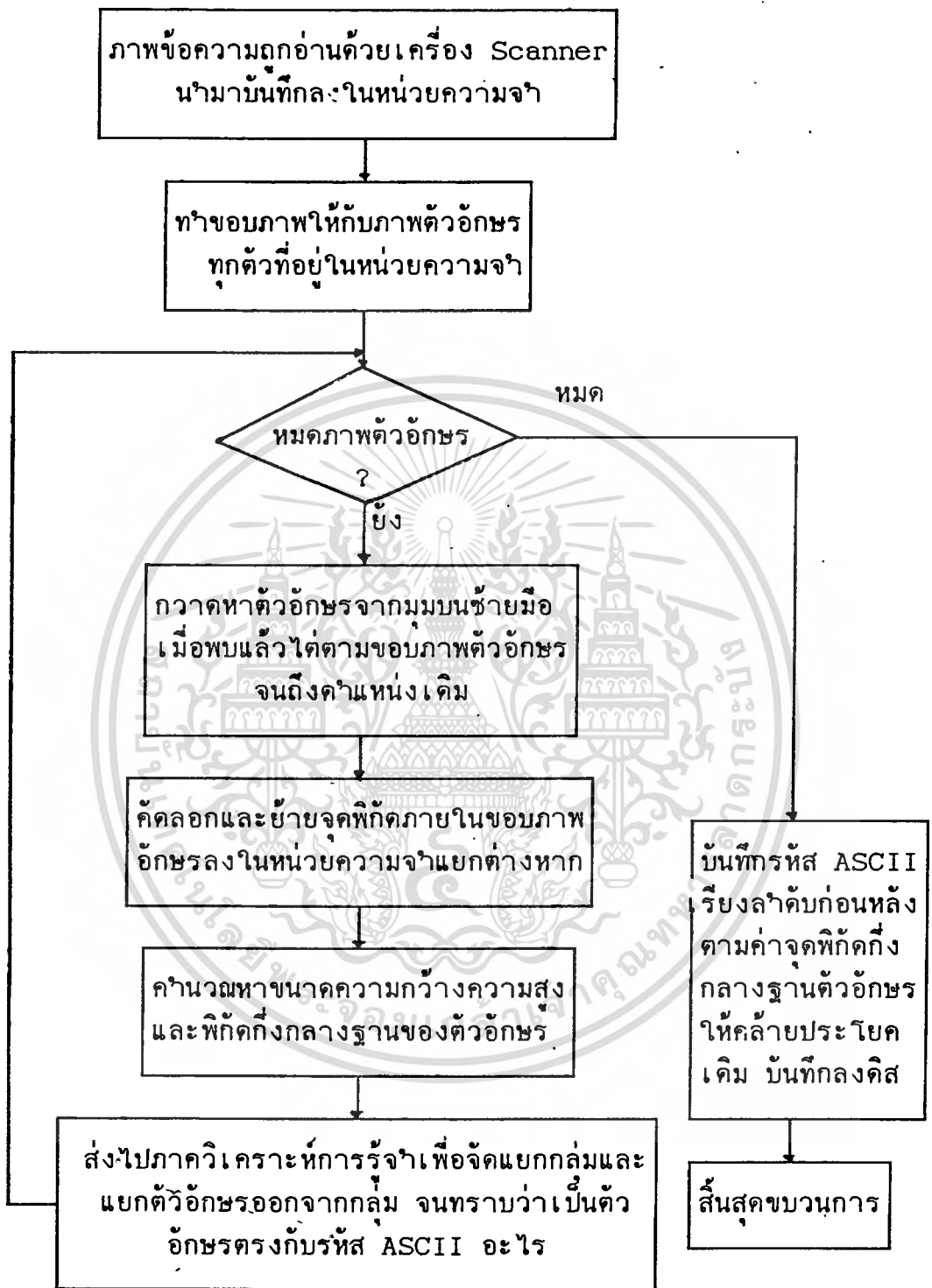
X_{max} : ค่า Coordinate ของ X ที่มีค่าสูงสุด

$$Y_{cen} = (Y_{max} - Y_{min})/2$$

รูปที่ 35. ค่าตำแหน่งจุดพิกัดบริเวณ กึ่งกลางฐานข้อมูลภาพตัวอักษร

และเมื่อตัวอักษรถูกส่งไปวิเคราะห์ จนทราบว่าเป็นอักษรตัวอะไรแล้ว รหัส ASCII ของอักษรตัวนั้นจะถูกนำมาจัดเรียงลำดับ ตามค่า Y_{cen} ของอักษรแต่ละตัวจากน้อยไปหามากเพื่อจัดเรียงตัวอักษรให้อยู่เรียงกันคล้ายตำแหน่งรูปประโยคเดิม และจัดเรียงลำดับค่า X_{min} จากน้อยไปหามาก สำหรับเรียงบรรทัดตั้งแต่บรรทัดบนสุดไปหาล่างสุด เพื่อให้ตัวอักษรอยู่เรียงบรรทัดคล้ายรูปประโยคเดิม ดังได้แสดงลำดับขั้นและ เงื่อนไขการจัดเรียงรูปประโยคหลังการวิเคราะห์ดังนี้

สรุปลำดับขั้นตอนการแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพประโยค

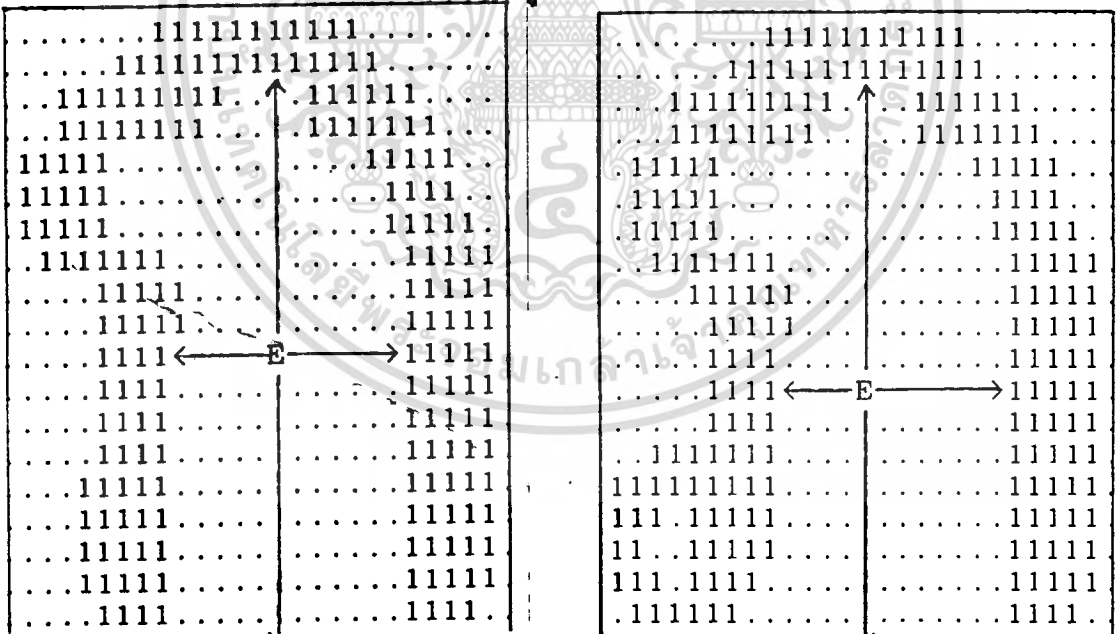
บทที่ 5

การจัดกลุ่มตัวอักษร

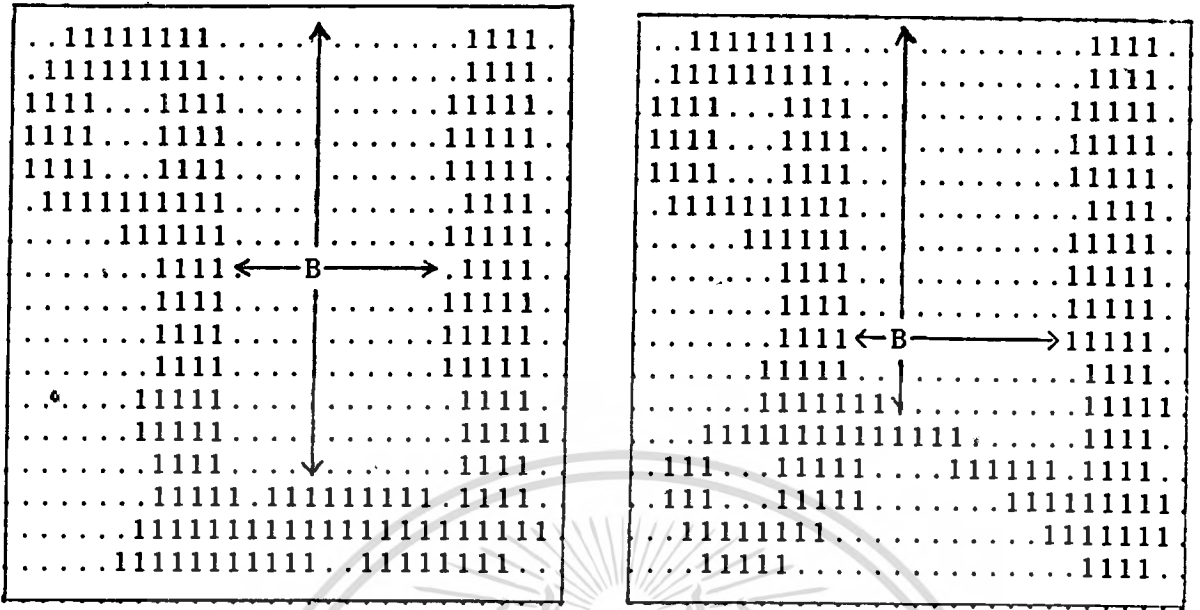
เนื่องจากลักษณะรูปร่างของอักษรภาษาไทย มีอักษรหลายตัวที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายกัน เช่น ค ด ต หรือบางกลุ่มมีลักษณะเฉพาะกลุ่มแตกต่างกันไปเป็นคู่ๆ เช่นกลุ่ม ช ซ , บ ป , พ ฟ , ผ ฝ และขณะเดียวกันก็มีอักษรบางตัวมีลักษณะที่ไม่คล้ายกับตัวอักษรใดเลยเช่น เ เป็นต้น ในการวิเคราะห์เพื่อการรู้จำนั้นจำเป็นต้องให้การประมวลผลเป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้องดังนั้นการพิจารณาจัดแยกกลุ่มอักษรออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อสะดวกต่อการพิจารณาตัดสินใจของโปรแกรมและเพื่อความรวดเร็วในการวิเคราะห์ จึงจัดแยกกลุ่มอักษรโดยอาศัยทฤษฎี Initial Feature Extraction เพื่อให้รหัสเบื้องต้นสำหรับการจัดแยกกลุ่มตัวอักษร

5.1 การให้รหัสกลุ่มตัวอักษร

ตัวอักษรแต่ละตัวเมื่อถูกแยกออกจากประโยค จะนำมาคำนวณหาจุดศูนย์กลางของตัวอักษร ตำแหน่งจุดศูนย์กลางที่คำนวณได้จะถือเป็นจุดปัจจุบันที่จะพิจารณาหาค่ารหัส Q-Code ตัวอย่างเช่น อักษรตัว ก ฅ เมื่อถูกพิจารณาหาค่ารหัส Q-Code ที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางแล้ว จะปรากฏรหัส Q-Code เป็น รหัส E เหมือนกัน ดังตัวอย่างรูปที่ 36. หรือกลุ่มอักษร บ ป ม ที่จุดศูนย์กลางของตัวอักษรก็จะปรากฏรหัส Q-Code เป็นรหัส B เหมือนกันดังตัวอย่างรูปที่ 37.

รูปที่ 36. ตัวอย่างกลุ่มอักษรที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางมีรหัส Q-Code เป็นรหัส E เหมือนกัน

รูปที่ 37. ตัวอย่างกลุ่มอักษรที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางมีรหัส Q-Code เป็นรหัส B เหมือนกัน

5.2 กลุ่มตัวอักษร

จากหัวข้อที่ 5.1 เมื่อนำตัวเลขและตัวอักษรทั้งสระ พยัญชนะทุกตัว ดังในภาพที่ 38. จำนวน 71 ตัว มาตรวจสอบหารหัส Q-Code ที่ตำแหน่งจุดศูนย์กลางแล้วปรากฏกลุ่มอักษรต่าง ๆ จำนวน 7 กลุ่มดังในตารางที่ 4

ก	ข	ค	ฅ	ง	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
ฎ	ฏ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ	ด	ต	ถ	ท
ธ	น	บ	ป	ฝ	ฟ	ภ	ม	ย	
ร	ล	ว	ศ	ษ	ส	ห	พ	อ	ฮ
ะ	า	ิ	ึ	ึ	ึ	ึ	ึ	ึ	ๆ
.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

รูปที่ 38. ภาพตัวเลขและตัวอักษรที่ใช้ตรวจสอบหารหัส Q-Code ที่จุดศูนย์กลาง

ลำดับ ที่	ชื่อ กลุ่ม	ลักษณะ Q-CODE	รหัสQ-CODE ที่ตำแหน่งCG	ตัวอักษร	จำนวน
1.	3	L	3	เ	1
2.	7	C	7	(	1
3.	B	B	B	น บ ป ม ย อ อ แ	8
4.	C	C	C	า ว ๆ ๆ ใ ไ ใ	7
5.	D	D	D	ง ร 7 ร) 2 5 3	8
6.	E	E	E	ก ก	2
7.	F	F	F	ข ค ม จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฎ ฏ ท ฒ ณ ด ต ถ ท ธ พ ฟ ฝ ฬ ล ศ ช ส ห พื อ ฮ , . 1 4 6 8 9 0	44

ตารางที่ 4. กลุ่มตัวอักษรที่ถูกจัดแยกกลุ่มด้วยรหัส Q-Code

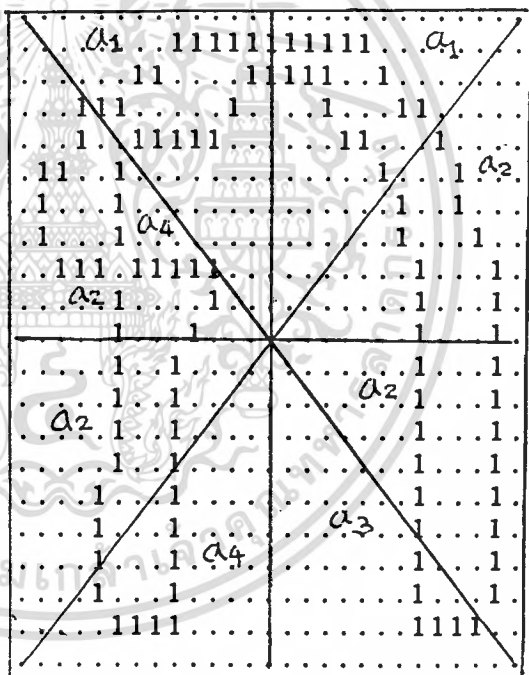
จากตารางที่ 4 ปรากฏว่ามีกลุ่มลำดับที่ 1 และกลุ่มลำดับที่ 2 เพียงตรวจสอบหาค่ารหัส Q-Code ก็สามารถวิเคราะห์ได้ทันทีว่าเป็นอักษรอะไร

บทที่ 6
การแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม

6.1 การวิเคราะห์แต่ละตัวอักษร

ข้อมูลตัวอักษรจากรูปที่ 38. เมื่อตัวอักษรถูกจัดแยกกลุ่มกันแล้ว ภายในกลุ่มจะมีรูปร่างลักษณะที่คล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ หากจะพิจารณาวิธีที่จะวิเคราะห์เพื่อแยกตัวอักษรทุกตัวออกจากกลุ่ม วิธีการนั้นต้องครอบคลุมลักษณะรูปร่างอย่างละเอียด จากทฤษฎี Topological Feature Extraction ภายในแต่ละ Octant จะมีส่วนต่างๆ ของตัวอักษรที่ลากผ่านเส้นทะแยงมุมทั้ง 8 และสามารถตรวจค้นหาค่ารหัส A-Code จากตัวอักษรในกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นตัวอักษรทุกตัวจึงถูกนำมาพิจารณาค้นหาค่ารหัสชุด A-Code ดังตัวอย่างกลุ่มรหัส E ซึ่งประกอบด้วยอักษร ก ฎ แสดงไว้ในรูปที่ 39 ก. และ 39 ข.

รูปที่ 39 ก.
แสดงตัวอย่างการ
วิเคราะห์แยกอักษร
ตัว ก ออกจากกลุ่ม E

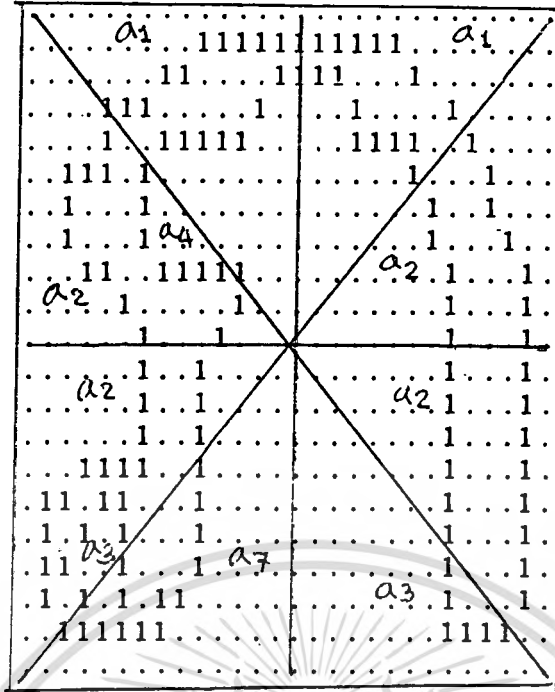

ชุดรหัส A-code ของภาพอักษร ก ประกอบด้วย

$$A\text{-code} = a_1, 0, 0; a_1, 0, 0; a_2, 0, 0; a_2, 0, 0; a_3, 0, 0;$$

$$a_4, 0, 0; a_2, 0, 0; a_2, a_4, 0;$$

และเมื่อนำจัดเรียงรหัสใหม่เพื่อให้เหมาะสมต่อการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลจะได้ค่าเป็นชุด A-code ของอักษร ก คือ 100 100 200 200 300 400 200 240

รูปที่ 39 ข. แสดงตัวอย่างการวิเคราะห์แยกอักษร ก ออกจากกลุ่ม E

ชุดรหัส A-code ของภาพอักษร ก ประกอบด้วย

$$\text{A-code} = a_1, 0, 0; a_1, 0, 0; a_2, 0, 0; a_2, 0, 0; a_3, 0, 0; \\ a_7, 0, 0; a_2, a_3, 0; a_2, a_4, 0;$$

และเมื่อนำจัดเรียงรหัสใหม่เพื่อให้เหมาะสมต่อการจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลจะได้ค่าเป็นชุด A-code ของอักษร ก คือ 100 100 200 200 300 700 230 240

ดังนั้นการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่มสำหรับกลุ่ม E สามารถแยกได้โดยเปรียบเทียบชุดรหัส A-Code ของตัวอักษรภายในกลุ่มดังตารางที่ 5

ชื่อกลุ่ม	ตัวอักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
E	ก	100	100	200	200	300	400	200	240
	ภ	100	100	200	200	300	700	230	240

ตารางที่ 5. เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม E

และกลุ่มอักษรอื่น ๆ ได้เปรียบเทียบชุดรหัส A-code ดังแสดงในตารางที่ 6,7,8,9

ชื่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
B	น	800	400	200	240	170	100	200	240
	บ	800	400	200	200	100	100	200	240
	ป	000	400	200	200	100	100	240	800
	ม	800	400	200	200	100	140	230	240
	ย	830	400	200	200	100	100	200	240
	ะ	800	400	200	200	100	100	400	200
	อ	300	400	200	200	100	100	200	290
	แ	300	400	200	260	300	190	200	200

ตารางที่ 6. เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม B

ชื่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
C	า	100	100	200	200	300	000	000	400
	ว	100	100	200	200	140	500	000	400
	ๆ	113	100	200	200	300	000	000	240
	า	130	100	200	200	300	000	000	500
	โ	340	200	300	400	300	000	400	400
	ใ	110	100	200	260	370	000	000	500
	ใ	130	100	200	260	370	000	000	500

ตารางที่ 7. เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม C

ชื่อย่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
D	ง	500	130	200	200	100	100	100	300
	ร	100	100	230	200	140	500	000	500
	7	100	100	200	200	000	300	000	400
	ฐ	113	130	200	240	230	140	300	440
	)	100	100	200	200	200	200	300	400
	2	100	100	200	240	220	500	000	400
	5	100	130	200	200	100	100	300	500
	3	400	300	200	200	100	300	000	400

ตารางที่ 8. เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม D

ชื่อย่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
F	ข	800	400	200	200	300	000	000	490
	ค	110	110	200	200	300	400	300	240
	ม	300	400	200	200	300	490	700	230
	จ	130	100	200	200	100	100	200	240
	ฉ	130	100	200	240	230	200	240	240
	ช	800	400	200	200	300	000	000	200
	ซ	300	400	200	200	300	000	700	230
	ณ	130	140	220	220	240	570	230	240
	ญ	130	140	220	340	200	400	200	240

ตารางที่ 9. เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม F

ชื่อย่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code								
		Octant								
		1	2	3	4	5	6	7	8	
F	ฎ	130	140	200	200	240	100	200	200	
	ฏ	130	140	200	200	240	100	200	200	
	ท	130	800	220	220	440	000	700	230	
	ฑ	130	140	220	220	240	450	244	220	
	ฒ	800	400	200	240	330	490	200	240	
	ด	110	110	220	220	240	240	220	220	* ¹
	ค	110	110	220	220	240	240	220	220	* ¹
	ถ	110	130	200	200	460	130	200	240	
	ท	800	400	200	200	400	000	200	240	
	ธ	110	130	200	200	100	100	200	000	
	พ	800	140	220	230	300	100	200	240	
	ภ	000	440	220	340	240	200	240	800	
	ผ	800	400	200	300	300	400	400	200	
	ฝ	000	400	200	200	100	100	230	800	
	ล	110	110	230	200	400	100	200	240	
	ศ	110	140	230	200	300	400	340	220	
	ษ	140	140	220	240	120	130	200	240	
	ส	110	139	230	200	300	490	200	240	
	ห	180	140	260	200	300	400	200	224	
	ฬ	180	184	220	220	300	400	220	224	
อ	130	130	200	200	100	100	200	240		
ฮ	110	130	200	200	100	100	340	250		
.	000	000	000	000	000	000	000	000	* ²	
๕	100	140	220	220	300	700	240	200		
๖	000	000	000	000	000	000	000	000	* ²	

ตารางที่ 9.(ต่อ) เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม F

ชื่อกลุ่ม	อักษร	ชุดรหัส A-code							
		Octant							
		1	2	3	4	5	6	7	8
F	“	100	140	600	300	100	100	200	200
	’	000	400	300	000	000	400	200	300
	,	100	100	000	000	300	000	000	400
	‘	100	400	200	200	400	000	000	300
	1	300	000	000	000	000	000	000	400
	4	100	100	200	200	100	100	200	200 * ³
	6	110	130	200	200	100	100	200	240
	8	400	300	000	400	100	100	200	000
	9	100	100	200	230	110	130	200	200
	0	100	100	200	200	100	100	200	200 * ³

ตารางที่ 9. (ต่อ) เปรียบชุดรหัส A-code ของกลุ่ม F

- หมายเหตุ** *¹ หมายถึง ในกลุ่ม F ตัวอักษร ค และ ต มีชุดรหัส A-code เหมือนกัน
*² หมายถึง ในกลุ่ม F ตัวอักษร ‘ และ ‘ มีชุดรหัส A-code เหมือนกัน
*³ หมายถึง ในกลุ่ม F เลข 4 และ 0 มีชุดรหัส A-code เหมือนกัน

6.2 การย่อรหัส

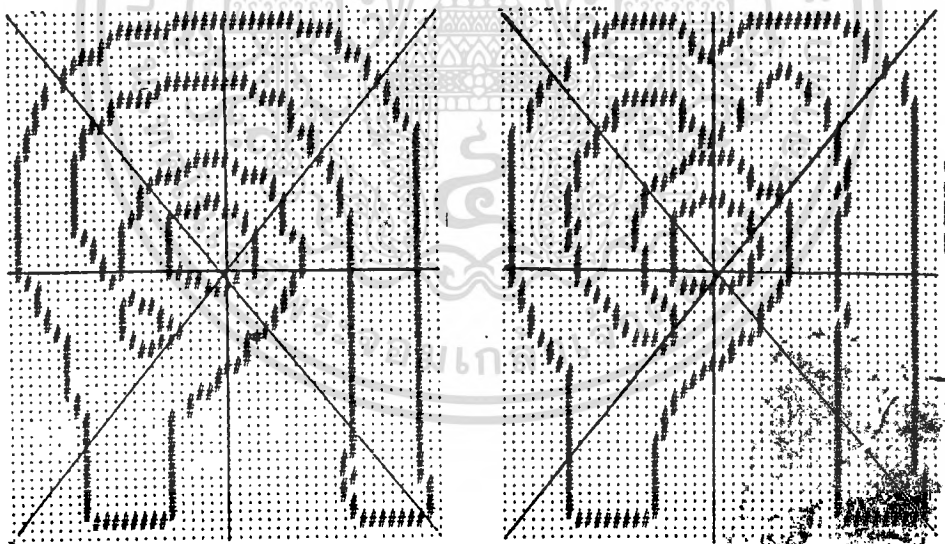
ในการบันทึกค่ารหัส ซึ่งเป็นคุณสมบัติเด่นของตัวอักษรแต่ละตัว เก็บไว้เป็นฐานข้อมูลต้นแบบเพื่อการรื้อจำ หากทำการบันทึกรหัสชุด A-Code เป็นตัวเลขฐานสิบเรียงกันดังได้กล่าวมาแล้ว อักษรต้นแบบ หนึ่งตัวจะต้องใช้พื้นที่ในการเก็บรหัสอย่างน้อย 24 Byte ซึ่งทำให้เปลืองพื้นที่หน่วยความจำมาก เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงได้ลดพื้นที่การเก็บชุดรหัส A-Code ของอักษรต้นแบบโดย แปลงค่ารหัสจากเลขฐานสิบให้เป็นเลขฐานสอง โดยเก็บหลักละ 4 bit แล้วแปลงเลขฐานสองเป็นเลขฐานสิบหกดังตัวอย่าง รหัสอักษร ก. 100 100 200 200 300 400 200 240 รวมเป็น 24 Byte แปลงให้อยู่ในรูปเลขฐานสอง หลักละ 4 bit จำนวน Byte จะลดลงเหลือเพียง 12 Byte ซึ่งสามารถมองเห็นเป็นลักษณะ เลขฐานสิบหกในหน่วยความจำของเครื่องได้ดังนี้ 10 01 00 20 02 00 30 04 00 20 02 40

6.3 การวิเคราะห์เฉพาะส่วนของตัวอักษร

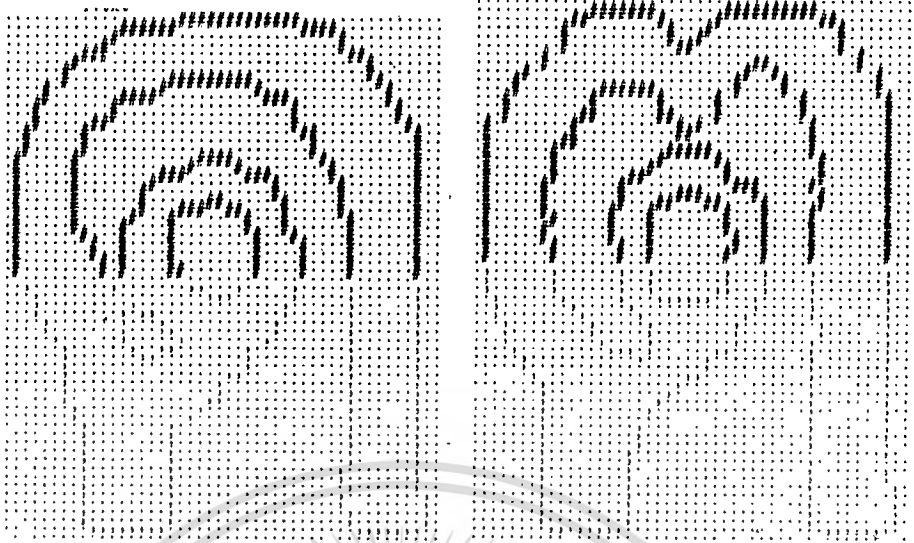
จากหัวข้อ 6.1 อักษรในกลุ่ม F ปรากฏมีอักษรที่มีชุดรหัส A-Code เหมือนกันทุก Octant อยู่ 3 คู่คือ ค ต , ิ ี และ 4 0 ดังนั้นเพื่อให้การวิเคราะห์ได้ผลถูกต้องจึงได้พิจารณาเฉพาะส่วนของกลุ่มอักษรที่เกิดปัญหาเหล่านั้นดังนี้

6.3.1 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของอักษรตัว ค และ ต

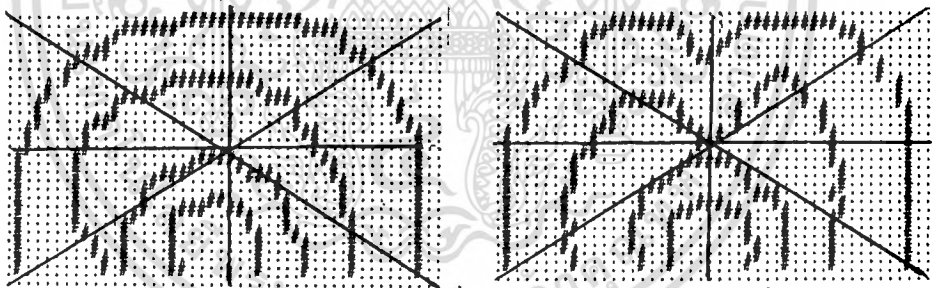
ข้อแตกต่างของอักษร ค กับ ต มีจุดที่แตกต่างเห็นได้ชัดคือบริเวณส่วนบนของอักษร ดังรูปที่ 40. ดังนั้นจึงได้พิจารณาเฉพาะบริเวณส่วนบนของอักษรนี้ โดยเริ่มจากจุดกึ่งกลางของอักษรขึ้นไปถึงส่วนบนสุด ดังรูปที่ 41. เพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับวิเคราะห์เฉพาะส่วน โดยแบ่งส่วนพื้นที่ตามเส้นทะแยงมุมออกเป็น 8 Octant ดังรูปที่ 42. เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีโทปโบลิจิคอลเพียเจอร์ เอ็ทริกชั่น แล้วปรากฏว่าชุดรหัส A-Code ของอักษร ค และ ต เฉพาะบริเวณครึ่งบนให้รหัสแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 10.

รูปที่ 40. เปรียบเทียบส่วนที่ต่างกันของอักษร ค และ ต

รูปที่ 41. บริเวณส่วนครึ่งบนของอักษร ด และ ต ที่เลือกพิจารณา
หาค่าชุดรหัส A-Code ใหม่

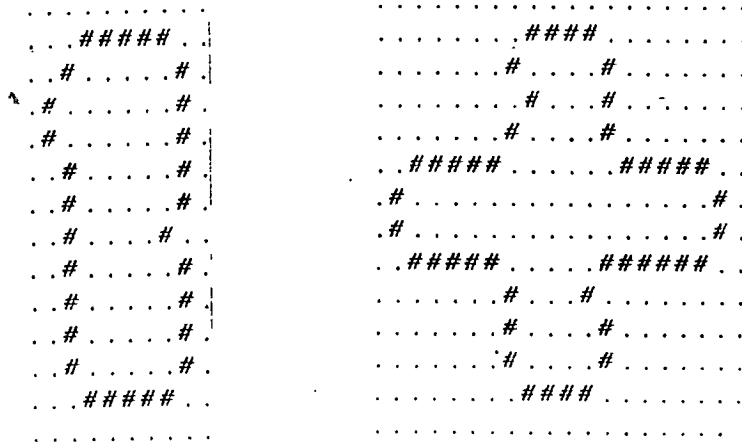
รูปที่ 42. การหาค่าชุดรหัส A-Code บริเวณครึ่งบนของอักษร ด และ ต

ส่วนครึ่ง บนของ	ชุดรหัส A-code							
	Octant							
อักษร	1	2	3	4	5	6	7	8
ค	100	100	200	240	300	400	230	200
ค	300	400	200	200	000	400	200	200

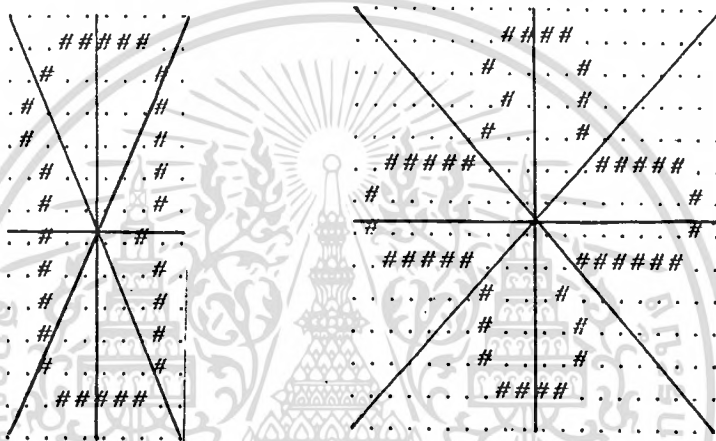
ตารางที่ 10. ชุดรหัส A-code เฉพาะส่วนครึ่งบนของอักษร ค และ ค

6.3.2 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของอักษรตัว ' และ +

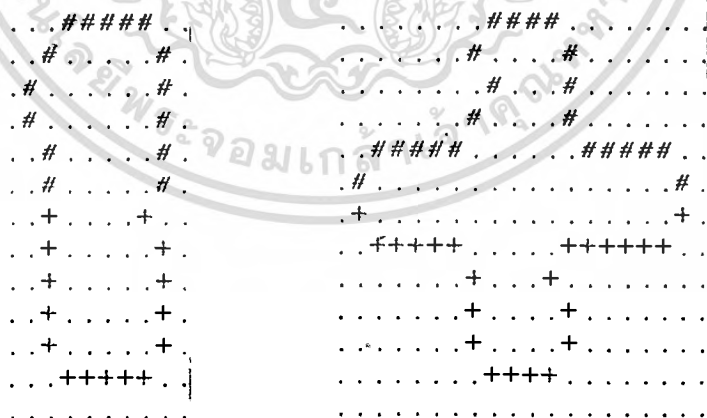
ข้อแตกต่างของอักษร ' กับ + มีจุดที่แตกต่างเห็นได้ชัดตลอดทั้ง 4 ด้านของอักษร ดังรูปที่ 43. แต่เนื่องจากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์เอ็กแทรกชัน ตั้งแต่เบื้องต้นว่าให้พิจารณา Storke ที่ลากผ่าน Octant หนึ่งไปยัง Octant ที่อยู่ติดกัน โดยไม่มีเส้น Storke คั่นกัน จะให้รหัส A-Code เป็น a_0 ดังนั้นค่าชุดรหัส A-Code ของอักษร ' และ + จึงให้ค่าออกมาเหมือนกัน เพราะมีลักษณะเป็นเส้น Storke เดียวลากผ่าน Octant คล้ายกัน ดังแสดงในรูปที่ 44. ในการพิจารณาวิเคราะห์เฉพาะส่วนของอักษรนี้ ได้ใช้หลักการเดียวกันกับการแก้ปัญหาของอักษร ค และ ค กล่าวคือ ได้เลือกพิจารณาเฉพาะบริเวณส่วนครึ่งบนของอักษรนี้ โดยเริ่มจากจุดกึ่งกลางของอักษรขึ้นไปถึงส่วนบนสุด ดังรูปที่ 45. เพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับวิเคราะห์เฉพาะส่วน โดยแบ่งส่วนพื้นที่ตามเส้นทะแยงมุมออกเป็น 8 Octant ดังรูปที่ 46. เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์เอ็กแทรกชันแล้วปรากฏว่าชุดรหัส A-Code ของอักษร ' และ + เฉพาะบริเวณครึ่งบนให้รหัสแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 11.

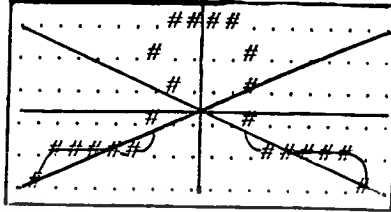
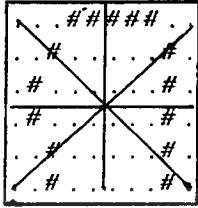
รูปที่ 43. เปรียบเทียบลักษณะที่แตกต่างกันของอักษร * และ *

รูปที่ 44. ลักษณะที่ถูกพิจารณาเป็น Storke เดียวที่ไม่มี Storke คำนวนตามเงื่อนไขในทฤษฎีทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์ เอ็กแทรกชัน

รูปที่ 45. บริเวณส่วนครึ่งบนของอักษร ค และ ต ที่เลือกพิจารณาหาค่าชุดรหัส A-Code ใหม่

รูปที่ 46. การหาค่าชดเชย A-Code บริเวณครึ่งบนของอักษร + และ *

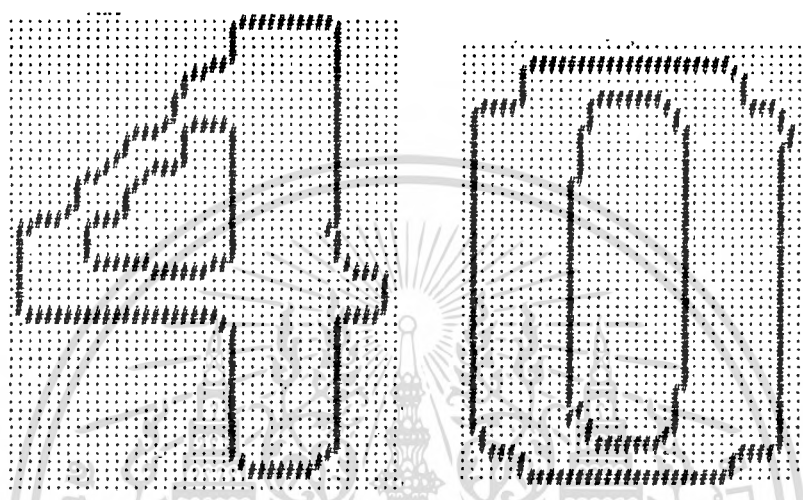
ส่วนครึ่งบนของ	ชดเชย A-code							
	Octant							
อักษร	1	2	3	4	5	6	7	8
+	000	000	000	000	000	000	000	000
	000	000	000	400	300	400	300	000

ตารางที่ 11. ชดเชย A-code เฉพาะส่วนครึ่งบนของอักษร + และ *

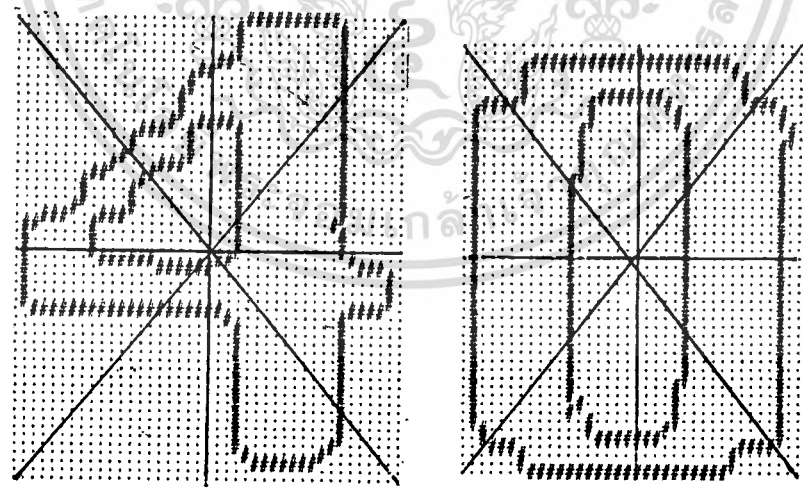
6.2.3 กรณีชุด A-Code เหมือนกันของตัวเลข 4 และ 0

ข้อแตกต่างของตัวเลข 4 กับ 0 ดัดด้วยตาเปล่าจะเห็นลักษณะที่แตกต่างโดยทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ดังรูปที่ 47. แต่เนื่องจากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์-เอ็กแทรกชัน ดังนั้นค่าชดเชย A-Code ของตัวเลข 4 และ 0 จึงให้ค่าออกมาเหมือนกันอีก ดังแสดงในรูปที่ 48. ในการพิจารณาวิเคราะห์เฉพาะ

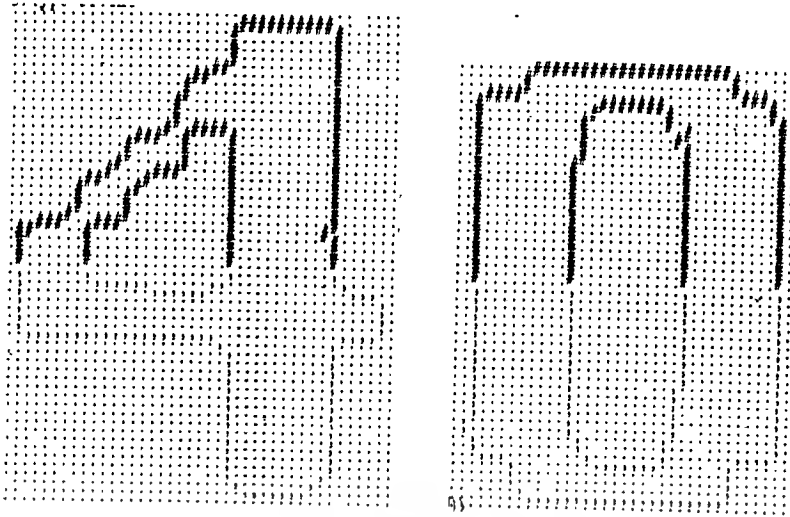
ส่วนของตัวเลขคี่นี้สามารถใช้หลักการเดียวกันกับการแก้ปัญหาของอักษรคู่ ค ต และค คือได้เลือกพิจารณาเฉพาะบริเวณส่วนครึ่งบนของตัวเลขนี้ โดยเริ่มจากจุดกึ่งกลางของอักษรขึ้นไปถึงส่วนบนสุด ดังรูปที่ 49. เพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับวิเคราะห์เฉพาะส่วน โดยแบ่งส่วนพื้นที่ตามเส้นทะแยงมุมออกเป็น 8 Octant ดังรูปที่ 50. เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีโทโบโลจิคอลเพียเจอร์-เอ็คแทรกซ์ชันแล้วปรากฏว่ารหัส A-Code ของตัวเลข 4 และ 0 เฉพาะบริเวณครึ่งบนให้รหัสแตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 12.

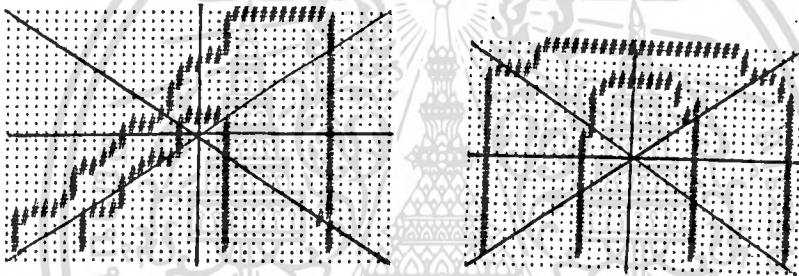
รูปที่ 47. เปรียบเทียบลักษณะที่แตกต่างกันของตัวเลข 4 และ 0

รูปที่ 48. ลักษณะที่ถูกพิจารณาหาค่ารหัส A-Code จาก Octant ทั้ง 8

รูปที่ 49. บริเวณส่วนครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0 ที่เลือกพิจารณาหาค่าชักรหัส A-Code ใหม่

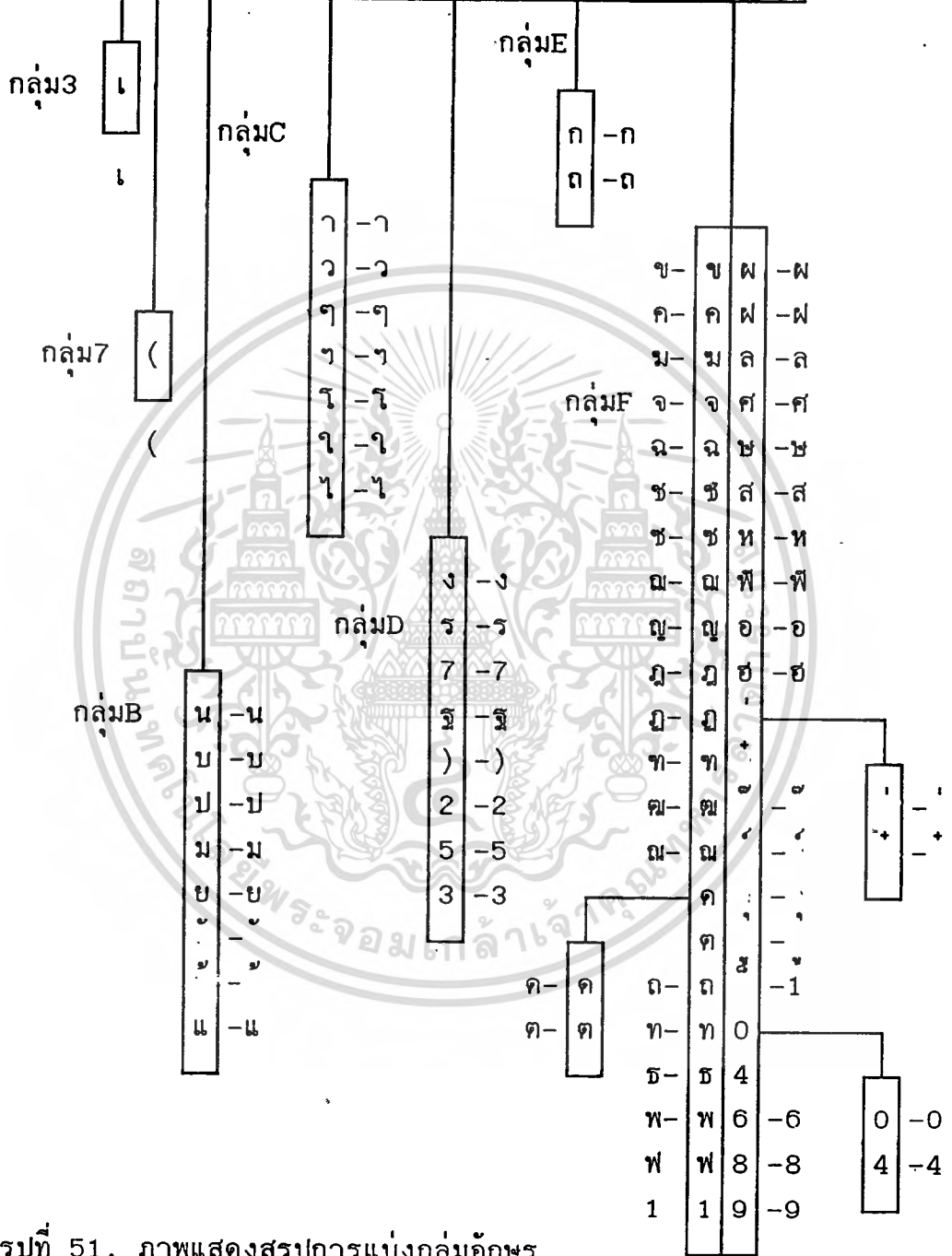

รูปที่ 50. การหาค่าชักรหัส A-Code บริเวณครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0

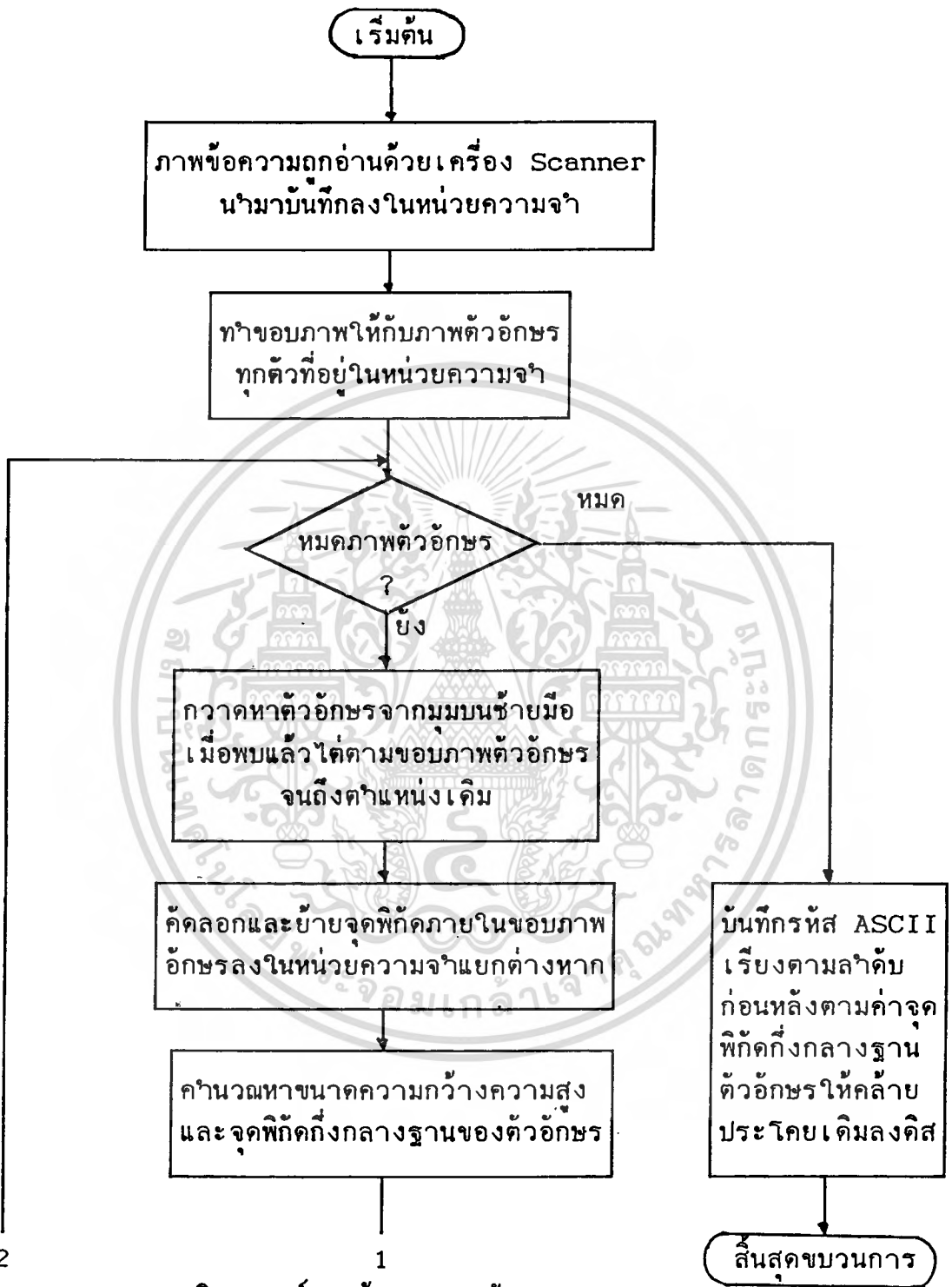
ส่วนครึ่งบนของ	ชักรหัส A-code							
	Octant							
อักษร	1	2	3	4	5	6	7	8
4	100	100	200	200	000	700	230	200
0	100	100	200	200	000	000	200	200

ตารางที่ 12. ชักรหัส A-code เฉพาะส่วนครึ่งบนของตัวเลข 4 และ 0

ข้อมูลภาพอักษรภาษาไทยและตัวเลขรวมจำนวน 70 ตัว
ทำการค้นหารหัส Q-Code จากจุดศูนย์กลางของตัวอักษร

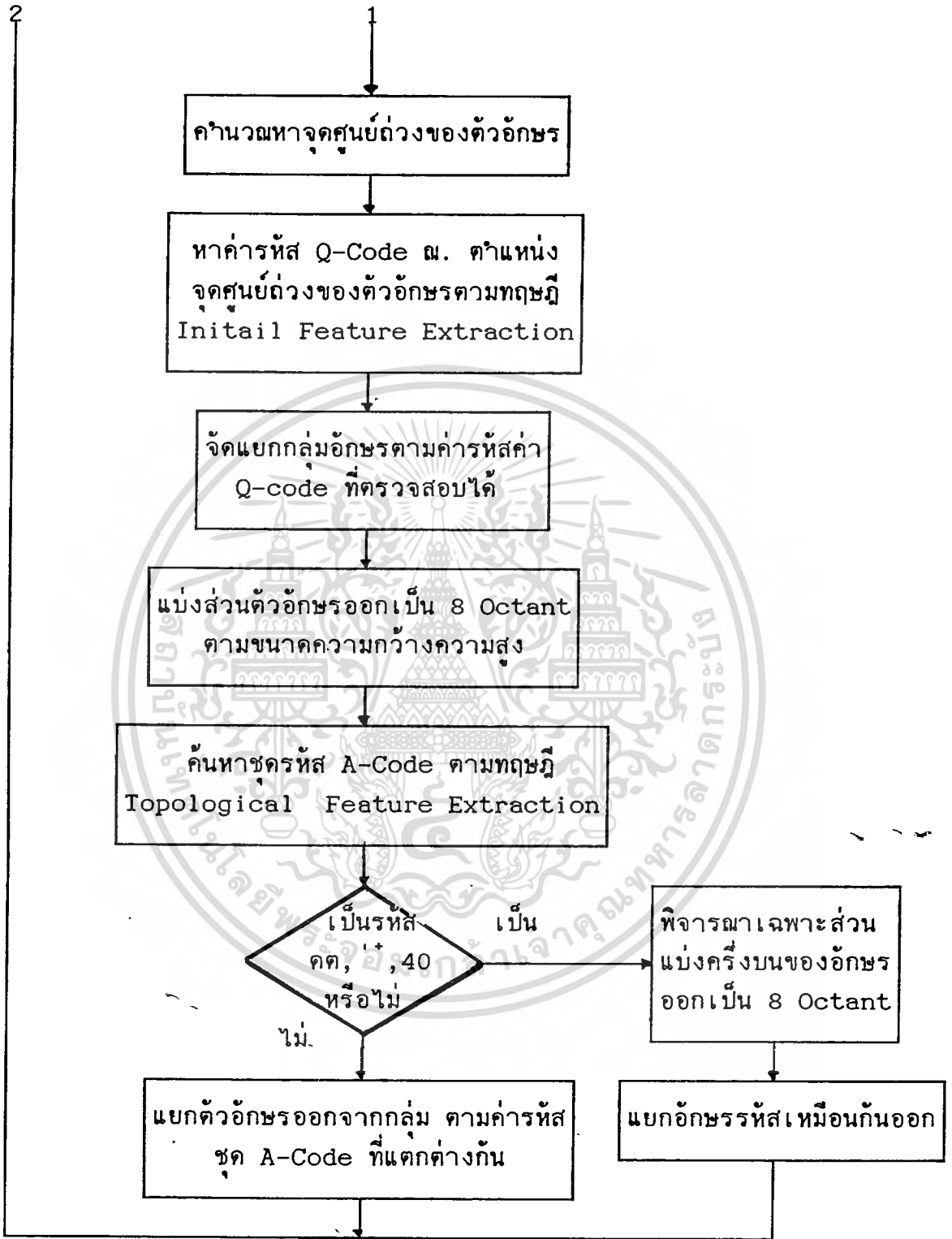

รูปที่ 51. ภาพแสดงสรุปการแบ่งกลุ่มอักษร

รูปที่ 52. ขบวนการวิเคราะห์การรู้จำรูปแบบอักษรภาษาไทย

2

บทที่ 7

โปรแกรมการรู้จำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย

โปรแกรมที่ใช้และพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ทดสอบการทำงานของขบวนการ ตามวิธีการของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้แบ่งโปรแกรมที่ใช้งานเป็น 2 ส่วนคือ

1. โปรแกรมสำเร็จรูปควบคุมการอ่านภาพจากเครื่อง Handy Scanner
2. โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสำหรับวิเคราะห์การรู้จำอักษรภาษาไทย

7.1 โปรแกรมสำเร็จรูปควบคุมการอ่านภาพจากเครื่อง Handy Scanner

โปรแกรมชุดนี้ เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่บริษัทผู้ผลิตเครื่อง Handy Scanner พัฒนาขึ้น สำหรับควบคุมการทำงานของเครื่อง Handy Scanner โดยทำงานควบคู่กับ Interface Card ทำการอ่านข้อมูลภาพจากเครื่อง Handy Scanner ตั้งแต่ผู้ใช้เริ่มวางเครื่อง Handy Scanner แล้วลากผ่านหน้ากระดาษที่มีข้อความ ซึ่งกลุ่มข้อความเหล่านั้นจะไปปรากฏที่หน้าจอภาพคอมพิวเตอร์ เรียงตามแนวตั้งของจอภาพ โดยจะสัมพันธ์กับการลากเครื่อง Handy Scanner ที่กำลังผ่านข้อความบนกระดาษ จนเต็มหน่วยความจำส่วน Buffer Scan ของโปรแกรม การอ่านภาพจึงจะสิ้นสุด กลุ่มภาพข้อความที่ปรากฏในหน้าจอพร้อมจะนำไปบันทึกลงในแผ่นดิสก์ ซึ่งรายละเอียดการใช้งานของโปรแกรมชุดนี้ ได้กล่าวไว้ในภาคผนวก ข. File ที่บันทึกลงในแผ่นดิสก์สามารถเลือก Format ของ File ได้หลายชนิด ในงานวิจัยครั้งนี้ได้เลือก Format ชนิด OCR ซึ่งเป็น Format File สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์แบบตัวอักษรโดยเฉพาะ

7.2 โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสำหรับวิเคราะห์การรู้จำอักษรภาษาไทย

โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเขียนด้วยภาษาแอสเซมบลี ที่ใช้สำหรับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ตระกูล IBM ทั่วไป โดยโปรแกรมนี้อาจรับข้อมูลภาพจาก File ที่มี Format เป็นแบบ OCR เท่านั้น ดังนั้นก่อนจะเริ่มใช้งานโปรแกรมชุดนี้ จะต้องอ่านภาพข้อความจากสิ่งพิมพ์ด้วยเครื่อง Handy Scanner โดยอาศัยโปรแกรมจากหัวข้อ 7.1 ทำการบันทึกภาพข้อความลงในแผ่นดิสก์ก่อน จึงจะสามารถนำ File ข้อมูลภาพมาวิเคราะห์ในโปรแกรมชุดนี้ได้

ในการใช้งาน โปรแกรมได้จัดทำเป็นเมนูสำหรับเลือก ฟังก์ชันการใช้งานที่เป็นประโยชน์และสะดวกต่อผู้ใช้ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 53.

การจำรูปแบบตัวอักษร [CHARACTER RECOGNITION]

Input file:

Output file:

Start recognition

Switch to graphics mode

Save output file

Thai code:KU

Recognition in graph mode:ON

OS shell

Exit to dos

MONITOR

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

:

KING'S MONGKUT INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

รูปที่ 53. แสดงภาพการใช้งานของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น

7.2.1 คุณสมบัติเฉพาะของโปรแกรม

โปรแกรมได้ถูกพัฒนาให้เหมาะต่อการใช้งานจริง ซึ่งประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

1. อ่านชื่อ File ข้อมูลภาพชนิด OCR ได้
2. แสดงภาพข้อมูลให้ปรากฏที่จอภาพ พร้อมบังคับเลื่อนภาพขึ้นลงหรือซ้ายขวาได้
3. ในการวิเคราะห์ที่ตัวอักษร สามารถเลือกให้แสดงภาพข้อมูลที่กำลังวิเคราะห์ พร้อมไปด้วยก็ได้
4. โปรแกรมสามารถแยกภาพตัวอักษรออกจากภาพกลุ่มข้อความ ที่ประกอบด้วยภาพอักษรหลายบรรทัดได้
5. ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์อักษรแต่ละตัวจะปรากฏให้เห็นเรียงเป็นประโยค
6. อักษรใดที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ จะแสดงภาพรูปร่างอักษรตัวนั้นให้ผู้ตัดสินใจเลือกรหัส ASCII ได้เอง
7. สามารถเลือกผลลัพธ์เป็นรหัส ASCII Code ภาษาไทยของ รหัสเลขตร หรือ รหัส สมอ. ได้
8. ผลลัพธ์ที่วิเคราะห์ได้จะปรากฏที่หน้าจอให้สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความได้
9. สามารถตั้งชื่อ File ของผลลัพธ์ที่วิเคราะห์เสร็จแล้วเตรียมบันทึกลงแผ่นดิสก์ได้
10. สามารถยกเลิกการใช้งานของโปรแกรมชั่วคราว เพื่อใช้งานโปรแกรมอื่น ๆ ก่อน แล้วย้อนกลับมาใช้โปรแกรมวิเคราะห์การจดจกอักษรอีกครั้ง โดยไม่ต้อง RUN โปรแกรมใหม่

7.2.2 โปรแกรมและ File ที่เกี่ยวข้อง

โปรแกรมเมื่อพัฒนาเสร็จ ได้บันทึกเก็บไว้ในแผ่นดิสก์ชื่อ "THAI OCR" พร้อมกับ File อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมโปรแกรมสำหรับกาการใช้งาน ประกอบด้วย File 3 กลุ่มคือ

1. โปรแกรมการรู้จำรูปแบบอักษร

โปรแกรมชุดนี้ประกอบด้วย File สำคัญ 2 File คือ

OCR.EXE : เป็นโปรแกรมหลักสำหรับการวิเคราะห์ตัวอักษร

THAICODE.DAT : เป็นฐานข้อมูลรหัสต้นแบบของตัวอักษร

2. กลุ่ม File ข้อมูลภาพ

File กลุ่มนี้เป็นข้อมูลภาพที่ถักอ่านจากเครื่อง Handy Scanner โดยมี Format ของ File เป็นชนิด OCR เช่น

TEXT.OCR หรือ

DATA.OCR เป็นต้น

3. โปรแกรม Driver ภาษาไทย

เพื่อให้การปรากฏผลลัพธ์ของรหัส ASCII ภาษาไทย ที่หน้าจอภาพ ปรากฏเป็นภาษาไทยที่สามารถอ่านได้ จำเป็นต้อง RUN โปรแกรมที่เป็น Driver ภาษาไทยสำหรับ Card ควบคุมจอภาพก่อน โดยใช้กับ Card ภาษาไทยของยี่ห้อ Super Dyna ดังนั้นจะต้องมี File ชื่อ THAID.COM รวมอยู่ในแผ่น "THAI OCR"

7.2.3 การใช้งานของโปรแกรม

เมื่อนำแผ่นดิสก์ "THAI OCR" มาทำการ Directory จะปรากฏ File อย่างน้อยดังนี้

COMMAND	COM
THAID	COM : THAI DRIVER ของ Super Dyna
OCR	EXE : โปรแกรมวิเคราะห์การรู้จำตัวอักษร
THAICODE	DAT : ฐานข้อมูลรหัสอักษรต้นแบบ
TEXT	OCR : ตัวอย่างข้อมูลภาพกลุ่มข้อความที่
DATA	OCR : อ่านได้จากเครื่อง Handy Scanner

เมื่อนำแผ่นดิสก์ "THAI OCR" ใส่ในช่อง Drive A: แล้วก็พร้อมเริ่มการใช้งาน ตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1. ทำการ RUN โปรแกรม THAI DRIVER ก่อนดังนี้
A>THAID (แล้วกด ENTER)

ขั้นที่ 2. แล้ว RUN โปรแกรมวิเคราะห์การรู้จำตัวอักษร ดังนี้
A>OCR (แล้วกด ENTER)

จะปรากฏภาพเมนูการใช้งาน ดังรูปที่ 53.

ขั้นที่ 3. เลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "INPUT FILE" แล้วกด Enter จะปรากฏช่องว่างกรอบสี่เหลี่ยมให้พิมพ์ชื่อ File ข้อมูลภาพที่ต้องการ วิเคราะห์ดังตัวอย่างรูปที่ 54.

```

Input file:
Output file:
Start recognition
Switch to graphics mode
Save output file
Thai code:KU
Recognition in graph mode:ON
OS shell
Exit to dos

```

```

MONITOR
:
:
:
:
รูปที่ 54. แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน
"Input file"
:
:
:

```

```

TEXT.OCR_

```

← บริเวณกรอบสี่เหลี่ยมที่ให้พิมพ์ชื่อ File

ขั้นที่ 4. เลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "Output file" แล้วกด Enter จะปรากฏช่องว่างกรอบสี่เหลี่ยมให้พิมพ์ชื่อ File Output ผลลัพธ์จากการวิเคราะห์เสร็จแล้ว จะถูกบันทึกลงแผ่นดิสก์ในชื่อ File ที่ได้ระบุนี้ ดังรูป 55.

```

Input file:TEXT.OCR
Output file:
Start recognition
Switch to graphics mode
Save output file
Thai code:KU
Recognition in graph mode:ON
OS shell
Exit to dos

```

```

MONITOR
:
:
:
:
รูปที่ 55. แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน
"Output file"
:
:
:

```

```

TEXT.TXT_

```

← บริเวณกรอบสี่เหลี่ยมที่ให้พิมพ์ชื่อ File

ขั้นที่ 5. หากต้องการตรวจสอบ หรือคลิกขณะภาพข้อความของ Input file ที่อ่านเข้ามาแล้ว สามารถกระทำได้โดยเลื่อนแถบเคอร์เซอร์มาตรงกับฟังก์ชัน "Switch to graphics mode" แล้วกด Enter จอภาพจะเปลี่ยนไปเป็นภาพกลุ่มข้อความ ที่เคยถูกอ่านจากเครื่อง Handy Scanner ผู้ใช้สามารถใช้กลุ่มคีย์เคอร์เซอร์เลื่อนภาพได้ทั้ง 4 ทิศทาง เพื่อตรวจสอบหรือคลิกขณะของภาพกลุ่มข้อความทั้ง File ได้ ดังแสดงตัวอย่างในรูปที่ 56 ก. และ 56 ข.

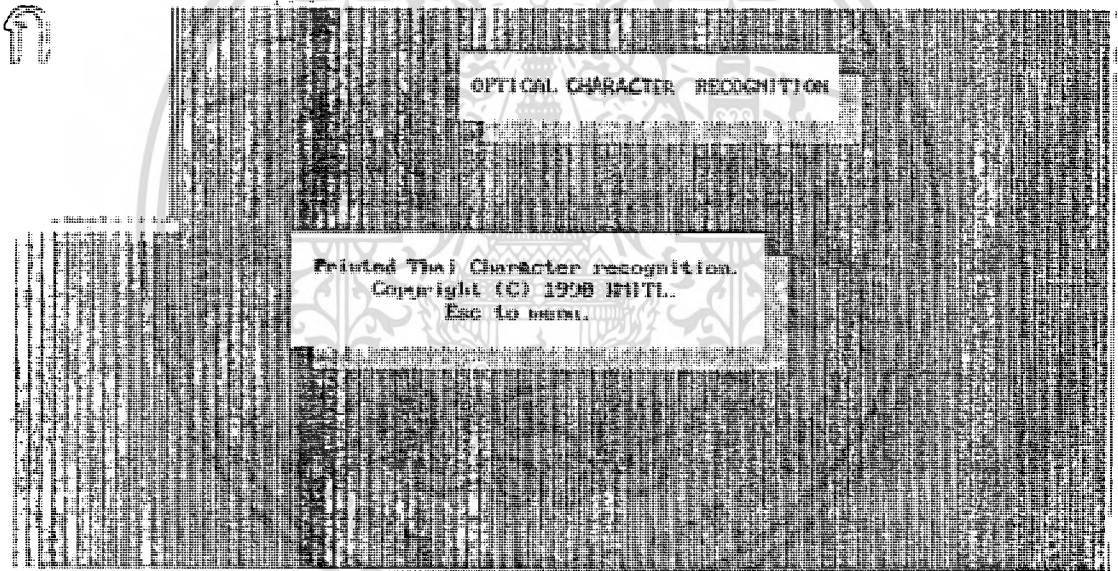
Input file:TEXT.OCR	
Output file:TEXT.TXT	
Start recognition	:
Switch to graphics mode	:
Save output file	:
Thai code:KU	:
Recognition in graph mode:ON	:รูปที่ 56ก. แสดงตัวอย่างการใช้ฟังก์ชัน
OS shell	: "Switch to graphics mode"
Exit to dos	:
	:

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นทางเลือก
ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่
เริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นาน
F0117L. Esc return to main menu

รูปที่ 56 ข. ตัวอย่างการแสดงผลขณะภาพกลุ่มข้อความที่ถูกเลือกจากฟังก์ชันนี้

ขั้นที่ 6. หากต้องการเปลี่ยน รหัส ASCII ภาษาไทยที่จะเป็นผลลัพธ์จากรหัสเลขตร (KU) เป็น รหัส สมอ. (TIS) ให้เลื่อนแถบเคอร์เซอร์ตรงกับฟังก์ชัน "Thai Code" แล้วกด Enter รหัสจะเปลี่ยนจาก KU เป็น TIS หรือเปลี่ยนจาก TIS เป็น KU (ภาคผนวก ก.) โดยปกติโปรแกรมจะตั้งไว้เป็นรหัส KU

ขั้นที่ 7. หากไม่ต้องการแสดงภาพตัวอักษรที่กำลังวิเคราะห์ให้เห็นสามารถกำหนดได้โดยเลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "Recognition in graph mode:" แล้วกด Enter คำว่า "ON" จะเปลี่ยนเป็น "OFF" นั่นคือขณะที่การวิเคราะห์ข้อมูลจอภาพจะปรากฏเมนูเช่นเดียวกับรูปที่ 53. คือพร้อมจะแสดงผลที่วิเคราะห์แล้วให้ปรากฏออกมาในส่วน MONITOR แต่หากฟังก์ชันนี้เป็น "ON" ขณะที่การวิเคราะห์จอภาพจะเปลี่ยนเป็นการแสดงภาพลักษณะรูปร่างตัวอักษรที่กำลังวิเคราะห์ให้เห็นด้วยดังตัวอย่างภาพในรูปที่ 57.

รูปที่ 57. ภาพตัวอย่างหน้าจอขณะกำลังวิเคราะห์ตัวอักษรเมื่อได้เลือกฟังก์ชัน "Recognition in graph mode: เป็น "ON"

ขั้นที่ 8. เมื่อได้เลือกฟังก์ชันสำหรับเตรียมการใช้งานพร้อมแล้วก็สามารถเริ่มทำการวิเคราะห์การรู้จำตัวอักษรได้ โดยเลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "Start recognition" แล้วกด Enter ขบวนการวิเคราะห์การรู้จำรูปแบบอักษรภาษาไทย ก็จะเริ่มต้นทันที อักษรที่วิเคราะห์แล้วจะปรากฏผลลัพธ์ในบริเวณส่วน "MONITOR" ดังแสดงตัวอย่างภาพขณะทำการวิเคราะห์ และปรากฏผลลัพธ์ในรูปที่ 58.

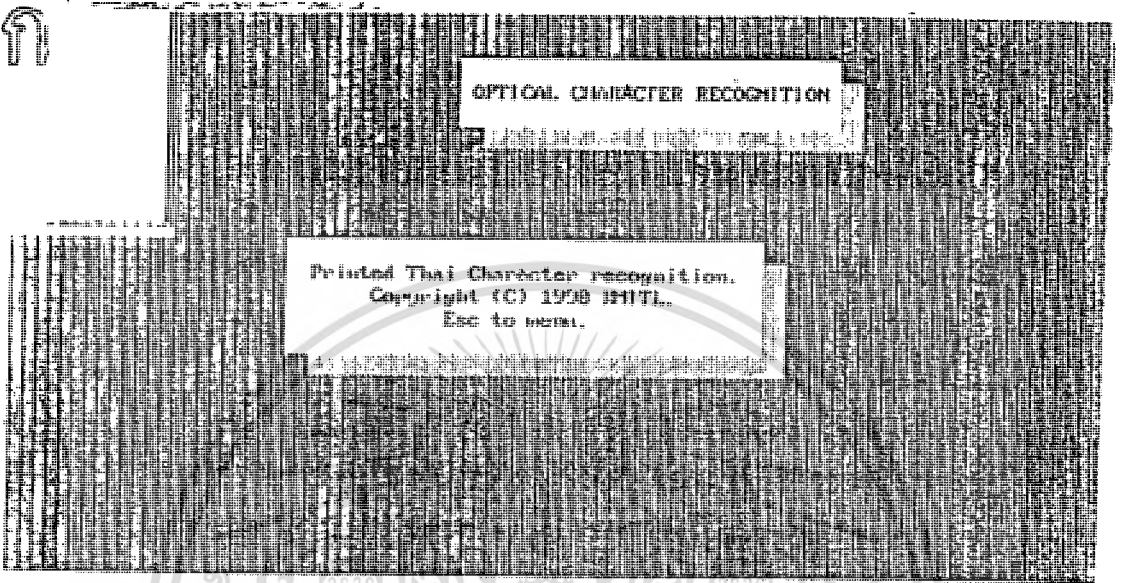
<pre> Input file:TEXT.OCR Output file:TEXT.TXT Start recognition Switch to graphics mode Save output file Thai code:KU Recognition in graph mode:OFF OS shell Exit to dos </pre>	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="2" data-bbox="702 502 1305 602">MONITOR</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="702 602 803 1251">:คอมพิวเตอรืกราฟิกเป็นเทค</td> <td data-bbox="803 602 1305 1251"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 676 803 708">:โนโลยีทางคอมพิวเตอรื ในแขนง</td> <td data-bbox="803 676 1305 708"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 729 803 761">:ใหม่ทีเียงเริ่มเป็นที่นิยมใช้กัน</td> <td data-bbox="803 729 1305 761"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 783 803 815">:เมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศ</td> <td data-bbox="803 783 1305 815"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 836 803 868">:มีการคื _</td> <td data-bbox="803 836 1305 868"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 889 803 921">:</td> <td data-bbox="803 889 1305 921"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 942 803 974">:</td> <td data-bbox="803 942 1305 974"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 995 803 1027">:</td> <td data-bbox="803 995 1305 1027"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 1049 803 1081">:</td> <td data-bbox="803 1049 1305 1081"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 1102 803 1134">:</td> <td data-bbox="803 1102 1305 1134"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 1155 803 1187">:</td> <td data-bbox="803 1155 1305 1187"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="702 1208 803 1240">:</td> <td data-bbox="803 1208 1305 1240"></td> </tr> </tbody> </table>	MONITOR		:คอมพิวเตอรืกราฟิกเป็นเทค		:โนโลยีทางคอมพิวเตอรื ในแขนง		:ใหม่ทีเียงเริ่มเป็นที่นิยมใช้กัน		:เมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศ		:มีการคื _		:		:		:		:		:		:		:	
MONITOR																											
:คอมพิวเตอรืกราฟิกเป็นเทค																											
:โนโลยีทางคอมพิวเตอรื ในแขนง																											
:ใหม่ทีเียงเริ่มเป็นที่นิยมใช้กัน																											
:เมื่อไม่นานมานี้ในต่างประเทศ																											
:มีการคื _																											
:																											
:																											
:																											
:																											
:																											
:																											
:																											

รูปที่ 58. ภาพที่ปรากฏขณะทำการวิเคราะห์ตัวอักษร โดยเลือกฟังก์ชัน "Start recognition"

หากขบวนการวิเคราะห์ได้พบภาพอักษรรูปแบบอื่น ที่ไม่เคยวิเคราะห์ภาพต้นแบบมาก่อน จอภาพจะเปลี่ยนปรากฏเป็นภาพตาราง ASCII CODE ให้ผู้ใช้ทำการเลือกรหัส ASCII เอง ภาพตารางรหัส ASCII ที่ปรากฏขึ้นดังแสดงในรูปที่ 59. ขณะเดียวกันผู้ใช้สามารถกดคีย์ F1 สำหรับให้โปรแกรมปรากฏภาพรูปร่างอักษรที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ให้เห็น ดังตัวอย่างแสดงในรูปที่ 60. และหลังจากพิจารณาภาพรูปร่างอักษรแล้ว ให้กด Esc สำหรับกลับมายังภาพแสดงตารางรหัส ASCII CODE อีกครั้งเพื่อเลือกตัดสินใจว่ารูปร่างอักษรที่กำลังพิจารณานั้นตรงกับรหัส ASCII อักษร

ก

รูปที่ 60. ภาพที่ปรากฏเมื่อกดคีย์ F1 เพื่อพิจารณาลักษณะรูปร่างอักษร
ที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ ก่อนกลับไปตัดสินใจเลือกรหัส ASCII

ขั้นที่ 9. เมื่อสิ้นสุดขบวนการวิเคราะห์ และได้ผลลัพธ์ปรากฏที่ส่วน
"MONITOR" แล้ว ลักษณะของกลุ่มคำอาจจัดเรียงกันไม่ถูกต้องโดยภาพรวม ทั้งนี้เนื่อง
จาก ในระหว่างขบวนการวิเคราะห์ ได้ทำการแยกภาพอักษรออกจากภาพประโยชน์ที่
ละตัวนั้น ได้ไล่เรียงตามลำดับก่อนหลัง ไม่ได้วิเคราะห์เรียงลำดับตามรูปแบบ
ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง แต่ข้อความซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่วิเคราะห์ได้ จะปรากฏใน MONITOR
โดยจัดเรียงอักษรคล้ายข้อความเดิม และเมื่อได้ผลลัพธ์ครบทุกตัวอักษรแล้ว ให้เลือก
ฟังก์ชัน Save output file เพื่อบันทึกผลลัพธ์ที่วิเคราะห์ได้ ลงในแผ่นบันทึกข้อมูล

ขั้นที่ 10. เมื่อทำการวิเคราะห์ File ข้อมูลภาพสันสกृतแต่ละครั้งแล้ว หากต้องการใช้งานโปรแกรมอื่น เช่น โปรแกรมที่จะทำหน้าที่อ่านภาพข้อความจาก เครื่อง Handy Scanner จากบทความอื่นเข้ามาใหม่ ก็สามารถยกเลิกการใช้โปรแกรมชั่วคราวได้ โดยเลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "Os Shell" โปรแกรมจะ Switch การทำงาน ออกมายังเครื่องหมาย A> ซึ่งเป็นส่วนการทำงานของ DOS พร้อมทั้งจะให้ RUN โปรแกรมอื่นๆ ก่อนได้ และเมื่อสิ้นสุดการใช้งานโปรแกรมอื่นแล้ว และต้องการกลับมาทำการวิเคราะห์อักษรชุดใหม่อีก ก็สามารถกลับเข้ายังโปรแกรมได้ใหม่โดยไม่ต้อง RUN โปรแกรม OCR ซ้ำอีกครั้ง เพียงพิมพ์ข้อความดังนี้

A>EXIT (แล้วกด Enter)

จะปรากฏภาพเมนูของโปรแกรมดังรูปที่ 53. ตามเดิม

ขั้นที่ 11. และเมื่อสิ้นสุดการใช้โปรแกรมแล้ว ต้องการยกเลิกโปรแกรมจริงๆ ก็สามารถทำได้โดยเลื่อนแถบเคอร์เซอร์ให้ตรงกับฟังก์ชัน "Exit to Dos" แล้วกด Enter ก็จะสิ้นสุดการทำงานของโปรแกรมทันที

7.2.4 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบรวม

อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบรวมการทำงาน ของโปรแกรมวิเคราะห์การรู้จำตัวอักษรภาษาไทยนี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ตระกูล IBM รุ่น XT , AT286 หรือ AT386 หน่วยความจำหลัก ไม่น้อยกว่า 640 Kb และ Disk Drive 1 ตัว
2. จอภาพโมโนโครม พร้อม Card ภาษาไทยยี่ห้อ Super Dyna
3. เครื่อง Handy Scanner พร้อม Interface Card
4. เม้าส์
5. เครื่องพิมพ์
6. โปรแกรมควบคุมการทำงาน Handy Scanner
7. แผ่นโปรแกรมวิเคราะห์การรู้จำอักษรภาษาไทย "THAI OCR"

บทที่ 8

การทดสอบโปรแกรม

เมื่อได้พัฒนาโปรแกรมให้สามารถใช้งานได้ตามทฤษฎีที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อให้แน่ใจว่าโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้งานได้ผล และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด จึงได้ทำการทดสอบโปรแกรมกับอักษรข้อความจริงที่เลือกจากเอกสารที่เป็นสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยเลือกรูปแบบของตัวอักษรหลายลักษณะจากขนาดแตกต่างกัน ในการทดสอบโปรแกรม ได้ดำเนินการทดสอบดังนี้

8.1 การรู้จำให้กับโปรแกรม (Learning)

ภาพตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระทุกตัวตามรูปที่ 38. จะถูกอ่านด้วยเครื่อง Handy Scanner แล้วนำภาพข้อมูลอักษรเหล่านั้น ผ่านขั้นตอนการแยกตัวอักษรออกจากประโยค และผ่านขบวนการแยกกลุ่มตลอดจนแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม จนได้ค่ารหัสชุด A-Code ซึ่งเป็นคุณสมบัติของอักษรแต่ละตัว บันทึกรหัสชุด A-Code เก็บเป็นฐานข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบกับรหัสชุด A-Code ของอักษรตัวใหม่ที่ไมทราบว่าเป็นอักษรอะไร ให้สามารถระบุได้ถูกต้อง

8.2 การทดสอบอักษรจากบทความกับอักษรต้นแบบที่มีรูปแบบเดียวกัน

จากอักษรต้นแบบที่ได้เคยทำการทดลองวิเคราะห์เพื่อการเรียนรู้ให้โปรแกรมตามขบวนการในหัวข้อ 8.1 เมื่อนำบทความหนึ่ง ที่มีอักษรจำนวน 650 ตัว ซึ่งเป็นอักษรรูปแบบและขนาดเดียวกันกับอักษรต้นแบบ ดังแสดงภาพบทความไว้ในรูปที่ 61. มาทำการทดสอบกับโปรแกรม ผลปรากฏสามารถวิเคราะห์ได้ถูกต้อง 634 ตัวและไม่สามารถวิเคราะห์ได้ 16 ตัว ทั้งนี้เพราะข้อความบางประโยคเช่นคำว่า "กราฟฟิก" หรือคำว่า "เป็น" มีอักษรที่เป็นสระบนติดกับอักษรที่เป็นพยัญชนะคือ ฟิ หรือ บี จึงถูกวิเคราะห์ว่าเป็นอักษรรูปแบบใหม่ที่ไม่อยู่ในอักษรต้นแบบและไม่สามารถวิเคราะห์ได้

คอมพิวเตอร์กราฟฟิกเป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้นคว้าทดลองและนำความรู้ที่ได้ มาประยุกต์ใช้งานกันอย่างแพร่หลาย ด้วยเหตุที่รูปภาพ มีความเด่นชัดสามารถใช้สื่อความหมายได้ดีกว่า ข้อมูลที่เป็นตัวเลขหรือตัวหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว คอมพิวเตอร์กราฟฟิกจึงมีบทบาทสำคัญในการลดขั้นตอน

และความยุ่งยากต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การนำเสนอผลงานแต่ละสาขาวิชา มนุษย์อาจไม่ต้องใช้ความไตร่ตรองและความสามารถในการแปลความหมายจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข จนเกินความจำเป็น ทั้งในแง่ของความเหน็ดเหนื่อย และเวลาที่ถูกใช้ไปอย่างฟุ่มเฟือย มนุษย์เราจึงมีอิสระมากขึ้น และมีโอกาสได้ใช้สมองกับความคิด และการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ แทน

รูปที่ 61. ภาพบทความที่ใช้ทดสอบ มีรูปแบบและขนาดเดียวกันกับอักษรต้นแบบ

ชุดอักษร ลำดับที่	ชื่อแบบตัวอักษร	จำนวน อักษร	วิเคราะห์ ถูกต้อง		วิเคราะห์ ไม่ได้		วิเคราะห์ ผิดพลาด	
1.	DENDROBIUM (6)	64	12	18.7%	52	81.3%	-	-
2.	ROYAL ORCHID (8)	64	32	50.0%	32	50.0%	-	-
3.	CATTALEYA (8)	64	38	59.4%	26	40.6%	-	-
4.	DENDROBIUM (8)	64	35	54.5%	29	45.5%	-	-
5.	GIGANTEA (8)	64	39	60.9%	25	39.1%	-	-
6.	RAINY (9)	64	53	82.8%	11	17.2%	-	-
7.	AIREDES (10)	64	57	89.0%	7	11.0%	-	-
8.	CATTALEYA (10)	64	48	75.0%	16	25.0%	-	-
9.	DENDROBIUM (10)	64	54	84.3%	10	15.7%	-	-
10.	GIGANTEA (10)	64	61	95.3%	3	4.7%	-	-
11.	GOLDEN ORCHID (10)	64	59	92.2%	5	7.8%	-	-
12.	RAINY (10)	64	54	84.4%	10	15.6%	-	-
13.	ARLUG (12)	64	32	50.0%	31	46.7%	2	3.0%
14.	ARLUG (12I)	64	7	11.0%	57	89.0%	-	-

ตารางที่ 13. เปรียบเทียบผลการทดสอบอักษรรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง 14 ชุด

8.4 การทดสอบบทความกับอักษรต้นแบบหลายรูปแบบและหลายขนาด

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ภาพอักษรต้นแบบรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง 14 ชุด และรวมกับรหัสต้นแบบเดิมเป็นทั้งหมด 15 ชุด ซึ่งเท่ากับมีฐานข้อมูลรหัสของอักษรต้นแบบเพิ่มเติมจากเดิมในส่วนของฐานข้อมูลรหัสต้นแบบทั้งหมด 15 ต้นแบบ ซึ่งเป็นการเพิ่มการเรียนรู้การรู้จำรูปแบบอักษรต่าง ๆ ของโปรแกรมได้มากขึ้น

ดังนั้นเมื่อนำบทความที่อักษรมีรูปแบบเช่นเดียวกันกับอักษรชุดต่าง ๆ ทั้ง 15 ชุดมาทำการทดสอบอีกครั้งก็สามารถสรุปผลการทดสอบได้ ลักษณะของข้อมูลภาพที่เป็นบทความและนำมาใช้ทดสอบทั้ง 15 ชุด แสดงไว้ในภาคผนวก ค. และรูปที่ 63. แสดงตัวอย่างบางส่วนของข้อมูลที่เป็นบทความทั้ง 15 ชุด ข้อมูลภาพบทความแต่ละชุดประกอบด้วยอักษร 650 ตัว รวมจำนวนตัวอักษรข้อมูลภาพบทความที่ใช้ทดสอบทั้งสิ้น 9750 ตัว สามารถเปรียบเทียบผลการทดสอบได้ดังในตารางที่ 14.

แบบที่	ตัวอย่างบทความ	แบบที่	ตัวอย่างบทความ
1	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่เพิ่งนิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่าง	9	เตอร์ในแขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนี้
2	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่เพิ่งนิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่างปร	10	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมา
3	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่เพิ่งนิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในต่าง	11	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมา
4	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในศ	12	แขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มเป็นที่นิยต่างประเทศนั้นมีการศึกษาค้น
5	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ใน	13	และความสามารถในการจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข จนเกิน
6	ทางคอมพิวเตอร์ในแขนงใหม่ที่นิยมใช้กันเมื่อไม่นานมานี้ ในศ	14	ทางคอมพิวเตอร์ในแขน เป็นที่นิยมใช้กันเมื่อไม่
7	เตอร์ในแขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนี้	15	เตอร์ในแขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนี้
8	เตอร์ในแขนงใหม่ ที่เพิ่งเริ่มไม่นานมานี้ ในต่างประเทศนี้		

รูปที่ 63. ภาพตัวอย่างบางส่วนของบทความทั้ง 15 ชุด

ชุดอักษร ลำดับที่	ชื่อแบบตัวอักษร	จำนวน อักษร	วิเคราะห์ ถูกต้อง		วิเคราะห์ ไม่ได้		วิเคราะห์ ผิดพลาด	
1.	DENDROBIUM (6)	650	557	85.7%	82	12.6%	11	1.7%
2.	ROYAL ORCHID (8)	650	624	96.0%	24	3.7%	2	0.3%
3.	CATTALEYA (8)	650	613	94.3%	37	5.7%	-	-
4.	DENDROBIUM (8)	650	607	93.8%	40	6.2%	-	-
5.	GIGANTEA (8)	650	618	95.0%	31	4.8%	1	0.2%
6.	RAINY (9)	650	631	97.0%	19	3.0%	-	-
7.	AIREDES (10)	650	633	97.4%	17	2.6%	-	-
8.	CATTALEYA (10)	650	639	98.3%	11	1.7%	-	-
9.	DENDROBIUM (10)	650	632	97.2%	18	2.8%	-	-
10.	GIGANTEA (10)	650	634	97.5%	16	2.5%	-	-
11.	GOLDEN ORCHID 10	650	636	97.8%	14	2.2%	-	-
12.	RAINY (10)	650	640	98.5%	10	1.5%	-	-
13.	ARLUG (12)	650	601	92.5%	45	7.0%	4	0.5%
14.	ARLUG (12I)	650	614	94.5%	29	4.5%	7	1.0%

ตารางที่ 14. เปรียบเทียบผลการทดสอบบทความอักษรรูปแบบต่างกัน 15 ชุด

ชุดอักษร ลำดับที่	ชื่อแบบตัวอักษร	จำนวน อักษร	วิเคราะห์ ถูกต้อง		วิเคราะห์ ไม่ได้		วิเคราะห์ ผิดพลาด	
15.	ROYAL ORCHID (10)	650	634	97.5%	16	2.5%	-	-
	รวม	9750	9313	95.5%	413	4.3%	24	0.2%

ตารางที่ 14.(ต่อ) เปรียบเทียบผลการทดสอบบทความอักษรรูปแบบต่างกัน 15 ชุด

กลุ่มอักษร ที่ใช้ทดสอบ	อักษรต้น แบบชุดแรก	บทความ ชุดแรก	อักษร 14 แบบ	บทความ 15 แบบ
จำนวนตัวอักษร	74	650	896	9750
วิเคราะห์ถูกต้อง	100%	97.5%	65%	95.5%
วิเคราะห์ไม่ได้	-	2.5%	34.5%	4%
วิเคราะห์ผิดพลาด	-	-	0.5%	0.5%
รวม	100%	100%	100%	100%

ตารางที่ 15. สรุปผลการทดสอบ

บทที่ 9

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

9.1 เปรียบเทียบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นหาวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับวิธีการนี้ ได้ผลที่แตกต่างจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่ผ่านมามีสรุปได้ดังนี้

ลักษณะที่เปรียบเทียบ	1.	2.	3.	4.	5.	งานวิจัยที่ทำ
ก. เทคนิควิธีการ	A	B	C	D	D	E
ข. ลักษณะตัวอักษรที่ใช้	ตัวพิมพ์	ลายมือ	ลายมือ	ลายมือ	ลายมือ	ตัวพิมพ์
ค. วิธีการแยกตัวอักษร	ไม่เน้น	ไม่กล่าว	แยกเอง	ไม่เน้น	1บรรทัด	หลายบรรทัด
ง. ความถูกต้อง	100%	98%	99%	99%	98%	95.5%
จ. ความเร็ว	ไม่กล่าว	ไม่กล่าว	1.35	ไม่กล่าว	1:1	1.0

ตารางที่ 16. เปรียบเทียบผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ ชื่อผลงานวิจัยและวิธีการที่ใช้

1. การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย
  2. การจดจำลายมือเขียนตัวอักษรภาษาไทยในระบบออนไลน์
  3. การจดจำตัวอักษรลายมือเขียนภาษาไทย
  4. การจดจำรูปแบบตัวอักษรคัดลายมือภาษาไทยโดยวิธีแยกลักษณะเด่น
  5. การออกแบบพจนานุกรมสำหรับการเรียนรู้อักษรคัดลายมือไทย-อังกฤษอัตโนมัติบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์
- A : วัดค่าสัมประสิทธิ์ของความเหมือนแล้วกระจายแบบคาร์ยูเนนโลบ
B : วิเคราะห์โครงสร้างจากคอนทัวร์ตามลักษณะของฟรีแมนแซนโค็ค
C : แบ่งกลุ่มตามจำนวนหัวของตัวอักษร และใช้ความสัมพันธ์ระหว่างจุด
D : แยกลักษณะเด่นของรหัสคอนเซนเทรคโค็ค
E : ค้นหาลักษณะลายเส้นของตัวอักษร

9.2 การแยกภาพอักษรออกจากภาพประโยค

การแยกภาพอักษรออกจากภาพประโยคทีละตัวนั้น นับเป็นปัญหาสำคัญอันดับแรกของการรู้จำภาษาไทย ทั้งนี้เพราะลักษณะการเรียงประโยคของภาษาไทยมีหลายระดับ การแยกแต่ละบรรทัดออกจากกันทำได้ยิ่งยาก วิธีการที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ไม่ได้คำนึงถึงตำแหน่งบรรทัดแต่ละบรรทัด แต่จะถือเอาค่าจุดพิกัดกึ่งกลางฐานของอักษรแต่ละตัวเป็นตำแหน่งอ้างอิง หลังจากวิเคราะห์จนทราบว่า เป็นอักษรอะไรแล้วจึงจัดเรียงผลลัพธ์ที่ได้ตามลำดับค่าจุดพิกัดที่เคยเป็นของอักษรถัดนั้น ก็สามารถให้ผลออกมาได้ เช่นเดียวกับการแยกข้อความทีละบรรทัดก่อนนับเป็นผลดีต่อการแก้ปัญหา

เนื่องจากการแยกภาพอักษรออกจากภาพประโยค วิธีการนี้อาศัยความถูกต้องจากการวิเคราะห์เป็นหลัก หากการวิเคราะห์ถูกต้องแม่นยำ ผลการจัดเรียงรูปประโยคจะถูกต้องตรงตามประโยคเดิมทุกประการ แต่ถ้าการวิเคราะห์ผิดพลาด เช่น วิเคราะห์สระอ " " เป็นไม้เอก " ' " ซึ่งเงื่อนไขการขึ้นบรรทัดใหม่ได้กล่าวไว้ สระบนที่ตามหลังพยัญชนะให้ขึ้นบรรทัดใหม่ อาจทำให้การจัดเรียงรูปประโยคและข้อความผิดจากรูปประโยคเดิมได้

และการแยกอักษรออกจากภาพประโยควิธีนี้ ไม่สามารถแยกภาพอักษรที่ติดกันได้ซึ่งมักเกิดขึ้นบ่อยมากในลักษณะของสิ่งตีพิมพ์ทั่วไป

สำหรับความเร็วเฉลี่ยในขั้นตอนการแยกตัวอักษรออกจากประโยคเฉลี่ยตัวอักษรละ 0.25 วินาที แบ่งเป็นเปอร์เซ็นต์ของขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

เวลาเฉลี่ยในการแยกตัวอักษรออกจากประโยคต่อหนึ่งตัว ใช้เวลาประมาณ 0.25 วินาที แบ่งเป็น	
ขั้นการทำงานภาพ(เฉลี่ยทั้งหน้า)	25%
ขั้นการคัดลอกและย้ายจุดภาพ	60%
ขั้นการจัดเรียงตัวอักษร	15%

ตารางที่ 17. เปอร์เซนต์เวลาในการแยกตัวอักษรออกจากภาพประโยค

9.3 การจัดและแยกกลุ่มอักษร

9.3.1 ขั้นการจัดกลุ่ม

ในการทดลองได้นำอักษรรูปแบบและขนาดแตกต่างกัน 15 แบบ แต่ละแบบประกอบด้วยพยัญชนะ ก ถึง ฮ และสระทุกตัวรวมแบบละ 64 ตัวอักษร รูปแบบ

ต่าง ๆ ของตัวอักษรเหล่านี้จะนำมาเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ ให้กับขบวนการรู้จำรวมตัวอักษรต้นแบบทั้งหมด 960 ตัว ทำการจัดแยกกลุ่มอักษรเหล่านี้ตามวิธีการในบทที่ 5. ปรากฏว่าจำนวนกลุ่มเพิ่มขึ้นจากเดิม 7 กลุ่มเป็น 9 กลุ่ม ทั้งนี้เพราะมีลักษณะตัวอักษรบางตัวที่รูปร่างแตกต่างกันไปจากเดิม เนื่องจากการเอียงหรือโค้งมากไปของตัวอักษร กลุ่มที่เพิ่มขึ้น 2 กลุ่มแสดงไว้ในตารางที่ 18.

นอกจากนั้นอักษรที่เคยประจำแต่ละกลุ่ม เมื่อเพิ่มรูปแบบตัวอักษรมากขึ้น จะมีอักษรบางตัวเข้าไปปะปนอยู่กับอักษรกลุ่มอื่น ที่ไม่ใช่กลุ่มประจำของอักษรเหล่านั้น เป็นผลให้การวิเคราะห์เกิดการผิดพลาดได้ ทั้งนี้เนื่องจากขนาดของอักษรมีขนาดเล็กเกินไป หรือมีลักษณะโค้งเอียงมากเกินไป

ลำดับที่	ชื่อกลุ่ม	ลักษณะ Q-Code	รหัส Q-code ที่ตำแหน่ง CG	ตัวอักษร
8.	6	┌	6	๗๘
9.	9	└	9	๙

ตารางที่ 18. กลุ่มรหัส Q-Code ที่เพิ่มจากเดิม

9.3.2 ขั้นตอนการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่ม

ในขั้นตอนการแยกตัวอักษรออกจากกลุ่มโดยการวิเคราะห์ที่ละตัวอักษร จากจำนวนอักษรทั้งหมด 9750 ตัว นั้นสามารถวิเคราะห์แยกตัวอักษรออกจากกลุ่มได้ผล 95.5% ทั้งนี้เพราะมีบางกลุ่ม เมื่อเพิ่มแบบตัวอักษรมากขึ้น อักษรจากกลุ่มอื่นได้เข้ามาปะปนในกลุ่ม และได้ปรากฏรหัสชุด A-Code ที่เหมือนกันเกิดขึ้นในกลุ่มเดียวกัน ทำให้เกิดการวิเคราะห์ผิดพลาดถึง 0.5% ซึ่งจะสามารถแก้ไขลดเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดลงได้โดยการเพิ่มเงื่อนไขเฉพาะของอักษรคู่ที่เกิดปัญหา และอีก 4% ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ เนื่องจากอักษรที่อ่านเขามา มีลักษณะไม่สมบูรณ์ เช่น ขาด แหว่ง หรือติดกัน ทำให้ค้นหาชุดรหัส A-Code ของอักษรเหล่านั้นไม่พบ จึงไม่สามารถวิเคราะห์ได้

9.4 ผลการทดลอง

ตัวอย่างแบบทดสอบที่ใช้ทั้ง 15 รูปแบบได้จัดพิมพ์ข้อความจำนวนรูปแบบละ 650 ตัวอักษร โดยมีข้อความเหมือนกันทั้ง 15 แบบรวมทั้งสิ้น 9750 ตัว ทำการทดสอบกับขบวนการรู้จำทั้งหมด ผลปรากฏว่าสามารถวิเคราะห์ได้ถูกต้องร้อยละ 95.5 วิเคราะห์ผิดพลาดร้อยละ 0.5 และไม่สามารถวิเคราะห์ได้ร้อยละ 4 ทั้งนี้เพราะลักษณะตัวอักษรที่ติดกัน ซึ่งไม่สามารถกำหนดเป็นรหัส ASCII ตัวใดตัวหนึ่งได้อีกทั้งถ้าหากภาพข้อความมีขนาดเล็กเกินไปมักทำให้การวิเคราะห์ผิดพลาดง่าย

9.5 ข้อเสนอแนะ

การรู้จำอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยหลายรูปแบบและหลายขนาด ในวิธีการนี้สามารถนำไปใช้งานได้จริง และได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และมีข้อเด่นอีกประการคือ อักษรตัวใดที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ จะปรากฏรูปร่างของตัวอักษรให้ผู้ใช้ตัดสินใจเองได้ว่าเป็นอักษรอะไร พร้อมกับจัดเก็บบันทึกรหัสอักษรที่ไม่ทราบนั้นไว้ในกลุ่ม เพื่อจะสามารถวิเคราะห์ได้เองในการวิเคราะห์ครั้งต่อไป

ในขั้นตอนการวิเคราะห์อักษรแต่ละตัว ลักษณะของ Storke ที่นำมาวิเคราะห์หาค่ารหัส A-Code ไม่ได้ทำตัวอักษรให้บาง (Tinning) แต่ใช้ขอบภาพของตัวอักษรที่เป็นเส้นนำไปวิเคราะห์เลย ทำให้ขบวนการนี้ประมวลผลได้เร็วขึ้นแต่จะเป็นปัญหาการเขียนเงื่อนไขในโปรแกรม เพื่อให้ได้ Feature vector ตรงตามทฤษฎีของ Topological Feature Extraction นั้นทำได้ยากซับซ้อน แต่ทั้งนี้จะเป็นผลดีต่อการวิเคราะห์เฉพาะส่วนเพราะจำนวนเส้น Stroke ที่มากกว่าการใช้ตัวอักษรที่ถูกลบให้บางแล้วมาวิเคราะห์ ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะของค่า A-Code ที่แตกต่างกันออกไปได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หรือหากหัวของอักษรตัวใดมีลักษณะทึบหรือตันการนำเส้นนี้ที่เป็นขอบภาพมาวิเคราะห์ จะได้ผลดีกว่าการนำตัวอักษรที่ทำให้บางแล้วมาวิเคราะห์เพราะลักษณะของหัวที่ทึบตัน เมื่อถูกทำให้บางจะมีลักษณะเหมือนเส้นตรงดังนั้นค่า Feature vector จะให้ผลที่ไม่สามารถแยกได้ชัดเจน ในทำนองเดียวกันในขั้นของการจัดกลุ่มนั้น เมื่อนำตัวอักษรมาคำนวณหาจุดศูนย์กลางอักษรส่วนใหญ่จะปรากฏมีจุดศูนย์กลางบริเวณที่เป็นส่วนเนื้อของตัวอักษร ดังนั้นหากมีการนำวิธีการนี้ไปพัฒนาต่ออาจทำตัวอักษรให้บางก่อนในขั้นการวิเคราะห์หาค่า Feature vector (Q-Code) แล้วจึงนำขอบภาพตัวอักษรไปวิเคราะห์ในขั้นวิเคราะห์หาค่ารหัส A-Code หรือในขั้นตอนหาวิเคราะห์เฉพาะส่วน อาจทำให้การทำงานโปรแกรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชม กัมปาน ได้ให้ความอนุเคราะห์
กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี
ขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
และขอบคุณ ผศ.ฉหทัย ราตรี ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจโดยตลอด

เอกสารอ้างอิง

1. ผศ.ชม กิมปาน, " ทฤษฎีการจดจำรูปแบบเบื้องต้น (Pattern Recognition Principles)", ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรกฎาคม 2525
2. KIMPAN, C., A. ITOH and PROF. K. KAWANISHI, " Recognition of Printed Thai Characters Using a Matching Methods", IEE Proceeding, vol.130, Pt.E, No.6, November 1983.
3. KIMPAN, C., "Printed Thai Characters Recognition", Dissertation of Doctor of Engineering, King Mogkut's Institute of technology Chaokhunta-harn Ladkrabang, 1986.
4. KIMPAN, C., A. ITOH and PROF. K. KAWANISHI, "Fine Classification of Printed Thai Character Recognition Using the Karhunen-love Expansion ", IEE Proceeding, vol.134, Pt.E, No.5, September 1987.
5. KIMPAN, C., " Printed Thai Characters Recognition Using Topological Properties Method", INT. J. Electronics, 1986, vol. 60, No. 3, 303-329.
6. HIRANVANICHAKORN, P. AGUI, T., and NAKAJIMA, M. " A Recognition Method of Thai Characters ". The Transaction of IECE of Japan, vol. E65, no. 12, December 1982.
7. HIRANVANICHAKORN, P. AGUI, T., and NAKAJIMA, M. " Recognition of Thai Characters by Using Local Features ". The Transaction of the IECE of Japan, vol. E67, no. 8, August 1984.
8. สุรพันธ์ เอื้อไพบลีย์, ดร.บุญวัฒน์ อัคร และ รศ.มนัส สังวรศิลป์, "การจำแนกกลุ่มของตัวอักษรภาษาไทยโดยการพิจารณาหัวของตัวอักษร "บทความประชุมทางวิชาการ "การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในทางวิศวกรรม", มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 11-12 กุมภาพันธ์ 2531
9. สุรพันธ์ เอื้อไพบลีย์, "การจดจำอักษรลายมือเขียนภาษาไทยโดยการพิจารณาหัวของตัวอักษร (Recognition of Hand-written Thai Character Considering the Head of Characters)", วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะ

วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, ประจำปีการศึกษา 2531

10. ประสาร ตั้งศิษานนท์, "การจดจำรูปแบบตัวอักษรคัดลายมือภาษาไทย โดยวิธีแยกลักษณะเด่น " วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ,ประจำปีการศึกษา 2529
11. ชาย เกษมอมรรกุล และ ดร.ชม กิมปาน , "การจดจำอักษรคัดลายมือภาษาไทย สำหรับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์โดยการพิจารณาลักษณะเด่นของอักษร " การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้าครั้งที่ 12 ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 16-17 พฤศจิกายน 2532
12. ชาย เกษมอมรรกุล, " การออกแบบพจนานุกรมสำหรับการเรียนรู้อักษรคัดลายมือไทย-อังกฤษอัตโนมัติบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ (A Design of Dictionary for automatic Handprinted Thai-English Characters Recognition on Microcomputer)", วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, ประจำปีการศึกษา 2532
13. SOMSAK WALAIRACHT , CHAI KASEMAMORNKUL and DR.CHOM KIMPAN, "Handprinted Thai Character Recognition by Feature Concentrate Method" , COMPUTER PROCESSING OF ASIAN LANGUAGE (CPAL) , ASIAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY ,September 26-28,1989
14. กำนจ วิศลดิถก วิเชียร สุภานันท์ และ วิเชียร เสิศธนพงศ์, "การพัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับเครื่องอ่านอักษรภาษาไทย", ปรินูญานินธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, ประจำปีการศึกษา 2527
15. วัชระ ฉัตรวิริยะ กิตติพิทธ์ เจียรพงษ์ และศจ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน, .การแยกแยะตัวพิมพ์ภาษาไทยออกจากภาพตัวอักษรของประโยค", การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 10 ,คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 24-25 พฤษภาคม 2530
16. ประกาศิต ซาคิบรรษ,ธนา หงษ์สุวรรณ, วัชระ ฉัตรวิริยะ และ ดร.บุญวัฒน์ อัดชู , "การแยกแยะตัวพิมพ์ภาษาไทยที่ละตัวจากคำ", บทความการประชุมทางวิชาการ " การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในทางวิศวกรรม " ,มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 11-12 กุมภาพันธ์ 2531

17. อนุชิต จารุวนารัตน์, สุรสิทธิ์ ราตรี และรศ.ดร.ชม กัมปาน, "การแยกภาพตัวอักษรภาษาไทยออกจากภาพประโยค", การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 10, คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 24-25 พฤษภาคม 2530
18. สุรสิทธิ์ ราตรี, รศ.ดร.ชม กัมปาน, "การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยโดยใช้คุณสมบัติทางเรขาคณิตของตัวอักษร", วิศวกรรมสารลาดกระบัง, ปีที่ 8, ฉบับที่ 1, มิถุนายน 2529
19. สุรสิทธิ์ ราตรี, รศ.ดร.ชม กัมปาน, "การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยโดยการวิเคราะห์โครงสร้างแบบมีไวยากรณ์", การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 10, คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 24-25 พฤษภาคม 2530
20. ศมิทธิ์ เอมสมบัติ, สุรสิทธิ์ ราตรี และรศ.ดร.ชม กัมปาน, "การจดจำรูปแบบอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทยด้วยการกระจายแบบคาร์ชเนน-โลบ", บทความประชุมทางวิชาการและนิทรรศการ "การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในทางวิศวกรรม", มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 11-12 กุมภาพันธ์ 2531
21. สมศักดิ์ วลัยรัชต์, สุรสิทธิ์ ราตรี และรศ.ดร.ชม กัมปาน, "การจดจำรูปแบบอักษรตัวพิมพ์ภาษาไทย", บทความประชุมทางวิชาการและนิทรรศการ "การประยุกต์ใช้ คอมพิวเตอร์ในทางวิศวกรรม", มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 11-12 กุมภาพันธ์ 2531
22. เสรี ปานซาง, สุรสิทธิ์ ราตรี, รศ.ดร.ชม กัมปาน "การหารหัสเบื้องต้นโดยอัตโนมัติของรูปร่างตัวพิมพ์อักษรภาษาไทย", การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 11 ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2531
23. สุรสิทธิ์ ราตรี, รศ.ดร.ชม กัมปาน, "การจดจำรูปแบบตัวพิมพ์อักษรภาษาไทยหลายรูปแบบ(Multi Fonts Thai Printed Character Recognition)", การประชุมวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 12, คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 16-17 พฤศจิกายน 2532
24. J.T.TOU, FELLOW and R.C.GONZALEZ, "Recognition of Handwritten Characters by Topological Feature Extraction and Multilevel Categorization", IEEE Trans.computers, July 1972.

ภาคผนวก ก.

ตารางรหัส ASCII CODE

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
0			0	@	P	`	p	ร	โ		ฐ	ภ	ะ	เ	๐	
1	!	1	A	Q	a	q	ร	ใ	ใ	ก	ท	ม	ะ	แ	๑	
2	"	2	B	R	b	r	ร	เ	เ	ข	ฅ	ย	า	โ	๒	
3	#	3	C	S	c	s	ร	เ	เ	ข	ฅ	ร	า	ใ	๓	
4	,\$	4	D	T	d	t		เ	เ	ค	ค	ฤ	า	ใ	๔	
5	%	5	E	U	e	u	-	เ	เ	ค	ค	ล	า	ใ	๕	
6	&	6	F	V	f	v	+	เ	เ	ค	ค	ภ	า	ใ	๖	
7	'	7	G	W	g	w	+	เ	เ	ง	ท	ว	า	ใ	๗	
8	(	8	H	X	h	x	+	เ	เ	จ	ธ	ศ	า	ใ	๘	
9	)	9	I	Y	i	y	+	เ	เ	ฉ	น	ษ	า	ใ	๙	
A	*	:	J	Z	j	z	+	เ	เ	ช	บ	ส	า	ใ	๐	
B	+	;	K	[	k	{	+	เ	เ	ช	ป	ห	า	ใ	๑	
C	,	<	L	\	l		+	เ	เ	ฅ	ผ	พ	า	ใ	๒	
D	-	=	M	]	m	}	+	เ	เ	ฅ	ฝ	อ	า	ใ	๓	
E	.	>	N	^	n	~	+	เ	เ	ฅ	พ	อ	า	ใ	๔	
F	/	?	O	_	o	-	+	เ	เ	ฅ	พ	า	ใ	๕		

รูป ก-1. ASCII CODE รหัส สมอ.

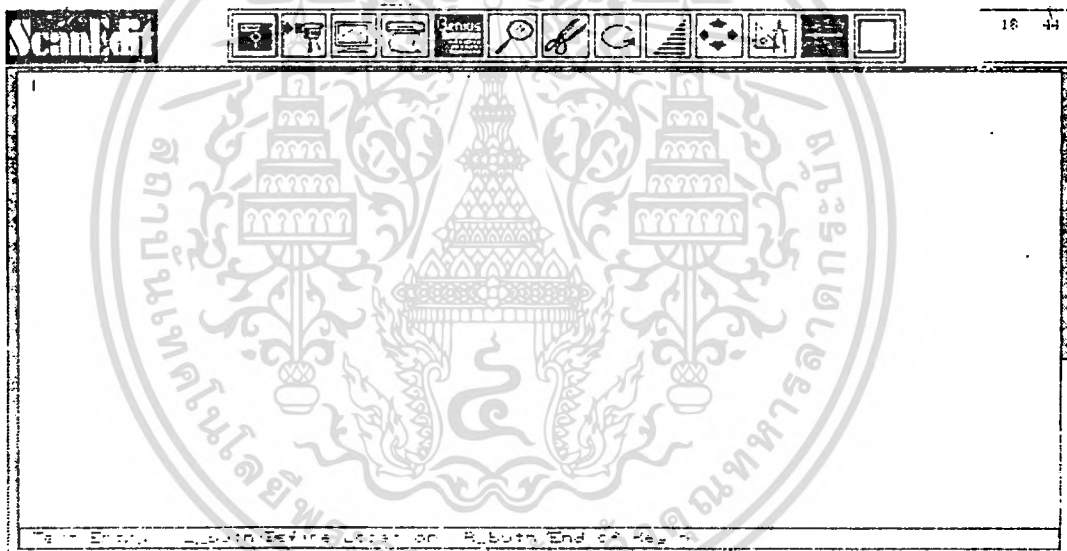
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	A	B	C	D	E	F
0			0	@	P	`	p	๐	๐	๐	ฅ	ย	ใ	.	(	๘
1	!	1	A	Q	a	q	๑	๑	๑	ก	ฅ	ร	แ	.	.	๙
2	"	2	B	R	b	r	๒	๒	๒	ข	ค	ฤ	โ	.	.	๐
3	#	3	C	S	c	s	๓	๓	๓	ค	ค	ล	ใ	.	.	๑
4	,\$	4	D	T	d	t	๔	๔	๔	ค	ค	ว	ใ	.	.	๒
5	%	5	E	U	e	u	๕	๕	๕	ง	ท	ศ	า	.	.	๓
6	&	6	F	V	f	v	๖	๖	๖	จ	ธ	ษ	า	.	.	๔
7	'	7	G	W	g	w	๗	๗	๗	ฉ	น	ส	า	.	.	๕
8	(	8	H	X	h	x	๘	๘	๘	ช	บ	ห	า	.	.	๖
9	)	9	I	Y	i	y	๙	๙	๙	ช	บ	พ	า	.	.	๗
A	*	:	J	Z	j	z	ร	ร	ร	ฅ	ผ	อ	า	.	.	๘
B	+	;	K	[	k	{	ร	ร	ร	ฅ	ฝ	อ	า	.	.	๙
C	,	<	L	\	l		ร	ร	ร	ฅ	พ	อ	า	.	.	๐
D	-	=	M	]	m	}	ร	ร	ร	ฅ	พ	อ	า	.	.	๑
E	.	>	N	^	n	~	ร	ร	ร	ฅ	พ	อ	า	.	.	๒
F	/	?	O	_	o	-	ร	ร	ร	ฅ	พ	อ	า	.	.	๓

รูป ก-2. ASCII CODE รหัส เกษตร

ภาคผนวก ข
การใช้งานโปรแกรมควบคุม HANDY SCANNER

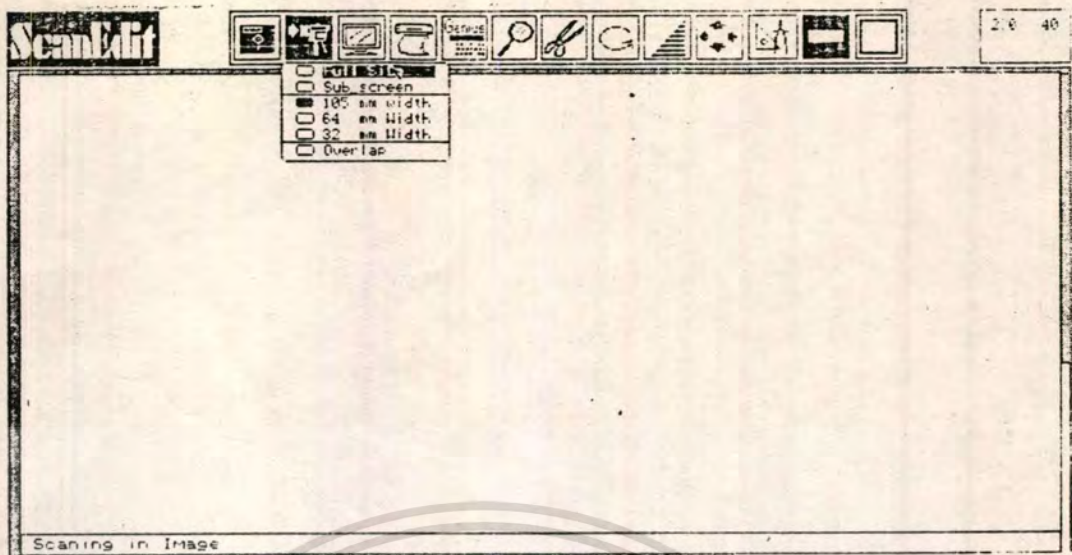
โปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่อง Handy Scanner ประกอบด้วยโปรแกรมหลักชื่อ SCANEDIT.COM และโปรแกรมสนับสนุนอีก 2 โปรแกรมคือ MOUSE.EXE ซึ่งเป็น Driver สำหรับ Mouse และ GSCAN.EXE สำหรับเป็น Graphic Editor แต่ในการใช้งานสำหรับการทดลองครั้งนี้ จะใช้เพียงโปรแกรมหลัก SCANEDIT.COM ร่วมกับ Driver ของ mouse โดยจัดการทำงานรวมกันในแบทไฟล์ชื่อ SE.BAT ดังนั้นเมื่อเริ่มใช้งาน จึงมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. เมื่อ Boot Dos และพร้อมจะเริ่มใช้งานให้พิมพ์
A>SE แล้วกด ENTER
จะปรากฏภาพที่หน้าจอ ดังรูปที่ ข-1.

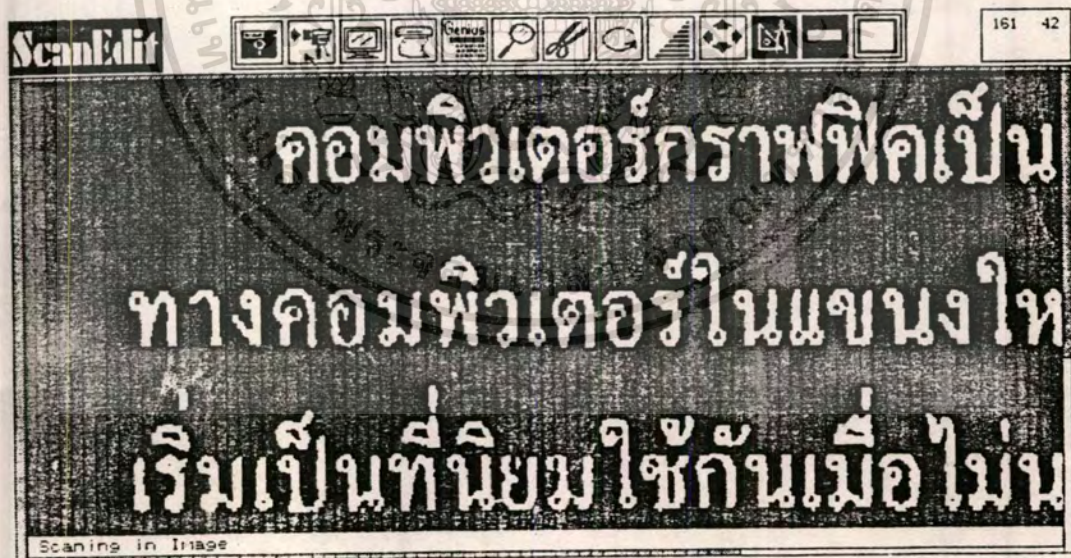
รูปที่ ข-1. ภาพปรากฏที่จอ พร้อมจะเริ่มใช้งาน

ขั้นที่ 2. เลื่อน mouse ไปชี้ที่เครื่องหมายที่เป็นรูปกล้องถ่ายภาพ กดปุ่ม mouse ด้านซ้าย 1 ครั้ง จะปรากฏเป็น กรอบให้เลือกขนาดความกว้างของการ Scan ภาพ อาจเลือกหัวข้อ Full Size หรือหัวข้ออื่น ตามความต้องการ ดังแสดงในรูปที่ ข-2.

รูปที่ ข-2. แสดงลักษณะการเลือกขนาดความกว้างของการ Scan

ขั้นที่ 3. เมื่อเลื่อน mouse ซึ่เพื่อเลือกขนาดความกว้างแล้วกด ปุ่มซ้ายของ mouse จะปรากฏแสงเรืองสีเขียวบริเวณส่วนหัวของเครื่อง Handy Scanner ให้นำเครื่อง Handy Scanner วางทาบลงบนกระดาษที่มีข้อความที่ต้องการ กดปุ่ม START ของเครื่อง Handy Scanner ลากผ่านข้อความที่ต้องการอย่างช้า ๆ จะปรากฏข้อความที่เครื่อง Handy Scanner ลากผ่าน ปรากฏที่หน้าจอ ดังรูปที่ ข-3.

รูปที่ ข-3. แสดงภาพข้อความที่เครื่อง Handy Scanner ลากผ่าน

ขั้นที่ 4. เมื่อลากเครื่อง Handy Scanner ผ่านข้อความได้ประมาณ 10-12 บรรทัด ข้อมูลภาพจะเต็มหน่วยความจำ Buffer หรือหากผู้ใช้ต้องการหยุดการอ่านภาพก่อนหน่วยความจำ Buffer เต็ม ให้กดปุ่ม mouse ด้านขวา 2 ครั้ง การบังคับ Mouse จะกลับเข้ามาส่วนหน้าจอภาพอีกครั้ง

ขั้นที่ 5. ให้เลื่อน mouse ไปชี้ที่ช่องเครื่องหมาย แผ่นดิส แล้วกดปุ่ม mouse ด้าน ซ้าย 1 ครั้ง จะปรากฏช่องกรอบ ให้เลือกชนิดของ File ข้อมูลรูปภาพที่ต้องการเก็บบันทึก ให้เลื่อน Mouse ไปชี้ที่ช่อง OCR (.OCR) format แล้วเลื่อน mouse ไปชี้ที่ช่อง Save Scan Buffer ในช่องกรอบเหนือขึ้นไป ดังแสดงในรูปที่ ข-4. แล้วกดปุ่มซ้ายของ mouse 1 ครั้ง เพื่อตั้งชื่อ File ข้อมูลที่เตรียมจะบันทึก เก็บเป็นข้อมูลภาพสำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อการจะจำรูปแบบตัวอักษรต่อไป

รูปที่ ข-4. แสดงการเลือกชนิดของ File เพื่อบันทึกข้อมูลภาพ

